

MESTNA OBČINA LJUBLJANA
MESTNI SVET

Mestni trg 1, 1000 Ljubljana
☎ 306 10-10 , ☎ 306-12-54

Številka:032-34/2007-19

Datum: 19. 03. 2007

**MAGNETOGRAMSKI ZAPIS drugega zasedanja 3. SEJE MESTNEGA SVETA
MESTNE OBČINE LJUBLJANA,**

**ki je potekala v ponedeljek, 19. marca 2006, s pričetkom ob 15. 30 uri, v Veliki sejni
dvorani Mestne hiše, Mestni trg 1, v Ljubljani**

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Dober dan želim. Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki. Predlagam, da začnemo z drugim zasedanjem 3. seje Mestne občine Ljubljana.

Odsotnost je opravičil samo dr. Ziherl.

Ugotavljam, ... lepo prosim ... navzočnost.

Koliko vas je?

Potem smo sklepčni. Lahko pričnemo z delom.

Nadaljujemo z razpravo o 12. točki sprejetega dnevnega reda, z dne 5. marca.

AD 12.

**DELOVNI OSNUTEK SPREMEMB IN DOPOLNITEV POSLOVNIKA MESTNEGA
SVETA MESTNE OBČINE LJUBLJANA**

Ste kot, pred današnjim zasedanjem ste kot dodatno gradivo prejeli pripombe svetnika Mihe Jazbinška. Na prvem zasedanju je že razpravljal gospod Peter Sušnik. Sedaj nadaljujemo z razpravo gospoda Mihe Jazbinška. Izvolite, gospod Jazbinšek.

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Hvala lepa gospod župan. Jaz bom pred tistim papirjem, ki ga imate v roki, še mal neki pred diskusije mel. Tkole bi rekel. Ni večjega veselja, ne? Kot, če človek prebere v Delu statistiko Petra Božiča, da omejitev razprav ne bo prizadela nikogar, razen Mihe Jazbinška, ki na posamezni seji govori od pet do šest ur. Ker ... mu takoj odgovorim. Dragi Peter, ne? Tvoja svetniška skupina...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Gospod Jazbinšek, dajte govoriti o Delu... Lepo prosim. Držimo se te razprave tem. Pustimo tisto, kar so pisali...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Omejitve razprav....

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Ne morete met razprave...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Gospod Peter Božič reče, da sem jaz glavna zvezda. Da sem edini problem v mestnem svetu. Zato mu odgovarjam. Ja... Gospa, vidite spet podaljšujete... gospod župan...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Običajno jaz podaljšujem, gospod Jazbinšek, ja...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Ja, takoj bom naprej šel...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Ja...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Torej, če mi njegova svetniška skupina plača konzultacije, ki jih dajem zastonj, bom tiho, ne? To je moj odgovor na to, da sem glavna zvezda. No, ker pa sem očitno glavna zvezda, ...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Poslušajte...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

... je glavni razlog...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Poslušajte... kok pa je cena za to?

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

... bom šel še mal naprej. O.k... Vprašanje je, ali bodo ukinjeni žuri tovarišije iz pretekle koalicije žurerjev in spletkarjev s hodnikov pred WC, kakor se Peter Božič sam označi v Žurnalu. Seveda bojo ukinjeni, ne? Sej žurerji sedaj v resni Listi Zorana Jankovića, ne bojo smel bit od spredaj pred – na hodnikih, ne? In tudi v društvu Zares so. Kar pomeni, da gre zares. Jaz pa si predvidevam, da vi prepovedujete svojim tud, da diskutirajo v, rekel bi samem mestnem svetu. No, ... in kar je prav gospod Janković. Zato, ker veste, da nimajo ne profesionalnega, ne demokratičnega dialoškega potenciala. Skratka, ne znajo se pogovarjat na način dialoga. To je značilno, seveda, če so eni predolgo časa na oblasti.

Torej, ta tovarišija, gospod Janković, ki nima tega potenciala, vas kontaminira. Kontaminira vas...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Ne zame skrbet gospod Jazbinšek...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

... s prastrahom. S prastrahom pred izgovorjeno besedo. Namreč, vi pa druge komunikacije z opozicijo nimate. Kot govorjena beseda v mestnem svetu. Vi pa na sejah poslušate, sprejemate sugestije, amandmaje. Umikate slabo pripravljene točke dnevnega reda. In hitro, v normalnem času speljemo celo sejo s šestindvajsetimi točkami.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Štiriindvajsetimi... smo umaknil.

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

A štiriindvajset? S štiriindvajsetimi točkami. Razumno in po pravilih, kot veljajo vseskozi, gospod župan, vaša statistika dezavuirala statistiko žurerjev oziroma zaresnikov.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Zadnja seja je bila pet...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Ta seja, ki jih vi vodite, so kratke, za razliko od prej. Zakaj sedaj potreba po omejitvi politične govorjene besede? Zakaj, če vi sami, kot predlagatelj ugotavljate, da je bila prenatrpanost s sejami mestnega sveta, ker ni bilo možnosti skrajšanega postopka in ni bilo možnosti razširitve dnevnega reda redne seje? Med poglavitnimi rešitvami niti ne omenjate, pazite, v gradivu, ki ga imamo – med poglavitnimi rešitvami sploh ni vprašanja o omejitvi razprave. In seveda tudi med poglavitnimi rešitvami niti ne pojasnite zakaj omejevanje razprave svetnikov in klubov? Ni. Besede. Vi, gospod Janković prastraha pred dialogom nimate? Ali pač? Ali pa obstoja direktiva, rekel bi iz, tko, kot je svoj čas bla direktiva, iz ekipe, ki se imenuje Zares.

Torej, jaz bom tkole rekel. Jaz ne vem zakaj je razprava o poslovniku zasenčila samo razpravo o statutu? Mislim, da zato, ker v gradivu imate en kup podtaknjenih nebuloz. In obžalujem, da jih ni podpisal Jani Möderndorfer. Po moje. Zakaj so izpostavljeni Vojko Grünfeld, Matjaž Bregar, Velko Franko? Ne vem. V gradivu je čutil, da bi tudi uprava rada se otresla teh nadležnih svetnikov. Ona bi imela za pripravo gradiv mesece in leta za prostorske akte. Svetniki pa za pohvalo, ali za oporekanje, sedem minut. To je filozofija, kakor je zastavljen poslovnik. Prostorski akt nekaj let. Svetnik pa sedem minut. Kot, da so nasprotniki razvoja v Ljubljani mestni svetniki in četrtne skupnosti. Oboji na stopnji nerazvitosti. Ko se razgovori gospod Grünfeld. Uradnik reče – četrtne skupnosti so nerazvite. Beri – nerazvit je tudi mestni svet.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Tega ni rekel.

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Tuki je rekel ob zagovarjanju vprašanja...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Tega ni rekel.

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

... seveda... ja, gospod župan, no. Gospod župan ne mi skakat v besedo...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Dajte govorite...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

To je rekel ob neki drugi točki, ki se je nanašala na statut, ko je šlo za vprašanje, kaj so četrtne skupnosti. In je rekel – na tej stopnji razvitosti nismo. Je eksplicitno povedal. V tem mestnem svetu.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Ni rekel, da so nerazviti. Lepo prosim. Bodite ekzaktni.

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Pardon. Da niso na pravi stopnji razvitosti. Ja, mam v spominu. To pomeni, da so nerazviti, ne? Ker oprostite, v letu 2007, gospod župan, ne? Če nisi na pravi stopnji razvitosti, pomen, da si nerazvit, ne? Oprostite, 2007 – po šestnajstih letih demokracije, so se ja razvile četrtne skupnosti. Pa že prej so bile razvite. Še bolj, kot... kot v tem obdobju.

Jaz mislim, gospod župan, mogoče gre pa za instrumentalizacijo z vaše strani. Jaz mislim gospod župan, da ste prav nesrečen, ker opozicijskim svetnikom nimate kej očitati. Do zdaj

smo blestel v svoji kratkosti. Blestel smo v svoji vsebinskosti. In ne vem zakaj bi nam to blestenje radi tukaj vzel?

No, nerazvita je seveda mestna uprava, ki kvalitetno ne servisira ne županj, ne županov. Ne razvite politične strukture v mestnem svetu, niti četrtnih skupnosti. Jaz moram reč, da nisem zasledil posebnih potreb za spremembo poslovnika, sprejetega leta 2002. Nisem zasledil. Vsakoz trdim, da je neučinkovitost dela mestnega sveta pogojena, pogojena s slabo pripravljenimi materiali županji oziroma župana. No, nekaj sej mestnega sveta pa je razkrilo, da je to možno delat tudi hitr.

Poglejte. Vi niste pojasnil zakaj skrajšanje roka za sklic redne seje. In vseh ostalih s tem povezanih rokov. To v gradivu ni pojasnjeno. Kontradiktorno je, da sta si največ težav z rokovniki nakopali obe službi sami. Kako naj v petnajstih dneh spravita tole, kar v proračunu zdajle je bila – čisti dizaster v teh službah. Ne? In druga služba, no – za lokalno samoupravo in za organiziranje dela mestnega sveta. Potem niste pojasnili eno stvar, ki tud seveda ni pomembna. Jaz mislim, ne? Niste pojasnil, zakaj prostorski akti in programi opremljanja zemljišč po enostopenjskem postopku? Tega niste pojasnil v gradivih. Na Oddelku za urbanizem se ustijo, ne? Češ, bodo že videli svetniki, ki nam delajo napoto. Tko se obnašajo delavci v upravi. To je Gajšek govoril po radiu. Zdaj bo pa red v urbanizmu. Ko bo enostopenjskost. In seveda, niste pojasnili, gospod župan, zakaj omejevanje razprave svetnikov in klubov, česar med poglavitnimi rešitvami sploh ni. Tam mate naslov – Poglavitne rešitve – tega not ni. Moram medijem povedat, da pa nikoli ne bodo mogli biti svetniki na račun vsebine tako kratki, kot morajo biti skopa njihova poročila. Četudi bi radi mel daljša, ne? Uredniki jim dajo par vrstic in tko naprej. Ampak, na teh, na te vrstice se mestni svet ne more naštelat. Ne? Tko, da se v tem smislu seveda poročevalcem iz seje mogoče opravičuje. Mogoče bi sam na zaključek prišli – seje, al pa kej podobnega.

Torej, pomembno je seveda sama uvedba skrajšanega postopka, pa možnost razširitve dnevnega reda, ne? Drugo je nepomembno. Drugo je rutina. Nekaj rutinskih zadev. In tko naprej. Tko, da seveda je treba z vidika Statuta MOL ohraniti trofaznost, pa dvofaznost pri prostorskih aktih. In zato je treba pač črtat en kup poslovniških členov. In s črtanjem bomo dosegli najboljše rezultate.

Poglejte, možnost skrajšanega postopka je dodaten argument, da ostanejo določila o tro in dvostopenjskosti nespremenjena. Ko imate možnost skrajšanega postopka, lahko rečete, da kadar koli lahko postopek skrajšaš, ker je menda predolg, ker je dvostopenjski. Ne? To pomen, da mamo inštrumente druge. Ne, da se ukine dvostopenjskost. In te so pravi. Te so pravi. Skrajšani postopek je pravi inštrument. No, tipično za upravo in vas župan. In za vas. Je v 6. členu želja uprave, blokirat pridne svetnike, izražena tako, da bi sedem dni prej, pred sklicem seje, moral predlagatelj akta, kadar to ni župan, predložiti. Veste, tehnično razumem, da bi tri dni prej. Ampak, da bi pa cela uprava, pa župan cenzuriral tisto, kar je svetnik dal, ne? In bi sedem dni čaral okrog tega, ali zadostit po 128. členu, ali ne, tko kot ste not napisa. Oprostite. Če uprava ne zna ugotovit, a je akt pravilno uobličen. O čemer govori 128. člen. Prej, kot v sedmih dneh, potem to upravo odpustite, gospod župan. Ne pa, da ma, da ma za check-ing uprave svetnik sedem dni časa. Istočasno pa seveda dajete pa svetniku pa petnajst dni časa, da se z vašimi gradivi ukvarja. Tud, če jih je šestindvajset za sejo. Oprostite, kdo to zmore? A ste znorel? Da bomo na sejo s šestindvajsetimi točkami mel petnajst dni časa priprave? Ja, kdo pa je tle profesionalc? In to je tisto, kar seveda vi ovirate. To, da bi se svetnik lahko pripravil. In potem bi mel sedem minut za nekaj, kar ste vi delal tri leta. Na prostorskem aktu. To je dimenzija tega poslovnika. Zato seveda kljub vsemu predlagam jaz, da gre to na štiriindvajset dni, ne? Iz petnajst na štiriindvajset, ne? Zato, ker sem seveda konstruktiven do, do nekaterih elementov. Vendar, tudi v štiriindvajsetih dneh težko veste? Se pripraviti. Amandma moraš pripraviti. Če češ amandma pripraviti, pa to moraš pa preštudirat celo gradivo. Ne? In potem seveda te roki tlačijo. In potem odbori. In gor, dol. In gužva je

seveda popolna. Torej, 9. člen je treba črtat, ne? Ne more bit, ne more se razpast prekrivanje aktov. En svetnik ma akt. Al pa vi mate akt. Vložen. Ta čas vam pa eden skoč notr z istim aktom, al pa z isto vsebino, sred procedure. Poglejte, v poslovniku je že itak omejitev trajanja predlagateljske pravice. Kdor v šestih mesecih ne da naprej, ne? V tem primeru lahko predlagateljstvo prevzame en drug. To se prav, to je čisti poslovnik za blokirat pridne in pametne svetnike. Tko absurdno, da tega ne razumem.

In zdaj, da povem za zaključek. Če naj bo vodilo tudi izkušnja. Potem oprostite – lista triindvajsetih ne rabi niti minute. Poslovniške. Do zdaj je bilo le pet minut uporabljenih, kar nas je tukaj. In, če bo praksa tudi taka, to ne morem predlagat – ampak, predlagam, ne? Da ima vodilna lista deset minut, ne? Na sejo, ne? Zato, da ma opozicija več časa, ne? Če se ne mudi delat. Ne? Razlogov torej ni za skrajšat razpravo. Razlogov ni v današnji statistiki. Razlogov ni, ne vem... in tako dalje. Vse, kar bi jaz pristal je to, ne? Da je mogoče treba omejiti razpravo pred zlorabami. A razumete? Pred zlorabami. Recimo, da bi se eden usedel in telefonski imenik začel čitat, ne? Ne? Pred tako zlorabo. Al pa, da bi ponavljal in gor dol in tko naprej. Zato seveda se strinjam s tem, kar je gospod Slavko.... Slak predlagal, ne? Ali pa, kar sva skupaj predlagala, ne? Da naj bo petinštirideset minut na – recmo za vsak slučaj, ne? Ne zaradi potrebe. Oprostite, saj za vsak slučaj. In tak pomp seveda okrog, okrog te dolgosti. No, tako se mi zdi, da bi bilo prav... Zakaj bi pa imeli svetniki samo trideset minut? Ta čas, ko bi imela svetniška skupina petinštirideset? To je zato, ker je politični potencial samostojnega svetnika manjši, ne? Kot od svetniške skupine, ne? K ma več glasov. Ne? Ampak, intelektualni in delovni potencial je pa enak. In zato, ker je intelektualni in delovni potencial enak, recimo – eden samostojni svetnik napram triindvajset nesamostojnih, ne? V tem primeru se mi zdi, da bi bila številka trideset ravno prava, ne? Še posebej, ne? Z ozirom na nekatere izkušnje zadnje čase, ko se triindvajset doktorjev znanosti skoraj... in tko naprej ravna po papirjih, rekel bi pripravnika. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa gospod Jazbinšek za izčrpno razpravo. Replika, gospod Cizelj.

GOSPOD BOŠTJAN CIZELJ

Hvala lepa. Čist ena kratka replika. Jaz v bistvu se v osnovi s kolegom Jazbinškom strinjam pravzaprav v vsemu, kar je povedal, ne?

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Tudi o tem glavnem potencialu? Samo preverjam....

GOSPOD BOŠTJAN CIZELJ

Ja. Dobro, to je pač zdaj stvar kolega Jazbinška. Ampak, govorim na tist vsebinski del. Se popolnoma strinjam. Imam pa eno mejčkno pripombo, predvsem na tist del, ko ste se obdregnil ob četrtno skupnosti. Ne? Zdaj ne vem, al sam jaz mogoče drugač opazil, ali kako, ko ste rekel, da so četrtno skupnosti zaživele. Jaz tega nisem opazil. In tukaj je ta razlika. Četrtno skupnosti so nastale, ne? Čeprav tudi mene gospod načelnik, zdaj ne vem če je tukaj prisoten – želi prepričati, da zdaj je druga faza razvoja. In, da je to zelo uspešno. In, da se zelo učeno sliš. In da se dobivamo. Da se pogovarjamo. Ni pa nobenega efekta, ne? In s tem, kar bomo sprejeli danes oziroma ne bomo sprejeli danes, ne? Pustimo se presenetit. Četrtnim skupnostim pravzaprav še vzemamo tist potencial, kar so ga do zdaj imele. Skratka, najprej

smo jim vzel finance. Zdaj jim vzamemo še besedo. In s tem gremo še en korak nazaj. Samo tuki se mogoče razlikujeva. Drugač, z ostalim se pa v celoti strinjam. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Ja. Da popravim, ja... ali ma še kdo drug repliko? Na njega?

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Izvolite gospod Jazbinšek.

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Ja. Da popravim. Popolnoma se strinjam z vami. Jaz sem izhajal iz tega, da je gospod Grünfeld že razvil četrtno skupnosti. Kajti mi smo štiri leta pripravljali tako zvano drugo fazo. Ne? In smo seveda v tej drugi fazi prišli do visoke stopnje razvitosti. Ne? Zdaj nam je pa kar na enkrat razložil, da ta druga faza ni druga faza, ampak, da je razvitost šla dol. Ne? Tako sem jaz razumel zadnjič. In tako midva se perfektno strinjava. Hvala lepa. Moral sem replicirat z ozirom, rekel bi moje prejšnje neprecizno izvajanje. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospa Blažič. Replika na gospoda Jazbinška.

GOSPA DR. MILENA MILEVA BLAŽIČ

Lep pozdrav. Prvo bi vas rada vse skupaj pozdravila. In kot predavateljica na fakulteti, bi pravzaprav naredila en povzetek, da poslušam štiri mesece tuki razpravo. Mogoče zgleda pasivno, vendar zagotovo tvorno. In sem poskušala pravzaprav tudi analizirati slog in nastopanje posameznih kolegov in posameznih kolegic. Moja razprava se nanaša pravzaprav na kontekst omejevanja časa, ki ga lahko nekdo razume dejansko kot izgovor. Za druge je pa lahko motiv, ali izziv, da se osredotoči, konkretizira, ali pravzaprav racionalizira diskusija. Zakaj sem za omejevanje časa? Zato, ker smo pravzaprav priče, če priznamo, ali če ne priznamo ali če odreagiramo z apatijo mobinga. In diskusije, ki je egocentrična, ne pa siciocentrično usmerjena. Ker, če bi spoštovanim kolegicam in kolegom šlo za samo stvar, bi potem tudi predloge, amandmaje, napisali profesionalno. In tako, da so vsebinsko – da niso sporni. Zgradbeno da niso sporni. Tudi slogovno da niso sporni. Tudi v pisni ali ustni obliki spoštovanih kolegic in kolegov, je izjemno veliko regresij. Kar pomeni, da - oddaljevanje od ključne tematike. Izjemno veliko pleonazmov, ali preobilja. Izjemno veliko vulgarizmov. Kar govori dosti bolj o čustveni diskusiji in odzivu, kot o vsebini. Temu se strokovno reče tudi hiperamamizem. Ker pravzaprav želi dati vtis, da posamezniki izredno skrbijo in veliko naredijo pravzaprav za meščane. V resnici pa hkrati gre tudi za izgovor, da se nič ne naredi. Torej sem, kot svetnica, za omejevanje časa, ki ga razumem kot izziv, ne pa kot izgovor za nedejavnost. Predvsem pričakujem od spoštovanih kolegic in kolegov tvornost, sociocentričnost in delo v dobrobit Ljubljane in Ljubljančanov. Ne pa morebiti, ko zmanjka argumentov, potem pa se nekateri pravzaprav sklicujejo na politiko. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Franc... replika na repliko? A ste se prepoznal gospod Jazbinšek?...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Ne. Bi kolegico dopolnil. Pri sociocentričnosti je pozabila, da moramo biti tudi ekonomocentrični tudi. Kar je, boste videli pri naslednjih točkah dnevnega reda, da na to pozabljamo. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala. Replika na? Na repliko. Gospod Gomišček.

GOSPOD DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Lepo pozdravljeni. Jaz sem vesel, da se je še ena predavateljica na univerzi javila. Pred kakšnimi tremi, štirimi leti, sem profesor Tekavčičevi bral kodeks univerzitetnih profesorjev. Kjer je pisal, da univerzitetni profesorji naj ne bi omejeval razprav svojih kolegov. Bi jih podpiral. In dajal čim več informacij. In tud pustil, da se čim več informacij da na mizo. Jaz moram reč, da mislim, da to, da če vi omejite zdaj na sedem minut. Kljub temu, da smo egocentrični, vulgarni – ne vem kaj vse. Mislim, da je to v osnovi omejevanje dajanja informacij. Vsaj jaz ga tko doživljam. Tko, da mislim, da prvi stavek, da ste predavateljica na univerzi, s tem ste za moje pojme nekako v navzkrižju s kodeksom predavateljev na univerzi. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Franci Slak, replika na gospoda Jazbinška.

GOSPOD FRANCI SLAK

Lahko ja... Hvala lepa...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

A sem dobro razumel, ali ne?

GOSPOD FRANCI SLAK

No, ko sem poslušal gospoda Jazbinška. Moram reč, da se strinjam z njim. V celoti z njegovo vsebino. Moram pa pripomnit to, da ni dobro, da sprejemamo korekcijo tega akta. Predvsem zaradi gospoda Jazbinška. Čeprav ga jaz zelo rad poslušam, ker marsikaj slišim, ki prej nisem vedel. Ampak, je vprašanje res, če je potrebno toliko časa za to. Tko, da mislim, da bi lahko ta problem korekcije tega poslovnika rešili tudi na drugačen način. Se z gospodom Jazbinškom dogovoril, da velja za njega – neke omejitve. Tiste, ki so že predlagane. Ostale bi dali pa prosto. Ker, če bi vsake tok časa eden mal zašel z daljšo razpravo, mislim, da ne bi bilo nič hudega. Tko, da mogoče je tudi to varianta, da pred vsako sejo bi mu določil, gospodu Jazbinšku, čas, koliko ga lahko porabi za posamezno točko. Mal mi je težko, da sami sebi

omejujemo čas. Da omejujemo čas in počasi bo prišlo tudi do tega, da ne bomo mogli izpolnit obljub, ki smo jih dali volivcem. In verjetno bomo zato tudi prikrajšani. V razpravi več. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Replika gospod Jazbinšek, na gospoda Slaka.

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Jaz mislim, da je gospod Franci Slak ima prefinjen humor. In tisto, kar sem – moj prvi stavek je bil popolnoma jasen. Popolnoma jasen. Svetniška skupina triindvajset, naj mi plača konzultacije, pa bom tiho. To je mehanizem, ne? Ker gospod Franci Slak seveda zelo ceni moja vsebinska izvajanja, ne? Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Ne. Zdaj, glejte. Zdaj boste gospod Jazbinšek mel priliko še repliko name dat. Ker prej zagovarjate demokracijo, ne? Da imate pravico do opozarjanja na napake. Zdaj se ponujate v bistvu, da se prodate, pa svojo demokracijo. Naj vam plačajo, da boste tih. Se morate odločit kaj želite, ne? Tko, tko, da... bom kolega Čerina vprašal, ne? Kok je vredno ta vaš, naš čas, na katerem sedimo. Da vam ponudimo, ne? Pa bomo zbrali ta denar, da boste tih. ...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ja... Humor je res...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Gospod Jazbinšek...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Gospod Jazbinšek, se opravičujem. Še eno stvar. Tudi zdaj, v tej prvi točki, v prvi razpravi, ko ste vi začel, ne? Lahko poštejemo, ne? To, kar je rekel gospod Slak, ne? Kolikokrat ste se oglasil. Ampak, hvala lepa. Ja, vsi imajo proti vam neki. Gospod Kardelj, izvolite. Replika na gospoda Jazbinška.

GOSPOD ALEŠ KARDELJ

Ja. V bistvu na tisti del, ko je govoril o telefonskem imeniku. In branju telefonskega imenika. Namreč, v tej dvorani in v tem mestnem svetu, so se že brale knjige. Brala so se cela poglavja. Tako, da jaz moram le to spomnit, čeprav takrat še nisem imel... sem spremljal delo mestnega sveta iz sosednje sobe. Iz novinarske sobe. Pa vendarle se mi zdi, da je prav, da se na začetku

mandata nekatere zlorabe, ki so bile in ki so očitno vodile novega župana in sodelavce k temu, da pride do tega, da se poslovnik popravi. Na začetku mandata. Kar, kar se mi zdi prav. In zato seveda to podpiram. Nekaj nas je tukaj notri, ki smo si služili en del svojega življenja kruh v elektronskih medijih. In kjer so nas dodobra izučili, kako se da pravzaprav na krajše, ali pa na kratko povedati vsebino, ki bi jo rad človek povedal. To danes pričakujemo tudi od vseh teh novinarjev, ki spremljajo delo mestnega sveta. In verjeli ali ne, jim kar uspeva, da izluščijo bistvo. Zato, bom rekel, da se, da kar podpiram tisti del, kjer omejuje razprave. Je pa vprašanje, ali je to res ta predlog ta prav. In ali je potrebno zahtevati od vseh svetnikov, da bom rekel obvladajo tudi ta del novinarske veščine, ki jo pač nekateri smo...

Zato bi rad rekel, da večino stvari, ki so predložene v tem aktu podpiram. Bi se pa pridružil tistim, no, da vendarle samostojni svetniki, ali pa cela svetniška skupina, ne moremo bit vrženi v isti koš z isto minutažo. Ob tem, ko govorim, da to podpiram, imam v mislih tudi, ali pa pred seboj tudi kako so se organizirali na začetku mandata in imamo tud mislim, da dva poslanca državnega zbora tukaj. Tako, da se mi zdi, da bi bilo kar prav, da bi se nekemu redu, nekim pravilom igre podredili. Istočasno pa seveda tudi, da ne bi prišlo do take drastičnosti. No in tisti amandmaji, ki so vloženi pravočasno in pravilno. Predvsem nekaj tako od Jazbinška, nekaj tako od S... od Miloša oziroma od SD, se mi zdi, če bi tisto podprli, da ne bi na račun demokracije bilo v tem mestnem svetu nič manj kvalitete in pa nič manj možnosti sodelovati, predlagati in seveda tudi nositi potem za to odgovornost. In imeti možnost vplivat na odločitve.

Ja, ne... ne bom se spuščal v uredniško politiko Žurnala. Ampak, vendarle tale pink – pong mi pa tud ni bil všeč. Da zdaj tale dva dopisnika iz tega časopisa, da bi tamle notr cel mestni svet nekako s svojimi besedami vlačila.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Meršol. Replika na gospoda Jazbinška.

GOSPOD MITJA MERŠOL

... gospod župan, spoštovani kolegi, spoštovane kolegice. Samo za eno, gre za zelo otipljivo predstavo o tem, kaj pomeni sedem minut govorjenja. Ker je bilo veliko govora že danes o novinarskih veščinah in tko naprej. Vam povem, da je približno dvanajst tipkanih vrst – ena minuta. Se pravi, krat sedem je to približno štiriindevetdeset tipkanih vrst. Oziroma več, kot tri tipkane strani. Skratka, mislim, da je to dost zgleden, otipljiv primer, koliko časa lahko pravzaprav govorimo. In, če ne znamo v treh, na treh tipkanih straneh argumentirati teh svojih mnenj in tko naprej. Mislim, da je vse drugo kvečjemu eno... zelo, zelo tako odmikanje in izmikanje od bistva problema. In sicer tudi še ena primerjava. Približno polurna oddaja televizijskega dnevnika je pol strani v Delu. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Gomišček. Replika na repliko.

GOSPOD DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja, moram reč, da sem vesel, da slišim enkrat mnenja z vaše liste. Ampak, na žalost jih moram replicirati. Če štejete vi kaj se hoče ljudem povedati, kolega Meršolj, z vrsticami, sami dobro veste, da včasih mate v časopisu tri vrstice. V Sobotni prilogi jih imate več. Pesniki naredijo ponavad na desetih vrsticah. Medtem, ko kakšni pisatelji naredijo pa v celi knjigi, ne? Tko, da

mnenje, ki ga nekdo izraža tako, ali pa drugače, se ne more z vrsticami štet, če ne ne bi bilo knjig. Če kolega Jazbinšek rad piše knjige, jaz mislim, da je v manjšini v tej dvorani. Pa Miha oprost, da to rečem – ampak, zaradi tega ne pomeni, da je prepovedat knjige izdajat.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

A jaz... ne, ne morem več dat besedo. Ali jaz, gospod Gomišček, dobro zastopim, da vi pravite, s količino govora je bolj plodna razprava? A ne? Niste. Hvala. Gospod Kovačič. Replika na gospoda Meršolja.

GOSPOD DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja. Hvala. No, saj mogoče bi tud komentiral to, da gospod župan tako rad, ne da bi se prijavil za repliko, replicira. Ampak, to je mogoče že druga zgodba. Spoštovani gospod Mitja...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Saj vodim, ne? Jaz dam besedo.

GOSPOD DIMITRIJ KOVAČIČ

... spoštovani gospod Mitja. Z vsem spoštovanjem, ampak vendarle omejenost razprav je seveda dobrodošla. Ampak, vendar v nekih razumnih mejah. Če govorim o sedmih minutah na enega svetnika, potem seveda tisti, ki imajo dvaindvajset svetnikov, ne morejo dvaindvajsetkrat sedem minut govoriti. Ampak, je zgornji limit omejen na pol ure, ne? Tako, da je ta – računica se nekako ne izide, ne? Drugač je pa, mislim, da vendarle je potrebno dopustiti svetnikom, da govorijo. Da povejo tisto, kar želijo povedati. Da pa se neka omejitev vendarle določi. Mogoče tako, kot je v državnem zboru, ne? Da vendarle za sejo, ki ima v državnem zboru približno toliko točk, kot v mestni občini. In vemo, da tam trajajo seje en teden pa pol. Tukaj bi želeli pa...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Čas...

GOSPOD DIMITRIJ KOVAČIČ

... zaključujem. Tukaj bi pa želeli pa zadevo speljat v eni uri. Je pa, mislim, da vendarle to preveč restriktivno. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospa Tekavčič, replika na gospoda Meršolja.

GOSPA PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Ja. Hvala za besedo gospod župan. Javljam se v okviru replike na razpravo gospoda Meršolja. Čeravno ne mislim ne vem kako polemizirati z njim. Rada bi samo že na začetku te današnje razprave, ki najbrž ne bo ravno kratka opozorila, da ne bi bilo dobro, da ne bi stvari pripeljali do absurda. Da govorimo o minutaži. O besedah, o straneh. Poglejte. Sej ne nazadnje, mam

vsi tud nastopne sloge zelo različne. In nekdo v minuti lahko pove bistveno več, kot drugi, Midva z gospodom županom hitro govoriva, pa več poveva. Sva tukaj v prednosti, na primer. Ampak, mislim, da je absurdno razpravljati o minutaži mimo tega, da povemo, za kakšno vsebino gre. O nekih stvareh je seveda dve minuti razprave preveč. Včasih se je pa potrebno o določenih stvareh temeljito pogovoriti. Sedaj, ko se pogovarjamo o tem kakšno bo naše delo čez cel mandat, si samo postavimo na primer tole vprašanje – Kolegica, dr. Blažič nam je spredavala o tem v dveh minutah. V treh minutah o tem, zakaj moramo omejevati razpravo. Kaj pa, če bi želela razpravljati o poslovniku, pa da bi še tri minute recimo enako učinkovito o tem, kaj velja za ...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Čas.

GOSPA PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

... kaj velja za prostorske akte... še trideset sekund mam po poslovniku. Potem naslednje tri minute o tem, kako ravnati v primeru skrajševanja rokov. Pa naslednje tri minute o tem, kako zagotoviti poslanskim sku..., svetniškim skupinam delo in tako naprej. Če bi želela celovito o neki tematiki razpravljati, bi tudi ona rabila več, kot tri minute. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. ... Na razpravo gremo naprej. Lepo prosim, no. Zdaj ste repliciral, gremo na razpravo. Gospa Meta Vesel Valentinčič.

GOSPA META VESEL VALENTINČIČ

Hvala lepa za besedo gospod župan. Da povem takoj na začetku. Jaz podpiram omejitvev razprave, vendar v okviru, znotraj katerega pa vsaka svetniška skupina samostojno razpolaga s svojim časom oziroma s svojimi nastopi. To je, mimogrede, tudi predlog, ki ga je naša stranka vložila. Mislim, da to omejevanje je seveda problematično takrat, ko gre za zahtevne akte. Jaz, kot pravnica, in po izkušnjah prejšnjih dveh mandatov, dobro vem, da smo tu obravnavali odloke ali druge pravne akte, ki so potrebovali kej več, kej več, kot sedem minut razprave. Če si hotel sploh zadevo strokovno razdelat. In tud še kakšne druge stvari so, ki so vsebinsko tako zahtevne, da prvič potrebujejo resno pripravo na razpravo. In pa potem razpravo, ki je lahko argumentirana. In je težko argumentirana, če loviš tistih sedem minut. Skratka, se strinjam z okvirno omejitvijo svetniškega kluba.

Mislim pa, da imamo mi tudi kakšen drug problem v tem svetu. To ga pa jaz recimo opažam v tem mandatu. Imamo neko samoomejevanje. Mi imamo tu kolege na sredini, ki praktično ne razpravljajo. Verjeli, ali ne, mene zanima njihovo stališče. Zakaj nekatero odločitev podprejo, zakaj nekatero amandmaja ne podprejo. In mislim, da to ne zanima samo mene. To verjetno zanima tudi volivce, ki so to listo volili. In se mi zdi, da je škoda, ob takem potencialu, kot tu na sredini sedi, da se pravzaprav samo na dveh koncih razvija razprava. Mislim, da je to škoda. In jaz upam, da bomo na vsebinah kljub vsemu se našli s ciljem, da poiščemo boljše rešitve. Ne? To se mi zdi, da je pač osnovni cilj razprave. Da se najde boljša rešitev. In pa seveda, da se argumentira lastna odločitev. Tako, da mi je všeč, da smo danes slišali nekaj razprav iz srednjega dela. In jaz upam, da bo šlo tako seveda tudi naprej.

Da zaključim čisto konkretno. Naš predlog, ki ga bo verjetno še vodja svetniške skupine posebej opredelil – je petinštirideset minut okvirno. Razprava za svetniško skupino. Znotraj tega pa dovolite, da se sami dogovorimo, kdo, kaj in koliko in o čem bo govoril. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Replika gospod Božič.

GOSPOD PETER BOŽIČ

Poglejte, kolegi in kolegice. Zdaj mam vendarle mi zelo, zelo veliko izkušnje s temi razpravami. Tisto, za kar jaz ne razpravljam, ko sem vendarle veliko razpravljal. Ampak, ne zmeraj. Gre za to – tist hip, ko se nenadoma, ko se spusti razpravljavec iz svojega racionalnega jedra v širino in globino. In v neskončne daljave. Pade koncentracija vsem. Pade nivo same razprave. In v ta, te razprave sploh niso več razprave. In v takem, v takem modelu se meni ne ljubi razpravljat. Tudi govorit ne. Zaradi tega, ker kadar koli sem takrat, ko je padla razprava na tako nizek nivo, da je komaj še mogoče reči, da je razprava, sem tudi jaz nakladal. To se mi pa ne da. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Replika gospod Jazbinšek, na gospoda Božiča. Replika na repliko.

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Tipičen stavek, ki je bil – meni se ne ljubi... Seveda se ne ljubi. Prvič je zmenjen. Drugič je zmenjen za kritje. In tretjič, te besede lahko reče samo ob – svetnik, ki je na oblasti. Zato jaz govorim seveda, da manjka, rekel bi ideološkega potenciala. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Preden dam naprej besedo, bi rad sam to povedal, ne? Rad bi to poudaril, da v teh štirih mesecih ta mestni svet niti enega predloga odbora ni zavrnil. Kar pomeni, odbori dobro delajo. In, če odbori naredijo ta filter, potem je tudi odgovor, ne? Da ni zmenjeno, ampak, da je odbor svoje delo opravil. In tudi odbor, odbori niso spustili vseh predlogov, ki jih je mestna uprava pripravila. Se pravi, da tudi to ne pozabite upoštevati.

Gospa... Anja Bah Žibert. Izvolite. Ne. Name ne... gospa Bah Žibert. Izvolite.

GOSPA ANJA BAH ŽIBERT

Hvala za besedo. Spoštovani župan, kolegice in kolegi. S predlogom spremembe poslovnika, ki govori o osnovni demokratični prvini, pravici do razprave, ste gospod župan za moje pojme potegnili potezo, ki vam je ne bi nikoli pripisala. Namreč, na eni strani sem vedno znova poslušala, da niste politik. Da ste gospodarstvenik. Na drugi strani pa ste se s tem po mojem nekako lotili najbolj nizkotne poteze, odlo..., se pravi odvzem časa za razpravo. In, če pogledamo dosedanje razprave, kar je bilo nekako že zanalizirano, se je do zdaj največ govorilo prav s strani svetnic in svetnikov opozicije. Sprašujem se, ali to počnete predvsem zato, ker vam zmanjkuje besed proti argumentiranih nastopih? Ali želite na ta način skriti kaj drugega? To sicer najbolj veste vi.

Naj vas o tem spomnim kolegice in kolegi, da smo bili vsi skupaj izvoljeni na volitvah. In, da za nami in tudi pred nami stojijo meščanke in meščani. Predvsem njim, vsaj jaz osebno, sem dolžna in zavezana govoriti in tudi povedati, kaj je tisto, kar me boli oziroma kaj je tisto, kar bi bilo potrebno v tem mestu narediti. S takšnimi predlogi, se pravi z omejevanjem časa, govorim predvsem o času, ki pripada svetniškim skupinam, pa nas žal silite k odločitvam, da si bomo morali poiskati drugačne načine obveščanja javnosti. To bomo seveda tudi storili.

Pri tem pa tudi ne morem razumeti svetniške liste, vaše gospod župan, ki šteje kar triindvajset svetnic in svetnikov, in jim dajete v bistvu samo minuto časa za razpravo. Še tako sposoben človek, ne vem kaj lahko pove v razpravi, v dolgi – eno minuto. Verjamem, da tako plodna, tako pomembna razprava, prav tako toliko strokovnjakov z različnih znanj, z različnih področij in znanj, po mojem mnenju potrebujejo več, kot minuto. In prav bi bilo, da bi jo slišali.

Naj vas nikakor ne želim pri tem zapeljati na napačno stran. Da nisem proti tem, da se govori kar po čez in po dolgem. Vendar pa kljub temu želim in vas prosim gospod župan, da pri tej zadevi le razmislite in da ne omejujete časa na takšen način. Kajti, mislim, da dolgoročno ne bomo s tem naredili prav nič. Ne nazadnje smo za svojo neprofesionalno funkcijo tudi plačani. Jaz želim zaradi tega in tudi zaradi tega, ne samo zaradi tega, marsikaj narediti več, kot biti samo glasovalni stroj. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Cizelj.

GOSPOD BOŠTJAN CIZELJ

Hvala lepa. Spoštovani kolegice in kolegi. Jaz mam tle sicer kar nekaj pripravljen. Ampak bom povzel zgolj tiste pomembne poudarke. Mogoče za začetek mi dovolite en kratek citat, ki mi je prišel na misel, ob temu omejevanju razprave. Ker pač žel je največ je govora o temu. Čeprav poslovnik posega tudi na druga področja. In sicer so to besede enega izmed najvplivnejših managerjev, gospoda Johna Wash-a, ki je bil predsednik uprave enega izmed največjih podjetij. Če ne celo največjega podjetja na svetu – General Electric. Ob eni priložnosti je dejal nekako tako: »V poslovnem svetu velja eno pravilo. Če se vedno in v vsem strinjate s svojim šefom, je eden od vaju odveč.« In to se tukaj dogaja. Do danes, jaz ne vem, ali je bilo s strani Liste Zorana Jankovića, kakršno koli nasprotovanje. Vedno se v vsemu strinjate. Kar načeloma je lepo in prav. Vendar pa vem, ker sodelujem z vami tudi po raznih odborih, ...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Lepo prosim... Lepo prosim gospod Božič, ne?...

GOSPOD BOŠTJAN CIZELJ

Vem, da z vami sodelujem v različnih odborih. In vem, da ste izredno sposobni ljudje. Vsakega od vas posebej tudi cenim. Tudi vaše razmišljanje. In tudi mislim, da se na odborih pokaže neka druga slika. Ki bi bila bolj pravilna, tudi bolj pristojna za ta mestni svet. Jaz moram reč na začetku, da tudi v Slovenski demokratični stranki nikoli nismo nasprotovali spremembam statuta in poslovnika. Pravzaprav sem že omenil že parkrat, smo bili tisti, ki smo večkrat izrazili potrebo, željo po temu, da bi se spremembe tega poslovnika in še aktualnega statuta pravzaprav nekako prilagodile. Izboljšale. Ker v taki obliki ni bil

optimalen. Lahko se tudi strinjamo, jasno, da če pride do razprav, ki so dolge, dolgovezne, ki ne grejo v pravi smeri. Da jih je včasih težko poslušati. Ampak, ko tole zdajle poslušam. Razpravo do zdaj, oprostite, jaz mislim, da je najbolje, da to točko prekvalificiramo iz sprememb poslovnika, kako omejiti kolega Jazbinška pri razpravah, ne? Ker očitno je največji trn v peti kolega Jazbinšek. Sej jaz vem, včasih je kolega Jazbinšek dolg, pa pove mogoče tudi več, kot bi bilo potrebno. In bi mogoče veljalo ostati pravzaprav na neki tisti liniji, ki je v okviru tega kvalitetnega časa. Ampak, vse do neke prave mere. Zakaj se ne prilagodimo od točke do točke. Veste, ne moremo reč, v redu, veste, zdaj imamo pa pol ure časa za razpravo. Pol ure je lahko pri eni točki zelo veliko. Pri drugi točki je pa to lahko zelo malo. Ker gre za zelo zahtevna gradiva. In s temi poslo..., s temi spremembami, ki jih predlaga gospod župan s svojo strokovno ekipo, pravzaprav omejujemo vse. Od tistih spodnjih nivojev, četrtnih skupnosti, če želite...

.....konec 1. strani I. kasete.....

...odborov, do samega mestnega sveta, z eno samo izjemo. Gospoda župana. Ki si počasi prilašča popolno in absolutno pravico. Iz naslova financiranja. Iz naslova, bom rekel vodenja tega mestnega sveta. Iz naslova, bom rekel časovne razporeditve govorjenja v tem mestnem svetu in tako naprej. In tako naprej. Ja, oprostite, Ljubljana je pač Ljubljana. Je mesto. Ni privatno podjetje. In veste, v opoziciji smo vedno, vsakemu županu, vsaki županji pravzaprav, povedali tudi svoje mnenje. In prav je tako. Saj v končni fazi smo izvoljeni tukaj, kot vsi med enakimi. In imamo vsi tukaj enake pravice. In smo izvoljeni zato, da zastopamo mnenja in stališča naših volivcev. Ne zato, da pridemo, pritisnemo na tipko. In za to dobimo plačilo. In ob pol sedmih pol hitro šibamo tja na malco. Ja, oprostite. Mejčkn je neresno. Zato jaz mislim, da pri tej stvari, kot je sprememba statuta, poslovnika, je potrebna neka občutljivost. Je potrebna neka poglobljena razprava. In veste, pa če mi dovolite mejčkn nekega, bom rekel populizma in tko naprej. Večina problemov v družbi nastaja ravno zaradi tega, ker ni prave razprave. Na katerem kol področju. In to je problem. Govorim poudarek na pravi, konkretni razpravi. Župan ima vsa pooblastila, da svetnika ali svetnico, ki se ne drži dnevnega reda in mu, ali ji vzame besedo. In jaz mislim, da je to čisto prav. Ker v končni fazi, noben od nas ni tukaj profesionalno na tej funkciji. Vsi imamo svoje druge dolžnosti in tako naprej. Ampak, tudi, če gledamo iz nekega čisto matematičnega vidika. Dejte si preračunat, kolk bomo prihranili na času. Ja, saj ne bomo nič prihranili. Konkretno, največkrat se pravzaprav zdaj omenja pri teh – ravno te omejitve razprav. Osebo pa sem prepričan, jaz verjamem, da mi bodo vsi kolegi, svetniki in svetnice, ki so že dlje časa v temu mestnemu svetu, potrdili. Da razprava pravzaprav nikoli ni bila tista največja težava tega mestnega sveta. Ampak je sama uprava. Kjer je prevelika. Kjer je pretoga. Kjer ni sposobna hitrega odzivanja. Veste, kaj je največji hec? Celo nekateri načelniki in načelnice so mi potrdili to. Že sodelovanje med oddelku je svojevrsten izziv.

Jaz mislim, gospod župan, da ste že naletel na tak izziv. Da, ko je potrebno neke informacije med oddelku dobit. Ja, pa saj to je cela procedura. Dejte si preračunat, kolk časa vzame to področje. Ne razprava svetnic in svetnikov. In to je ta velik problem. Zato jaz mislim, da tukaj je potrebno več neke pameti. Več neke modrosti. Bolj občutljivo pristopanje k temu. Ne pa, da bom rekel demokracija v tem mestnem svetu zmanjšamo na tist minimum. Vse iz naslova – bomo bolj učinkoviti, bomo ne vem kaj, bomo vse. Ja, vse bo. Ampak, ne iz naslova tega, da omejimo konkretno razpravo, pa mišljenja drugih ljudi.

V končni fazi, kot vem, Ljubljana kandidira tudi za Evropsko prestolnico kulture, če se ne motim. Lejte, vsaka kultura se začne pri sprejemanju drugače mislečih. Dialog. In že iz tega

naslova je Ljubljana, bom rekel na celi črti pogrnila na temu izpitu. Na tej kandidaturi. Če mi dovolite, na spletni strani mestnega sveta oziroma Mestne občine Ljubljana piše – Mestni svet, najpomembnejši organ MOL. Mestni svet je najvišji organ odločanja o vseh zadevah, v okviru pravic in dolžnosti MOL. Kaj bomo zdaj napisal? Vse to spremenil v prid župana? Ali pa županje. Ne samo aktualnega župana, katerega koli naprej? Potrebno se je pravzaprav omejiti, vedet kje je neka meja. In dovoliti tudi drugim, ki se mogoče ne strinjajo. Ker, ja. Mogoče je komu poslušat, bom rekel drugačno mnenje. In jaz vem, gospod Janković, da mi ne bote zameril, iz naslova vaših managerskih izkušenj. Jaz vem, da tam pač včasih vodenje podjetja ne dovoljuje neke demokracije. Je potrebno nekaj, bom rekel met neke druge smernice, ki so bolj ciljno usmerjene. Ampak, vodenje mesta, oprostite, je pa bolj demokratično. Kar ne pomeni, da ne more bit učinkovito. In jaz lahko povem zdaj, iz tega mesta, se bom mejčkn še obrnil na same odbore, kjer sodelujem. Sodelujem v treh odborih in eni komisiji. Moram reč, da izredno korektno sodelujemo. Z vsemi članicami in člani in pa pravzaprav mi je tudi razprava v veselje. In nikoli se ne omejuje razprave. Ravno nasprotno. Ugotovili smo, da je premalo razprave. Da so bili oddelki premalo vključeni v samo razpravo. In tukaj je bil ta največji problem. Zato, ker zadnjič, par dni nazaj, sem govoril z znancem, ki je v Mariboru. In tudi v Mariboru majo podobne probleme. Zakaj? Ker v upravi so ljudje, ki se jim popularno reče vrtičkarji. Ki sedijo na svojem kosu. Obdelujejo tisti svoj del in potem pač pridejo z nekim gradivom. Ni, bom rekel hec tukaj, v sami dvorani mestnega sveta. V končni fazi, gospod župan, ste tudi sam dokazal, da je tako. Spomnimo se, mel smo šestindvajset. Potem sta dve točki umaknjeni. Smo šli na štiriindvajset. Smo predčasno pravzaprav vse končali. Jaz vem, da pač včasih, bo kdo se zdaj obregnil, pa bo rekel, niso bile take točke, ki bi zahtevale ne vem kako, bom rekel debato in tko naprej. Ja, pač nekatere stvari bojo potrebne bolj poglobljeno obdelavo. Nekatere pač manj. Ampak potreben je nek razum. In, če se gre v časovno obdelovanje, dejmo it potem pogledat katere točke so take. In omejiti te točke, ki pravzaprav res niso pomembne in mogoče so, bom rekel zahtevajo samo neko – odgovor, al pa neko potrditev, kaj jaz vem? Kot je imenovanje nekih kadrov, recimo zdele mejčkn na pamet govorim.

In to je tisto, kar mene pravzaprav pri celotni stvari, bom rekel moti. Ker se pripravljavec ni lotil reševanja tega problema tam, kjer je obljubil že pred volitvah. To je reorganizacija uprave. Jaz dobro vem, da reorganizacija uprave ni projekt, ki bi ga človek, bom rekel uredil v enem dnevu, ali pa v enem tednu. Oprostite, tukaj so ljudje, ki že leta in leta sedijo pravzaprav. In ne bom rekel za vse. Nekateri vem, da dobro delajo. Ampak, žal je več takih, ki pravzaprav slabo delajo. Ali pa sploh ne delajo. Ker drugače si ne znam predstavljat, da smo že kolikokrat smo dobili na mizo gradivo, ki je bil katastrofalno pripravljen. Potem pa imamo tukaj pravzaprav še druge organe odločanja. Recimo četrtne skupnosti, ki v okviru Zakona o lokalni samoupravi, imajo določene pristojnosti. Določena pooblastila. In, če bi mi znali četrtne skupnosti nekoliko več vključit v samo, bom rekel dogajanje v mestnem svetu, jaz sem trdno prepričan, da bi mestni svet oziroma ta občina privarčevala. In marsikatera rešitev oziroma marsikateri problem, bi pokazal hitrejšo in bolj učinkovito rešitev. Do danes tega nismo bili sposobni. In, ne. Gremo v obratni smeri. Četrtnim svetom smo najprej vzeli finančna sredstva, zdaj jim vzamemo pa še pristojnosti. In jaz vam lahko povem iz prve roke. V četrtnih svetih ljudje niso zadovoljni. Zato, ker so se četrtni sveti, ne glede na to, kaj načelnik oddelka pravi. Kaka študija je zdaj to. Kako se mi razvijamo. So debatni krožki. In ljudje to vejo. Tudi na odborih pravzaprav.

Zadnjič smo meli neko, bom rekel bolj tako prijetno debato, na to temo. In nekako smo se strinjal, da je treba tudi odbore nekoliko aktivirati. Da je treba nekaj več, bom rekel modrosti tudi na odborih. In bom rekel tud informacije s strani odborov pripraviti. Ampak, to je možno samo z razpravo. Žal pa so nekateri pogruntal to zadevo. Da gre vse v napačni smeri. In zato se ne udeležujejo več teh odborov. Vključno člani z vaše liste, gospod Janković. Ker se jim

zdi škoda njihovega časa. In to je tisto, kjer gremo mi v ravno napačno smer. In jaz se bojim pravzaprav, da s tem poslovnikom Ljubljana ne bo pridobila nič. Vsaj z naslova kvalitete ne. Mi lahko rečemo, v redu, smo učinkoviti. Vsak teden, vsak ponedeljek se dobimo. Naredimo točke v dveh, treh urah. Potem gremo pa domov. In smo ne vem kako učinkoviti. Ampak, tko ne gre to, ne? Nobena stvar se ne zgodi preko noči.

Čist na kratko bom šel mogoče samo še po nekaterih členih. Zato, da bom potem še ostalim kolegom. Hotel sem še nekaj omenit. Ampak, jaz vem, da bojo še kolegi iz svetniškega kluba povedal še nekatere stvari. Nekateri člene, ki so pravzaprav, po mojem dosti sporni. Že, ko začnemo pri teh spremembah, lahko pogledamo v 4. členu, v tretjem odstavku 28. člena, ko se datumi, se pravi številka 5, nadomesti s številko 3 in tko naprej. Skratka, vse krajšamo. To pomeni v praksi kaj? Da ima pripravljavec župan, strokovne službe praktično neomejen čas. V nekaterih primerih, kolega Jazbinšek je dobr napisal – celo leta, ali pa mesece, za priprave nekega gradiva. Jaz se ne bojim, da bo to kvalitetno pripravljeno gradivo, ker vem, da ne bo, ker ga bojo še zmeri isti ljudje pripravljali. Medtem, ko moramo vsi ostali, če želite četrti svet in verjamem, da se bo kolega Moškrič tud kej oglašil na to temo, na to tematiko odgovoriti, nič manj in nič več, kot v osmih urah. Lepo vas prosim. Veste kakšen odzivni čas je osem ur? Saj nima smisla sploh kar kol delat, ker ni učinkovitosti. In to je tist paradoks, ki pravzaprav na eni strani odvzema, na drugi strani daje in tako naprej.

Nekolk me je zmotil, bom rekel tudi ta odnos, ki ma mogoče mal redakcijske narave, ampak vseeno. 8. člen. V 52. členu se besedilo – Službi za organiziranje dela mestnega sveta, nadomesti z besedilom – Službi za odnose z javnostmi. Zdaj, kaj to pomen? Ali bomo mi ukinili Službo za organiziranje dela mestnega sveta? In bomo mi, ki smo tukaj mestni svetniki, postali neka zainteresirana javnost, ki bomo dobili informacije, kaj se dogaja v mestnem svetu preko spletne strani? Dobesedno tko se to bere. Oprostite, mi smo izvoljeni svetniki. Ja. In predstavniki javnosti. Drugo je pa delo PR-ovske skupine. Ne bom se spuščal zdaj v praktične primere. Ki ima pač določene druge zadolžitve. Mene ne zanima izjava za javnost. Kaj smo mi naredili. Pa kdaj bom jaz na internetni strani videl, kdaj je seja. Mene zanima kvalitetno pripravljeno gradivo, da se bom lahko z vsemi vami konkretno pogovoril o teh stvareh. In izmenjal svoje mnenje. In na koncu potrdil, ali pa zavrnil to stvar.

Potem imamo zopet omejevanje razprave, da ne zgubljam časa in tko naprej in tako nazaj. Velik problem pa potem vidim tudi v teh fazah sprejemanja določenih aktov. Dvostopenjsko, trostopenjsko in tako naprej. K se trostopenjski fazi pravzaprav zdaj odpovedujemo. Kaj to pomeni? To pomeni, da bomo pravzaprav statut in pa akt poslovnika, ki sta ključna akta v temu mestnem svetu, sprejemali pač, ko se bo županu aktualnemu ali aktualni županji mejčkn bolj zljubilo. Pa si bo želel mejčkn podredit. To samo kliče po samih spremembah. Pač, da se bo prilagajalo aktualni mesti oblasti. Tej. Naslednji. Ali pa, kaj jaz vem. Oprostite, tko se pač ne dela. Tudi ustave se ne spreminja kar tako. Preko noči.

In, če želite še eno, bom rekel mojo oceno. Tudi v državnem zboru, ko se je sprejemal podobni patent. Bom rekel temu. Mislim, da je bilo leta 2000, po državnozborskih volitvah. Ko je takratna vladna koalicija sprejela, bom rekel omejevanje razprave. Ja, vprašajte kolege poslance. Ki so tukaj notr. Kolk ur se presedi tam, pa še zmeraj do polnoči so sedel. In sedijo. Nič se ne omejuje. In zračunajte si sami, kolk bomo prihranili. Nič ne bomo prihranili.

Zato jaz predlagam, s tega mesta pravzaprav, da se mejčkn bolj razumno pristopi k tej stvari. Da se pogleda, na katerih točkah se spleča omejiti razpravo. Na katerih točkah pa se spleča pustiti mejčkn razširjeno razpravo. In ja. Gospod župan ima vsa pooblastila. Možnosti, da svetnika ali svetnico najprej opozori, če zaide iz teme. Ker, odkrito povedano, tudi meni se ne da sedet, pa poslušat nekoga, ki govori čisto o nekih drugih, bom rekel fiktivnih temah. Ampak me zanima konkreten predlog. In, če se svetnik ne drži, ali svetnica, se mu pač besedo vzame. Ne pa zdaj, dejmo pa omejiti vse. Vse vzeti. Koga se pa bojimo v temu mestnem svetu? Mejčkn več razuma lepo prosim. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospa Blažič, replika.

GOSPA DR. MILENA MILEVA BLAŽIČ

Skušala bom strnit svoje ugotovitve, ko govorimo o pravilniku pravzaprav. Govorimo pravzaprav le o polovici pravilnika. In to je pravzaprav tist segment, ko govori o pravicah. Abstrahiramo nehote, ali pa tudi hote pravzaprav drug segment pravilnika, ki se mu reče dolžnosti, ali odgovornosti. Tako, da bi bilo treba uravnovesit obedve stvari. Torej, pravice, pa tudi odgovornosti.

Na osnovi štiri mesečne analize lahko rečem, da sem prišla do spoznanja, da nekateri kole..., nekatere kolegice in kolegi govorijo zato, da bi kaj povedali. Tehtnega, vsebinskega. Nekateri zato, da bi kaj, da ne bi nič povedali. Nekateri zato pravzaprav, ker se radi poslušajo. Mogoče je tuki tud ena terminološka zmeda. Pravzaprav omejevanje časa ne pomeni omejevanje razuma. Tuki gre tud za terminološko zadevo pravzaprav. Gre za omejevanje monologov, ki je hkrati vzpodbujanje dialoga.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Cizelj. Replika na repliko.

GOSPOD BOŠTJAN CIZELJ

Hvala. Ja, hvala lepa. Ja, se strinjam. Imamo pravice, imamo pa tudi dolžnosti in odgovornosti. Ampak, veste, kolk odgovornosti pa mam, če sem se že dal, bom rekel izvolit na to mesto, da tud kaj povem. Ker zato sem bil izvoljen. Nisem bil izvoljen zato, da pritisnem na tipko in konec meseca potegnem sejnino in si še privoščim brezplačno malico. In jaz mogoče s tega mesta tudi vse vas, s katerimi sodelujem, bom rekel v odborih. Sprašujem, glede na to, da vem, da smo se pogovarjali, da je potrebna razprava. In, da ne gre omejiti razprave. Kako boste danes glasovali? Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Slavko Slak. Replika na gospo Blažič.

GOSPOD SLAVKO SLAK

Ja, hvala lepa. Sej, morda bo malo tko, no. Razumite na pol v šali, no, to repliko. Ampak, kljub vsemu seveda, mene veseli, da ste kolegica analizirali razpravljalce in njihove namene, občutke, želje ob tem, kar so seveda želeli v svojih razpravah povedat. Jaz si pa sicer težko predstavljam, kako boste pa analizirali tiste, ki molčijo? Kaj želijo s tem, ko molčijo povedat? Ali morda to vedno pomeni, da se kdor molči strinja? Ali pa morda to lahko pomeni kej drugega. To pa lahko seveda ugibamo. Zato je seveda prav, da razpravljamo. No, ampak, kaj več bom potem ob razpravi. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala. Gospod Gomišček. Replika na repliko.

GOSPOD DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja, jaz bi pa tist, na tist del odgovornosti repliciral. Jaz mislim, da če sprejemamo pa debatiramo o poslovniku, se mi zdi, da je zlo odgovorno, da analiziramo dogajanje v tem mestnem svetu najmanj v dveh mandatih. To mislim, da je eno obdobje, kjer človek lahko reče, ali se je poslovnik izkazal, ali se ni izkazal. Menim, da analiza zadnjih štirih mesecev zlo mal pokaže. Vam lahko primero dam, od zunaj zdele. Če bi zadnje štiri mesece analiziral, kako je v Ljubljani, bi videli, da je poprečna temperatura pet stopinj v Ljubljani. Pa to ne pomeni, da je zadnjih osem let pet stopinj v Ljubljani poprečna temperatura.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Slavko Slak. Razprava.

GOSPOD SLAVKO SLAK

Ja. Hvala lepa za besedo gospod župan. Spoštovane kolegice in kolegi. Pravzaprav bi na začetku želel tudi sam povedat, da se strinjam s tem, da je določene stvari v poslovniku smiselno popraviti, aktualizirati, skratka na nek način jih izboljšat v neko splošno korist. Tako v korist delovanja samega mestnega sveta in njegove učinkovitosti. Kot seveda posledično tudi v korist vseh tistim, katerim je naše delo namenjeno. Če bi zelo posplošil, je pravzaprav osnovni namen sprememb tega poslovnika pravzaprav skrajšanje rokov za sklic rednih sej. In pa seveda skrajšanje in seveda z vsem tem, kar je s tem povezano. In pa seveda skrajšanje teh, časa za razpravo posameznih svetnic in svetnikov. Kar se tiče skrajševanja stopnosti oziroma manjšanja stopnosti obravnave aktov, se je že pri razpravi v zvezi s statutom pokazalo, da morda s tem ne gre pretiravati. In mislim, da gremo tu kljub vsemu v pravi smeri. Če sem že pri tem, sam osebno sem seveda tudi na začetku menil, da je morda smiselno ohraniti tristopnost, tristopenjskost obravnavanja poslovnika in statuta. Vendar, v vsakem primeru ostaja tu še potrebna dvotretjinska večina. Tako, da seveda tu ne vidim kakšnih večjih zapletov, ali pa problemov. Tudi, če seveda pridemo na skupni imenovalac in seveda se dogovorimo o tem, da se te dva, čeprav najpomembnejša akta pravzaprav mestnega sveta, sprejema tudi po dvofaznem postopku. Za ostale akte pa, kot rečeno, smo že v razpravi pri statutu slišali, da grejo zadeve v pravo smer.

Kar se tiče sklica za, roka za sklic redne seje, sam osebno tudi, tako, kot večina mojih predhodnikov meni, da je petnajst dnevni rok seveda prekratek. Določene povezave se seveda lahko delajo s parlamentom. Določene pa ne, ne? Poslanci so le vsi poklicni. Mestni svetniki in svetniki in pa seveda tudi del četrtnih, četrtnih skupnosti oziroma sveti četrtnih skupnosti pa ne. In se mi zdi seveda ta rok, v katerem bi morali potem vsi ostali, če bi želeli seveda vsebinsko dobro predelati in materiale, je prekratek. Zato je verjetno tu nujno potrebno najti neko, bom rekel razumno mero. Skratka, nekje med, med petnajst in trideset. Kot je bilo do sedaj. Štiriindvajset je morda primeren rok, za to, da sicer ostane morda še en vikend več za tako ljudi v četrtnih skupnosti, kot tudi za, kot tudi za nas svetnike.

Kar se tiče same razprave. Zdaj, pri – vse omejitve seveda, kjer koli v življenju jih imamo, so seveda predvsem zato, vsaj sam na to gledam, ne? Iz tega zornega kota, če še sami nismo na neki taki stopnji, da bi se uspeli obvladovati, ne? Skratka, zato rabimo neke predpise, neke omejitve, da nas ne zanese. Zdaj, jaz mislim, da le nismo tolikokrat se prepustili nekemu nesmiselnemu toku pri razpravah, da tud tu ne bi kazalo bit preveč restriktiven. In vsakemu svetniku posebej določat koliko časa ima na razpolago za razpravo. Zato smo seveda, kljub temu, da se recimo strinjamo z našim svetniškim klubom v tem, da se omeji razprava, prišli do

tega predloga. O minutah se morda lahko tudi še pogovarjamo. Ampak, kljub vsemu, da se določi za posamezen svetniški klub neka količina časa, znotraj katerega se pa seveda svetniki sami in svetnice določimo oziroma dogovorimo, kdo bo več pri kakšni točki razpravljal. Kajti, različni ljudje se spoznamo na različne stvari. In je verjetno tako moje in po naše pravzaprav bolje.

Zdaj, odbori sicer so se, moram reč, izkazali kot dobro in primerno polje za razprave. Tudi različno mislečih ljudi. Vendar, zdaj, ta statistika, gospod župan, ko ste rekel, da seveda so skoraj vsi sklepi bili podprti v mestnem svetu, ki so jih odbori predlagali. Je pa lahko seveda morda tudi zavajajoča. Zdaj, večina v odborih ima, vaša lista in v mestnem svetu ima večino tudi vaša lista. In bi seveda blo nelogično, da ne bi blo tako, kot ste rekel. Zdaj, obstaja seveda tudi možnost, da bi odbori tudi v vsebinskem smislu morda in tudi v samem procesu odločanja dobili večjo vlogo, kot jo imajo. Morda bi se lahko približali vlogi, ki jo imajo, ki jih imajo odbori v parlamentu. Sam v tem primeru bi pa seveda bilo potrebno precej bolj natančno opredelit način sestave posameznih odborov. In pa seveda jih potem v sam sistem omejiti oziroma umestiti drugače, kot so umeščeni sedaj. Skratka, da bi morda potem bile lahko, bila stališča in sklepi odborov morda bolj obvezujoči, ali kakor koli že. Skratka, nekako drugače bi jih bilo potreba potem umestiti, kot so umeščeni sedaj.

Če končam, naš svetniški klub pravzaprav je za to, da se, kot sem povedal že na začetku, določene stvari v poslovniku spremenijo. Vendar na način, ki bi le omogočal pravzaprav eno tako, en tak pameten pristop k reševanju problemov. In, da le ne bi preveč omejil možnosti in pristojnost, tako posameznih organov, kot tudi posameznih svetnic in svetnikov. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIČ

Hvala lepa gospod Slak. Gospa Maša Kociper, replika.

GOSPA MAŠA KOCIPER

Ni replika, v bistvu razprava.

GOSPOD ZORAN JANKOVIČ

A, pol pa po vrsti lepo prosim. Gospod Kovačič. Razprava.

GOSPOD DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. Spoštovani gospod župan. Spoštovane kolegice in kolegi. Ne vem, kje bi začel?

GOSPOD ZORAN JANKOVIČ

... A lahko pomagam?

... /// smeh iz dvorane...///

GOSPOD DIMITRIJ KOVAČIČ

Upam, da ne bo v nadaljevanju tud moja razprava deležna podobnih odzivov, kot je, kot sem bil tega že večkrat deležen. Bodisi opazk med samo razpravo, odvzemanja besede, grimas, posmehovanja. In vidite, to je ravno tisto, kar si ne želim. Zdaj, če si to ne želim, ne pomeni,

da si ne želim razprave. Zdaj mogoče si ti, vi tega tudi ne želite. Ker želite omejiti razpravo. Oziroma še bolje, verjetno si razprave sploh ne želite. Glede na dosedanje delo bi izhajal, da je to tisto, kar vas moti. Bojite se razprave. Bojite se razpravljati in z argumenti izpodbit tisto, kar nekdo iz opozicije meni, da je drugače, kot menite vi. In vidite, tukaj se očitno razlikujemo. Moram tud reč, da si zelo težko predstavljam, da se sprememba poslovnika dela zato, da se omeji, ali pa da se omeji, ali pa da se enega od razpravljavcev, ki morda kdaj zahaja v druge sfere in ki je mogoče časovno nadpovprečno produktiven pri razpravah, da se zaradi takšnega primera potem spreminja poslovnik. To je nenormalno. Kajti, demokracija mora prenesti tudi to, da morda kdo v svojih razpravah presega tisto, kar se običajno pričakuje od posameznika. Od tistega, ki ga ljudstvo izvoli za to, da mnenje tiste sredine, ki ga izvoli, tudi tam predstavi.

Jaz sem prepričan, da seveda učinkovitost dela niti slučajno ne more biti odvisna od časovne komponente. In, da je učinkovitost dela takrat, kadar se neka stvar izredno hitro sprejme. Daleč od tega. Mislim, da je bolj pomembna kakovost odločitev. In, da je zelo pomembno, da na primer, če gospod župan podpiše predlog za razpravo in za odločanje, in kljub temu, da je ta predlog, kot se je že večkrat zgodilo, kakovostno šibek in bi bilo potrebno prisluhniti tehtnim argumentom, ali pa, če ti argumenti niso tehtni, da se potem z nasprotnimi argumenti poskuša to pač zavrniti. Ali kakor koli. Da potem na podlagi tehtanja argumentov, večina odloči. Zdaj, če na drugi strani ni argumentov. Če je samo pritisk na tipko. In, da se vsi nasprotni argumenti na ta način zavrnejo, mislim, da spet ni dobro. Kajti ravno, ravno namen parlamenta, kar mestni svet vsekakor je. Mestni svet je parlament na lokalni ravni, je, da na podlagi različnih argumentov potem tisti, ki ima večino, potem tudi sprejme odločitev. Pa ne zato, da, da običajno se to ne ve v naprej. Jasno, v naprej se običajno se že ve. Ampak zato, da se slišijo navzven argumenti, ki jih posameznik, ki zastopa neko stališče, tudi vnese.

Mestni svet je tudi prizorišče, kjer se postavljajo določena vprašanja. Takšna ali drugačna. Županu. Predstavnikom uprave. In, da ti odgovorijo na ta vprašanja. Ne, da kdo potem reče, sej ta vprašanja so pa trapasta, pa mi ni treba odgovoriti. Ne. Kajti, demokrat, ki je izvoljen na neko izvršilno funkcijo, je tisti, ki je potem dolžan na to vprašanje tudi vljudno odgovoriti. Ne se posmehovat tistemu, ki tako vprašanje zastavi. Pa, da je to potrata časa. Kajti, zdaj nekdo, ki ima pač te gene, al pa, ki – ki pač je po duši demokrat, ne bo na tak način zavračal različnih mnenj. Ali pa na tak način odklanjal odgovore na zastavljena vprašanja. Daleč od tega. Tako bo delal avtokrat, ki pač teh, tega čuta za demokracijo nima. Ki ima bolj poudarjen čut za, za avtorsko vodenje. Zdaj, jaz sem, jaz mislim, da smo vendarle preživeli čase, ko je, ko pač smo bili vsi deležni takšnega načina upravljanja države, mesta in tako naprej. Da se moramo oprijemat demokratičnih načinov razpravljanja in odločanja. Ne nazadnje, poznamo države, kjer, ki so avtorsko vodene. In tam tudi razprave niso zaželenne. Ampak, to ni naš vzor. Lukašenkov način upravljanja države verjetno je nam tuj. In mislim, da bi moral biti tudi tuj upravljanju v našem glavnem mestu.

Moram pa reč tudi naslednje. Tisti, ki govorite, al pa ki ponavljate neko tezo, češ, da je, da so razprave v mestnem svetu neomejene, ne govorite dejstev. Kajti, razprave so že zdaj po poslovniku omejene. Vsakdo od mestnih svetnikov lahko razpravlja samo enkrat o, ob neki točki. Samo enkrat. In doslej, doslej zaradi tega, ker je omejitev takšna, bi zelo težko rekel, da so te razprave potekale v nedogled. Niso. Posamezni razpravljavec, razen morda eden, ampak po enem se ne dela pravil igre, ni presegal neke normalno pričakovane kvote za razpravo. Zdaj, seveda, če primerjamo delo v mestnem svetu v Ljubljani, ali pa delo v državnem zboru, vam lahko povem, saj tisti, ki to morda to tudi poznate, se bote s tem strinjal. Da je približen obseg točk, ki so na dnevnem redu tako v tej instituciji, kot v državnem zboru, točke približno enako. Čas trajanja, ali pa čas zasedanja ene in druge institucije je bistveno, bistveno različen. V državnem zboru traja zasedanje najmanj en teden. Od jutra do večera. In po navadi še nekaj dni v naslednjem tednu. Zdaj, tukaj očitno so že tri ure za marsikoga preveč. In zelo težko

vzdrži tri, ali pa morda štiri ure ob nekem zasedanju. Če, če se pa seja ne konča ta isti dan, ko se začne šele ob pol štirih popoldne, je pa že to nekaj nesprejemljivega. In neverjetnega. In zato je potrebno spremeniti poslovnik, da tudi, da tudi toliko časa, da tudi razprava, ki poteka več ur, da je tudi to že nekaj nezaslišanega. In je potrebno tudi to omejiti.

Zdaj seveda, jaz mislim, da vsi tisti, ki menimo, da temu ni tako, bomo preživeli tudi ta mandat. Tudi to poslovniško spremembo, če bo potrebno. Ne nazadnje, ne nazadnje preživiš vse. Problem je edin ta, ne? Da so lahko, da so lahko posledice zaradi takšnih hitrih odločitev, ki ne, ki ne upoštevajo in ki ne trpijo niti drugačnih pogledov, lahko dost hude. Ne nazadnje so se tudi v preteklih mandatih, čeprav nismo nikoli na tak način omejevali diskusij, sprejemale odločitve, ki so bile precej sporne. Tudi v tem mandatu je bilo že nekaj odločitev takšnih. S samo omejitvijo razprav, mislim, da se bo ta trend lahko samo še pospeševal.

Kar se tiče analogije odločanja v mestnem svetu in v odborih, je seveda potrebno zelo jasno povedati, da Zakon o lokalni samoupravi zelo natančno govori o tem, kakšna je funkcija odborov mestnega sveta. To so odbori, ki so po definiciji svetovalna delovna telesa mestnega sveta. Jaz mam mal drugačno gledanje do funkcije odborov, kot so bila izražena v nekaterih razpravah danes. Jaz mislim, da so seveda odbori tisti, ki je tiste, ki pa ima afiniteto do tega področja, ki, ki je tudi v, včlanjena v te odbore, pregleda gradivo, ki je naslovljeno na mestni svet. Pred tem seveda se pregleda po odborih. In, kjer se zastavljajo tudi še odprta vprašanja. Če komu od posameznih članov odbora kaj ni jasno, ma tam ljudi, na katera zastavi vprašanja in pričakuje tudi odgovore na ta vprašanja. Jaz mislim, da funkcija odborov ni ta, da se tam posamezni člani med seboj prepričujejo, kaj bi bilo boljše – dejmo to spremeniti. Dejmo to drugače urediti. Ne. Funkcija odborov je ta, da se tam predstavi gradivo. Da se odgovori na zastavljena odprta vprašanja in potem se glasuje. In potem je, gre ta predlog, ki je seveda verjetno podprt, glede na to, da je koalicija, ki podpira župana v enakem sorazmerju prisotna tudi v delovnih telesih, v odborih. Potem gre to na mestni svet. Vidite, na mestnem svetu, pa seveda je prostor, da se o teh vprašanjih, ali pa o teh posameznih rešitvah, diskutira. Da se tam izrazi tudi stališče, ki odmeva tudi izven teh prostorov. V delovnih telesih ni to namen, a ne? V delovnih telesih ni, prvič ni javnosti. Drugič pa, ni to, ni ta namen, ne? Ker sicer, kajti sicer, bi seveda seje delovnih teles pa dejansko potekale nenormalno, nenormalno dolgo.

Jaz mislim, da tudi v gospodarskih družbah, na katere se včasih nekateri zelo radi sklicujemo, al pa sklicujete, ni namen, da se neke strateške odločitve sprejmejo zelo hitro. Kajti v praksi se to ne dogaja. Razen v tistih gospodarskih družbah, ki še v tem času tranzicije v Sloveniji, nimajo neke lastniške strukture. Kjer bi lastniki zelo pozorno opazovali, kaj počenja uprava. In jo nadzorovali in tudi sprejemali ne nazadnje na nadzornih svetih te, takšne strateške odločitve. In seveda tam, kjer je ta lastniška struktura zelo transparentna. Kjer so lastniki s svojimi predstavniki v nadzornih svetih, potekajo razprave o nekih pomembnih strateških odločitvah, tudi, tudi več dni. Tudi en teden. In so razprave, na katerih sodeluje tudi uprava, ki seveda mora odgovarjati na odprta vprašanja, ki mora pripraviti tudi analize na tisto, kar se v nadzornem svetu zahteva. In potem po nekaj dnevnih takšnih razprav, se sprejme strateška odločitev, ki je potem obvezna za to, da uprava to strateško odločitev začne izvrševati. In ni nekaj popolnoma različnega, če primerjamo funkcioniranje gospodarske družbe, ali pa funkcioniranje mestnega sveta, kot parlamenta. Tudi v mestnem svetu so za, za izvoljenimi predstavniki ljudstva, ljudje, ki zastopajo različne interese. In ti različni interesi se morajo v tem mestnem svetu izkristalizirati. In pokazati. Potem pa seveda tisti, ki ima moč, ki ima večino, ki tvori koalicijo, odloča. Jasno. In za to svojo odločitev tudi odgovarja. Ne odgovarja mestni svet, kot tak, kot parlament. Odgovarja tista vladajoča koalicija, za tist mandat, za katerega je formirana.

Zdaj, prej je bilo povedano, da se, da vprašanje je bilo zastavljeno, kaj bo Mestna občina Ljubljana pridobila z omejitvijo razprave? Jaz mislim, da s takšno omejitvijo razprave, kot je zapisana zdaj v tem predlogu, dejansko ne bo ničesar pridobila. Bo samo zgubila. Jaz mislim,

da je potrebno v takem, v razpravi, ki mora biti konstruktivna, saj ne nazadnje se bo tudi še nadaljevala, glede na to, da danes odločamo o delovnem osnutku, da se poskušajo, da se poskuša odgovoriti na vse te argumente, ki so bodo danes izpostavljeni. In, da se poskuša najti neka sinteza, neka rešitev. Ki bo odgovorila na ta zastavljena vprašanja. Kako zagotoviti poleg učinkovitosti, tudi kakovost odločanja. Kajti, če bo, če bo možna, na podlagi razprave tudi večja kakovost odločanja, potem se splača tudi potrpet še kakšno uro, za, za razpravo. In za pojasnjevanje. Če pa ne, če se pa ne bomo poslušal, potem pa seveda to ni potrebno.

Jaz sem vesel, da danes prvič slišimo tudi del neke razprave s strani predstavnikov Jankovićeve liste. Čeprav bi, bi razpravo raje videl, da bi bila razprava pri nekaterih vsebinskih točkah, ki smo jih že imeli na dnevnem redu. Da bi potem te argumente primerjal. Kateri so boljši. Kajti, danes gre razprava bolj v tem smislu, zgolj, čeprav, dobro je, tudi to je dobrodošlo. Ali pa zgolj v to, zakaj, zakaj je sploh potrebna razprava? Dejmo jo, dejmo jo omejiti. In razprava gre v tej smeri. S strani teh svetnikov. Kar se mi zdi, da vendarle ni tako dobro, kot če bi vsebinsko razpravljaj o nekem, o nekem. Zdaj razpravljamo več ali manj bolj o pravilih igre. In, če nekdo razpravlja o tem, da ta pravila igre omejimo tako, da se bo čim bolj zmanjšalo, zmanjšala možnost nekaterih, ki drugače razmišljajo, potem se mi zdi, da to ni dobro. Potem bomo zanikal in onemogočil vse tisto, o čemer govorim. Da bi na podlagi kvalitetne razprave prisilili, pod narekovaji, tudi pripravljavce gradiva, da se bolj potrudijo. Če razprave ne bo, potem seveda po mojem mnenju tudi bo motivacija pripravljavca gradiv padla. Kajti, zavedal se bo, da ne bo nikakršnih nasprotnih stališč. Nikakršne kritike ne nazadnje. Če pa imaš, če pa pripravljavec pričakuje določeno kritiko, se bo pa potrudil za to, da bo na ta način s kvaliteto izpodbil tiste kritične pripombe, ki bi morebiti prišle. Oziroma bo na te kritične pripombe tudi argumentirano odgovoril.

Jaz tud mislim, ne? Da je neprimerno to, kar sem tudi večkrat že opazil v tem mestnem svetu, da je, da neka razprava lahko vzbudi pri nekemu neke take nestrpne odzive. Kajti, vsi se moramo zavedati, da kdor koli kaj pove, pove to zato, ker tako misli. Ali pa, ker tako misli tisti, ki stojijo za njim. Torej, tisti, ki so – ki so ga izvolili na volitvah za to, da njihovo stališče predstavlja. In zdaj, če nekdo kaj takega pove, pa ga grdo gledat, ne vem, ne vidim – ne vidim smisla. Mislim, da je prav, da vsakdo ima možnost povedat tisto, kar misli. Ali pa tisto kar tista sredina, ki stoji za njim misli. In zato ni potrebno nikakršni, nikakršna nestrpnost, al pa nekako ironično, ironično spogledovanje... kajti, vendarle vsaka izjava vsakega mora biti deležna spoštovanja. Rešpekta. Kakršna koli je. Ali se strinjamo z njo, ali ne. In ne nazadnje pravica in odgovornost nas svetnikov je predvsem do volivcev. Vsakdo seveda ima svoj pogled na to, kaj volivci želijo. Ampak, ne nazadnje volivci so tisti, ki bodo presodili, ali posameznik zastopa njihove interese, ali ne. In ob vsakih volitvah, se bojo tudi položili računi in volivci bodo povedali. Ali si zastopal naše stališče, ali nisi. Verjetno pa bo, verjetno bodo, v primeru, če svetnik molči, ali pa če ni razpoznaven. Če, če je praktično njegova funkcija omejena zgolj na pritiskanje tipke, bojo verjetno svet..., bojo verjetno volivci zelo težko znali presoditi, ali je bil svetnik tak, ki, ki – ki vzbuja njihovo zaupanje, ali ne. Zato mislim, da je prav, da se da ljudem možnost, da povedo.

Veliko je še stvari, o katerih bi lahko govoril. Tudi se odzval na nekatere razprave. Ampak, ne želim biti predlog. Mislim, da nikol v dosedanem mojem delu, nisem želel biti predolg. Čeprav zdaj že kar nekaj minut govorim. Ampak, nikoli ni bil moj namen ta. Moj namen je bil pač ta, da poskušam povedati kar najbolj jasno tisto, kar me teži. In zdaj sem to povedal. In ne zamerite mi to, če tako gledam. Tudi jaz ne zamerim vam vaših gledanj. Želel bi si vaših pogledov več, da bi lahko na ta način bolj primerjalno in bolj vsebinsko presojal o tem, kdo ima prav. Predvsem pa, da bi to lahko presojali ljudje, zaradi katerih smo tukaj. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa za razpravo. ... Počas prosim. Lepo prosim. Gospod Jakič, replika.

GOSPOD ROMAN JAKIČ

Hvala za besedo gospod župan. Seveda s tole repliko reskiram vrsto replik na svojo repliko. Seveda bi rad repliciral kolegu Dimitriju Kovačiču in rekel, naj bo to – upam, da seveda ne bo razumel to kot nestrpnost. Ampak, mislim, da je seveda njegov nastop veliko sprenevedanje. Sprenevedanje na začetku, ko seveda on sam in on, kot persona uči ta avditorij tuki o tem, kako je potrebno slišati argumente. Jaz moram reč, da si bom seveda magnetogram njegovega prvega dela sprintal in ga bom poslal v Državni zbor Republike Slovenije. In vsakič, ko bo seveda vladajoča večina v državnem zboru tiho in brez argumentov odnesla koga, ki bi ga morala, kot državni zbor imenovati in ne pojasnila, zakaj se s predlogom, na primer predsednika države ne strinja. Bom seveda želel, da se to njegovo izvajanje v mestnem svetu objavi. Tudi seveda diskusija na temo, kdo je demokrat po duši. In čut za avtorsko vodenje, mi bolj diši na oris stanja v Republiki Sloveniji, kot pa na oris stanja v enem, v eni od vzhodnih držav.

Poglejte, ne gre za vprašanje, ali bi kratili kvalitete razprave oziroma ne bi pustili nekomu, da pove, kar si misli. V evropskem parlamentu imaš zamisel, jaz sem bil evropski poslanec, eno minuto, da poveš, kaj si misliš. Govorim na plenarnem zasedanju. V državnem zboru imaš pet minut. In pa seveda v mestnem svetu, po tem predlogu, bi imel sedem minut. Razlika med odbori, razlike med odmori ni nikakršna. Edina razlika med državnim zborom in pa predlogom v mestnem svetu je ta, da v državnem zboru – v državnem zboru, če odbor ne razpravlja o materiji, pač, če nima stališča do določenega vprašanja, državni zbor ne sme uvrstiti na plenarno zasedanje tiste teme. Se pravi, popolnoma identično pa je, da lahko na odborih, tako v državnem zboru, kot v mestnem svetu razpravljaš. In, da je razprava ni omejena. In predvsem, to sem hotel povedati, da ne gre za vprašanje vlečenja zgolj časovne omejevalne paralele, z ureditvijo v državnem zboru. Ampak, gre za, za opredelitev. Da se arg...

.....konec 2. strani I. kasete.....

...znotraj odborov. Da pa na plenarnem zasedanju tisti, ki ne .../// nerazumljivo.../// ... in lahko greste po magnetogram, ko se je omejevala razprava v državnem zboru. In jo bom to ponovil. Tisti, ki v petih minutah ne zna povedati svojega bistva razprave, na plenarnem zasedanju, potem mu ne koristi ne sedem, ne dvajset, ne petinštirideset minut. In za to gre. Ne gre za omejevanje kvalitete. Ne gre za omejevanje izražanja misli. Ampak gre seveda za omejevanje časa, ki je porabljen za plenarno zasedanje. Zato bi seveda kolega Dimitrija Kovačiča prosil, da se ne spreneveda in govori o tem, kako želimo ubiti demokracijo.

GOSPOD ZORAN JANKOVIČ

Hvala lepa. Replika na repliko, gospod Kovačič.

GOSPOD DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja, hvala lepa spoštovani gospod Jakič. Ravno to, kar sem napovedal, se je zgodilo. Meni je žal, da gospod Jakič, ki je bil tudi poslanec v prejšnjem mandatu, ne pozna poslovnika. Da

govori tako, kot govori. Ni omejena razprava na pet minut, ampak je celotna poslanska skupina ima na razpolago devetdeset, bodisi sto osemdeset minut. Če gre za proračun. In si sama razporedi koliko bo potem v tem širokem času kdo govoril. To je pa bistveno, to je pa...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Prosim lepo...

GOSPOD DIMITRIJ KOVAČIČ

To je pa bistveno drugače, kot to, kar ste povedal. Kar se tiče razprave glede guvernerja, na predlog predsednika države, si pogledjte magnetogram, in bote videli, kako je vsebinska razprava potekala tako na strani koalicije, kot na strani opozicije. In mislim, da je kar približno enako časa, sta obe, oba pola mela za povedat. Tko, da..

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Tako je. Mislim, da res škoda, da ne govorimo o vsebini. In, da poskušamo z nekimi triki prehajati na drugo področje. In tam iskat neke paralele, ki dejansko te veljave nimajo. Jaz sem govoril vsebinsko o točki, ki je na dnevnem redu in bi si želel, da poskušamo težiti k temu, da najdemo rešitev, ki bo čim bolj učinkovita..., torej, da bo vodila v mestnem svetu čim bolj učinkovito, hkrati pa, da bodo rešitve čim bolj kakovostne. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Jazbinšek. Replika na gospoda Kovačiča.

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Ja. Jaz mislim, da, da ni morda nekdo nad normalo. Plodoviti svetniki so nad normalo. Ne? Hvala lepa za ta kompliment, da sem nad normalo. Verjetno si mislil mene. No, seveda je pa treba pri statistiki, kdo je nad normalo, glede časa podajanja, pogledati tudi, kdo je nad normalo po sprejetih njegovih amandmajih. Po drugih gradivih. In kdo je nad normalo pred svarjenji glede tega, kakšni se bojo vse okostnjaki še v tem mandatu zdaj ven padali iz omar. In v svarjenju pred temi okostnjaki, je bila moja diskusija včasih malce daljša. Ampak, to statistiko okostnjakov vam bom pa lahko dal, če bo treba.

No, jaz seveda mislim tudi, kar je Jakič rekel, ne? Pri nas je specifična situacija. Mi imamo v vseh odborih predsednike iz iste liste. Imamo v vseh odborih večino iz iste liste. Za razliko od državnega zbora. In omejevanje razprave se že dogaja, na osnovi svetnikom neznanih gradiv. Ki se na odborih plasirajo. Kjer piše, ne razpravljajte o tem in tem in tem amandmaju. Zavržite ga in ne razpravljajte. To pomeni seveda, da v primeru proračuna, ne? Na osnovi nekega tajnega gradiva, seveda se je zgodilo to, da odbori niso opravili svoje funkcije.

Zdaj pa pravzaprav k enemu predlogu, gospod župan. Jaz mislim, da ste vi mojster medijacije, ne? In mislim, da je problem tegale, problem tega, rekel bi poslovnika v tem trenutku je, da ima tri temeljne nebuloze. In to so nebuloze. To se izkazuje, da so nebuloze. Eno je skrajšanje roka...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Re.../// nerazumljivo, dva glasova hkrati.../// ... Kovačiču...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Ja, tudi seveda, ker on je vezal in tko. Saj bo znotraj treh minut. Al pa če hočete bo tole, ta trenutek ga spreminjam v, v proceduralni predlog. In sicer povem sledeče. Poglejte... A moram znova roko dvignit?...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

O.k.... prekinjam, pa dvigam roko za proceduralni predlog.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Izvolite gospod Jazbinšek, proceduralni predlog.

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Poglejte gospod župan. Vi ste mojster medijacije. To, da mam mi danes... tako... dovolite, da dam predlog... Taka dolga razprava je zato, ker ste nam dal spet enkrat slabo gradivo. Ki ima tri temeljne nebuloze. Ena nebuloza je petnajst dni roka pred sejo. Druga nebuloza je za prostorske akte, za prostorske akte dva, dva – enostopenjskost. In tretja nebuloza je radikalno omejevanje razprave. Gospod župan, če bi vi zdele mal povedal svoje stališče. Kajti, dialog je tisti, da vi okrog teh tem...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

... predlog. Lepo prosim...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Predlog je, da se opredelite do tega, s čemer mislim, da boste nadaljnjo razpravo zelo skrajšal. Ker bomo vedeli kakšna stališča imate.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa gospod Jazbinšek. A zdaj, zdaj jaz sprašujem, ne? Glasujemo o tem...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Ne glasujemo...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Da vam jaz povem nekaj, kaj jaz, kaj je... kaj je moje mnenje o tem predlogu?

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Kaj mislite? Ja.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Ampak to o tem potem glasujemo...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Ne. Ponovite, s tem se bodo drugi omejil...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Dajte pogledat, ali je to zloraba, gospod župan... in s tem bi skrajšal sejo. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Gospod Jazbinšek, lepo prosim, ne? Vsaj bodite spoštljivi do te vrste zbora tu. In...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ja, vi ste tlele stari maček in pravite, da poznate tehniko delovanja mestnega sveta. Želite proceduralno. Ustavil ste se petnajst sekund pred koncem vašega časa. Na repliki, hoteli ste proceduralno. Ponovili ste še enkrat vse točke. Brez sklepa. Kaj je vaš predlog? Glasujemo o tem, da jaz povem kaj mislim?

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

To, da vi... /// nerazumljivo... iz dvorane – brez mikrofona...///

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

A dam na glasovanje to?

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Hvala lepa gospod Jazbinšek, ne? Gospod Jazbinšek... sej bom to spoštoval, da vam lahko besedo vzamem. Bom drugič to naredil. Hvala lepa, da ste me opomnil. Spoštujem tudi to. Gospod Kovačič, repliko na gospoda Jazbinška.

GOSPOD DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. Gospod Jazbinšek, jaz v nobenem delu svoje razprave nisem podajal vrednostne ocene o vaših nastopih. Povedal sem samo to, da je za nekatere bil razlog za to, da je potrebna omejitev razprave tudi vaša, vaši nastopi. Nisem pa podal vrednostne ocene. Samo z veseljem prisluhnem vašim razpravam. Mislim, da so v marsikateri točki razprave tehtne. Čeprav ne morem reč, da se z vsem strinjam, kar poveste. Ampak, kar je pa normalno. Zakaj bi se pa tudi nenazadnje strinjali z vsem. Ravno to je bistvo tega dela, da se, da poskušamo različne - mnenje, različna mnenja soočit. In o tem sem jaz večinoma tudi govoril. Dejmo soočit različna mnenja in potem na podlagi tega pridemo do končnega odločanja.

Kar se tiče pa, bi rekel primerjave z državnim zborom, rekel bi...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Čakajte gospod Kovačič. Replika na gospoda Jazbinška.

GOSPOD DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja, saj... saj...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Kje je imel primerjavo? Ni imel nič primerjavo v državnem zboru.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Hvala lepa.

GOSPOD DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja,...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Lepo prosim, no. To nima več smisla ...

GOSPOD DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja, jaz...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Gospod Jazbinšek je šel v drugo temo. Hoče proceduralno met na koncu. Ponavlja svoje točke, ne? Gospa Vesel Valentinčič. Replika na gospoda Kovačiča.

GOSPA META VESEL VALENTINČIČ

Hvala lepa, ja. Na gospoda Kovačiča.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Gospod Jazbinšek. Lepo dajte mir. Dajte mir. Bodite tiho. Nimate besede. Izvolite, gospa.

GOSPA META VESEL VALENTINČIČ

Ne bom govorila o primerjavah z državnim zborom, zato, ker tu smo v mestnem svetu in sprejemamo poslovnika. In govorimo o poslovniku, s katerim bomo opredeljevali svoje delo. Tu. Naslednje štiri leta. Zato se mi zdi to kar pomembno. In seveda jaz pa bom bolj konkretna gospod Kovačič.

Ja, mislim, da ste bil absolutno predolg. Sem poslušala vsa vaša stališča, vse vaše predloge. Ampak, sem jih slišala po trikrat, mal okol obrnjene. Vi ste predlog. Govorim moj pogled na to, zakaj je treba na koncu koncev res omejevat razprave. Zato, ker je bilo predolgo. In, ker bi tisto, kar ste povedal, po moje lahko skrajšali na pol. Demokracija seveda dopušča racionalnost. In del tega je tudi omejevanje, kjer lahko znotraj nekega okvira še vedno poveš vse kar misliš. Zagovarjaš svoja stališča. Če pa nekdo govori, mogoče sem narobe razumela, ampak sem mela vtis, da govorite zato, da govorite. Od prve tretjine dalje. Potem pa seveda to ni več racionalno. In mi smo res tukaj sedeli ure in ure. Ob tem, da vsak, ko začne govoriti, recimo o tistih, ki govorijo, govorite, govorimo več – čist korektno in konkretno in dobro. Potem pa, ko želiš nadaljevat, nadaljevat, nadaljevat – se začnejo pa zadeve ponavljati. In zato se jaz, ki se imam za demokrata, moram reč, da res. Strinjam s tem, da neka pravila igre, s katerimi to omejimo, vendarle sprejememo. Ker imamo, danes smo imeli, prav se mi zdi tko malo, malo šolo, ne? Tudi, kako se izigrava poslovnik. Kako se govori dolgo, dolgo, ko ne bi bilo treba. In še enkrat povem. Rešpektiram vsa vaša stališča in jih poslušam. Ampak, težko jih pa poslušam po pol ure. Prvih dvajset minut pa vedno z veseljem. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Kovačič, replika.

GOSPOD DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja hvala lepa gospa Vesel. To seveda lahko izrečete vsakomur. Tudi jaz lahko to izrečem ravno kar vaši repliki, ki bi bila lahko povedana tudi v petnajstih sekundah. In ne v treh minutah. Torej, vedno lahko na enak način očitaš komur koli, da je predolg. Zdaj seveda, če ti povzameš razpravo, jo boš lahko povzel bistveno krajše. Če pa ti govoriš in poskušaš z nekaterimi primeri povedat tisto, kar želiš, seveda si pa vedno daljši. Tako, kot ste bili vi daljša pri sami repliki. Vi bi lahko to povedali v enem stavku. Pa ste povedal v desetih stavkih. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Albreht. Replika na gospoda Kovačiča.

GOSPOD BOJAN ALBREHT

Ker je čas zlato, bom jaz poskušal v eni minuti repliko na delo odborov. Mi smo se posvetovali z gospodom županom in eksplicitno je bilo rečeno, da odbori lahko... Ne, da so samo pasivni spremljevalec, tako, kot ste vi omenili, ampak, da lahko aktivno delajo vsak s področja delovanja odbora. Mi na Odboru za gospodarske dejavnosti, turizem in kmetijstvo, smo na prvi seji se dogovorili, da aktivno začnemo delat. Ne da samo spremljamo materiale,

pregledamo materiale, damo konkretno eventualne pripombe. Ampak, da iz področja našega odbora, se aktivno vključimo v, v izgradnjo oziroma v doseganje tistega, kar je v naših planih zapisano. V ta namen imamo na, v – v začetku aprila že, že prvi sestanek izven mestne hiše. In sicer na kmetiji, kjer bomo obravnavali področje kmetijstva. Nasled..., nadalje imamo pa še pripravljene tematske, tematske sestanke na temo turizma. Oživitve mestnega jedra, trgovine v mestu. In pa predvsem na področju gospodarstva, tehnološkega parka in tako, da mislim, da je lahko delovanje odborov, ali pa da je delovanje odborov odvisno od ljudi, kateri sedijo v teh odborih. In moram reč, da je tlele kooperativnost v našem odboru zelo velika. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Kovačič replika.

GOSPOD DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. No, vidite, tudi vi niste mogel v eni minuti povedati, kot ste najavil. Tako, da je vedno treba bit toleranten tudi do časa, v katerem kdo kaj pove. Kar se tiče pa delovanja odborov. Poglejte, funkcija odbora je, da se opredeli do, do gradiv in do predlogov, sklepov, ki jih pripravi župan. In aktivno seveda pomeni seveda, da se aktivno s tem seznani. Da se seznani tud s tem, da hodi po terenu, kot ste vi povedali. Ampak, da bi pa pričakovali od odborov, da bo pripravljaj nekaj drugega. Nekaj, za kar nima niti strokovne možnosti, da bi – nima svojih strokovnih, administrativnih tehničnih ljudi. Aparata. Ki mu bi pomagal, da bi lahko na tak način deloval, kot se pričakuje od mestne uprave. To v državnem zboru delovna telesa, kot so odbori državnega zbora imajo. Imajo panažo, imajo strokovno, administrativno, tehnično pomoč. Tega svetniki tukaj nimajo. Prav pa je, da se čim bolj seznanijo s tistim, kar pripravi župan. Ki predlaga določene rešitve. In, da seveda dobijo vsa potrebna, vse potrebne odgovore na zastavljena vprašanja. In, da potem odločijo. Odločitev odbora gre potem tudi na sejo mestnega sveta. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Gospod Cizelj replika na gospoda Kovačiča.

GOSPOD BOŠTJAN CIZELJ

Hvala lepa. Čisto na kratko. Jaz se lahko popolnoma strinjam z vami. V bistvu ne bom niti razpravljaj o tej repliki na tematiko vsebine nalog odbora. Vseeno pa bi opozoril na eno stvar, ki je kontradiktorna. Poglejte si roke. Nove roke, ki so predlagani. Odbori ne bodo mogli predlagati oziroma podati pravočasno svojih predlogov. To je prva stvar. In druga stvar, glede na to, če bote prebrali poslovnik, jaz nimam zdele časa, da bi o vsem govoril. Predlagam, da si ga preberete. Župan pravzaprav ni dolžen niti prisluhnit tem predlogom odbora. Izključno dobra volja župana. Glede na vse dvomim, da bodo odbori spoh imeli kako, kakšen namen. Oziroma bodo namen samemu seb. To je največja težava, roki, ki se tepejo po tem, po novem poslovniku. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Prehajamo na naslednjega. Šestnajst trideset. Gospod Moškrič. Sedemnajst trideset. Pardon.

GOSPOD JANEZ MOŠKRIČ

Prosim? Ja, jaz sem ja... Saj, kakor sem prej sledil...

GOSPOD ZORAN JANKOVIČ

Ja, prosim... ja. Na uro sem... na uro videl, ne?

GOSPOD JANEZ MOŠKRIČ

Ja. Šestnajst trideset je.... Sedemnajst petindvajset je... Ne? Bomo videli... Hvala lepa za besedo. Jaz bi želel razpravljat zgolj na spremembo 51. člena poslovnika. In na spremembo oziroma novi člen, 102. a. člen. Najprej grem k 51. členu. To je slavna sprememba in sicer rok za sklic seje se iz trideset dni skrajša na petnajst dni. Ostali kolegi in kolegice svetniki ste že razpravljali kaj to pomeni za same mestne svetnike. Jaz pa želim vsem ostalim, tudi vam župan pojasnit, kaj to pomeni za četrtne skupnosti. Kaj pomeni za to, za to – za delovanje sveta četrtne skupnosti. Ker namreč tudi mi smo do sedaj aktivno sodelovali, drugi več, nekateri manj, in se vključevali v, v svoje predloge za, k točkam dnevnega reda mestnega sveta. Jaz sem pripravil tudi tabelarno. In želim pokazat takole. Če imamo, če imamo petnajst dni pred sklicem, pred sklicem, da gradivo pride na sedež četrtne skupnosti, in šestnajsti dan v mesecu, če poenostavim, se zgodi sklic seje mestnega sveta. Pomeni, da je petnajst, štirinajst, trinajst, dvanajst, enajsti, deseti in deveti dan – so, je... to je čas sedem dni pred sklicem seje mestnega sveta. Ko po poslovniku, v drugi točki, moramo oddati gradivo oziroma svoje predloge, svoje pripombe in tako naprej. Smo na osmem dnevu. Osmi dan sem, se predvideva oziroma sem predvidel za to, da tajnik na četrtni skupnosti lokalne samouprave izvede pisanje sklepa, zapisnika in ta sklep tudi pošlje na mestno upravo. Se pravi v osmih urah ima tajnik na četrtni skupnosti čas, da pripravi sklep in ga tudi pošlje že na lokacijo Mestni trg 19 oziroma na Oddelek za lokalno samoupravo. Potem pa mora še pridet na mestni svet. Ker delujemo preko Oddelka za lokalno samoupravo. Sem čist korektno, se mi zdi, da je to rok tako. En dan prej, sedmi dan v mesecu, se pravi imamo popoldne, v popoldanskih urah, sejo četrtne skupnosti. Šesti, četrti, šesti, peti – četrti in tretji dan so dnevi, v katerih moramo predsedniki svetov, toliko dni prej moramo poslati gradivo za sejo in sklic četrtne skupnosti. Pomeni, da je drugi dan v mesecu, je tisti dan, ki – je pošta v teku. Ker pošta posluje, ne preko običajne pošte, preko Pošte Slovenija. A naj tud tuki povem, da nisem vključil še to, da, da v – na podeželju v soboto poštar ne nosi. In potem imamo prvi dan, samo prvi dan, ko je vročeno gradivo in ko imamo mi čas – se pravi zgolj eno popoldne, zgolj eno popoldne imamo predsedniki četrtnih skupnosti čas, da pregledamo celotno gradivo. Prispelo gradivo. Se do njega na hitro opredelimo. Se pravi, kaj bi lahko predstavljalo za četrtno skupnost konkretno – lahko posledice oziroma novo, nove zadeve. In moramo napisati dnevni red, dnevni red seje, seje četrtne skupnosti. In vse to tudi poslati. Napisati vabila in tako naprej. Če se to zgodi, se pravi, če se to – je običajna praksa petek. Petek. Pomeni, da v petek popoldne sploh nimam časa več, da pridem na četrtno. Se pravi, kaj sem hotel povedat? Dejstvo, ki je dokazljivo, se pravi – s petnajst dni, dnevnim rokom za gradivo, sveti četrtnih skupnosti več se do gradiva za mestne seje ne moremo predelit. Se pravi, tisti, ki je pisal to gradivo, nas je – četrtne svete popolnoma izključil. In ni pomislil. In smo tam, kjer je določen kolega svetnik povedal to, da se ne, da je gradivo pripravljeno slabo in zato imamo tako dolge, tako dolge seje. Jaz sem želel mogoče tudi to temo, na to temo, da bi svojo razpravo začel z vprašanjem, gospod župan še vedno stojite za tem petnajstdnevnim rokom? A je to vaše dokončno stališče usklajeno s celotno? Smat..., sam smatram, da petnajst dnevni rok je nemogoč. No, lepo...

mislim, lahko si ogledate. In tko. Da ta petnajstdnevni rok za svete četrtnih skupnosti je prepozen. Je prepozen. Je premalo časa. Ker namreč nas veže vse to, kot svetnika me veže zgolj – zgolj, se pravi sedem dni. In imam potem ostalih sedem dni čas, da prosto pregledujem in tako naprej. Kot pa, kot svet četrtne skupnosti, me pa veže še dodaten rok. Se pravi za sklic seje, za pripravo in celotna procedura. Pošta in tako naprej. Zapisnik sveta in pošiljanje. Se pravi, tu so bili popolnoma. In zato sem jaz želel že pri statutu, se pravi spremembah statuta razpravljati, da sta te dva – zadevi, se pravi nov poslovnik in sprememba statuta, ki je bila v večini meri vezana na četrtne skupnosti. Na drugo fazo celo, pa eno novo, novo spremembo. Se pravi, da sta kontradiktorna. In, da sta v neskladju. Vedno pa je te zadeve podpisal gospod župan. Zato, jaz bi želel, da se bi – in to sem jaz že poudaril tudi preko novinarjev oziroma tudi, tudi sem predvideval, da bo mogoče župan danes prišel, danes prišel z drugačnim stališčem. Zgolj lahko razpravljamo o triindvajsetih – potem smo pa zgolj na enem, se pravi na enem tednu prej... enostavno, moj predlog in predlog mogoče še katerega v tem prostoru je, enostavno ta novi sedmi člen sprememb črta. In ostane trideset dni. Trideset dni. In, in s tem ne bomo nič naredili napačnega, gradivo bo pripravljeno, gradivo bo, se pravi – vmes lahko prihaja še do novega gradiva. Mestna uprava ga bo tako in tako morala v tem zakonitem roku, predvsem strokovnem času si svoj strokovni čas vzeti. Da bo gradivo pripravila. To je moje stališče, se pravi do – do spremembe 51. člena zakona... poslovnika. Za to sem porabil, se pravi šest minut.

Sedaj pa želim še o sto... 102. a členu, ki se pa veže, ki se pa veže na, na že nove spremembe statuta. Ki da..., ki dajejo četrtnim skupnostim možnost oziroma predsedniku sveta oziroma najbrž, če si – predsedniku, ali kakšnemu drugemu podpredsedniku. Da svoje stališče do gradiva dnevnega reda predstavi tudi v mestnem svetu. Kar si jaz predstavljam za tole govornico. In to pomeni statu... statut. Spremembe statuta je dala možnost in poslovnik – jo je že – ta sprememba je že vključena. Vemo, da je tudi še statut v postopku. Vse lepo in pra..., vse lepo in prav. Vendar drugi odstavek...

GOSPOD ZORAN JANKOVIČ

Lepo prosim...

GOSPOD JANEZ MOŠKRIČ

... drugi odstavek.. tega...

GOSPOD ZORAN JANKOVIČ

... govori, pustite ga....

GOSPOD JANEZ MOŠKRIČ

Drugi odstavek tega, tega člena pa govori, da je to, ta čas zgolj pet minut, ne? Tu pa mislim, da je čas prekratek. Ker namreč, najbrž gre, sam smatram, da gre zelo, da gre za zelo pomembno točko dnevnega reda. Oziroma zelo pomembno točko s strani delovanja četrtne skupnosti. Da se je svet odločil, da pooblasti predsednika, da pride vsem tukaj v mestnem svetu, z županom na čelu, mestni upravi to, ta, predstaviti svoje, njihovo stališče. Najbrž ne bomo predsedniki hodili, se pravi predstavljal stališče – a, ha – se strinjamo. Ker namreč to lahko v pisni obliki oziroma, če se – ne negiramo zadeve, pomeni, da se strinjamo. Tako, da ta čas je nepotreben. Tudi mestna uprava, tudi mestna uprava nima časa. Tudi mestna uprava nima časa omejenega, da pri... predlaga oziroma pripravi, da se opredeli do gradiva. Oziroma,

da se predstavi. Sam smatram, da bi si lahko tudi predsednika ali pa predstavnik četrtne skupnosti, vsem predsednikom predstavil s pomočjo računalniške tehnologije – določeno zadevo. Se pravi, da bo uporabil ta, to platno, ki je pred nami. Tako, da ta rok pet minut je prekratek. Z ozirom na to, da so seje, seje po več točk dnevnega reda. In se lahko zgodi, da si bo predsednik vzel čas. Ob 15. 30 se udeležil naše seje. In na koncu se bo zgodilo, da se, da se v tistem dnevu sploh ne bo zgodila njegova točka dnevnega reda. Se pravi, 102. člen, 102. a člen naj se odpravi – časovna omejitev. Oziroma naj se preds..., naj se jo da bolj realno. In pa črtanje 51. člena. To je moj predlog in vse utemeljujem, vse sem pa utemeljil. Dodatno pa lahko še o vsakem posebej predstavim. Hvala lepa. Porabil sem čas. Se pravi slabih devet minut. Zgolj za dva... spremembo. Zgolj za dva člena. Sam smatram, da bi lahko minutko dve pridobil, več pa ne. V kolikor bi se pa še do kakšnih drugih členov, bi pa, je pa sedem minut malo - malo. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Möderndorfer. Replika.

GOSPOD JANI MÖDERNDORFER

Hvala lepa. Spoštovane svetnice in svetniki. Repliciral bi rad samo v tistem delu gospodu Moškriču, ko pravzaprav na nek način pričakuje že danes odgovore od župana predlagatelja. Ali uprave oziroma pripravljavcev tega gradiva. Že sama obravnava poslovnika seveda pomeni, da je takšen predlog, kakršen je, bil osnova za to, da danes teče razprava. In na koncu seveda pomeni, da glede na to, v kateri fazi je sam poslovnik, da bo seveda tudi župan in uprava imela čas pripraviti drugačen, nov ali podoben predlog s seveda upoštevanjem ali neupoštevanjem določenih predlogov. Seveda z neko obrazložitvijo. Zato pričakovat danes nek konkreten odgovor, je pravzaprav nesmiselno, razen za tistega, za katerega bi se odločil in bi ga verjetno že danes vsi mel na mizi, če bi seveda to, se seveda temu primerno tudi odločil. Govorim pa to zgolj in samo zaradi tega, ker, da ne bomo danes pričakovali, da bomo že kar prišli do končne faze oblike samega poslovnika. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Moškrič. Replika na repliko.

GOSPOD JANEZ MOŠKRIČ

Nepotrebna je moja zdaj replika bila. In tudi vaša. Jaz sem predlagal s sklicem te seje, da se ta točka dnevnega reda umakne. Ker namreč že v samih predpripravah je bilo iz medijev razvidno, da se veliko svetniških skupin in posameznikov ne strinja s takim predlogom. In bi bil že tisto, ta faza, predfaza, bi lahko bila za določena, določena – zbiranje mnenj županu in bi župan lahko pripravil ta predlog. In bi bila lahko današnja seja mnogo krajša. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

No, če me že sprašujete. Za moje mnenje glede teh točk, ali pa te seje. Bi zelo preprosto odgovoril tako, da tudi današnja seja kaže, da sta dve različni opciji, ne? Vseh razpravljavcev, ne? Zagovorniki sprememb na vsak način. In v okviru tega predloga – kje, da je treba ta predlog dodatno dopolnit. In, če bi jaz slišal kaj novega, ne? Bi ta seja bila res kratka. Ampak, v principu, ne? Ponavljamo zadeve. Glavne pripombe so to, kar je bilo že napisano, kar se je

povedal. In, če lahko, bi s tem zaključil, da to sprejmemo kot, sprejem tega osnutka s pripombami. Se bom do tega tudi opredelil, kaj jaz pričakujem, ne? Tako, da, drugače pa vsak, po demokratičnem principu, ima pravico, da pove vse, kar želi.

Izvolite gospod Slak. Franci Slak. Razprava.

GOSPOD FRANCI SLAK

Spoštovani gospod župan. Spoštovane svetnice in svetniki. Omenjena so bila čustva. Čustveni naboj pri pripravi amandmajev in pri diskusiji. Mislim, da to ni nič neobičajnega in tudi razumljivega. Ker gre za akt, ki omejuje neke pravice. In te pravice so predvsem vezane na opozicijske svetnike. Če jih lahko tko imenujem. Poglejte, omenjeno je bilo danes že, da so koalicijski svetniki redkobesedni. Moram reč, da dons, do dons bi lahko to trdil. Dons ste pa bl živahni. Ampak, to se je dogajalo tudi v prejšnjih mandatih. Tudi v prejšnjem mandatu ni bilo čisto nič drugač. Jaz mislim, da je to razumljivo. Koalicijski svetniki imaste možnost in tudi pravico, da sodelujete pri pripravi aktov. In imaste vpogled. Svoje pripombe lahko dajete tudi že prej. Kar je razumljivo. In neobičajno bi bilo, če bi dons, ali pa kadar kol v mestnem svetu izražal drugačno mnenje. Potem bi bila čudna svetniška skupina. Tako, da mene to ne preseneča. Treba pa je, da se razume tudi svetnike iz opozicije. Mi smo odgovorni. In odgovornost smo prevzel napram volivcem. Da bomo zagovarjali njihova stališča in jih tudi uveljavljali. Z uveljavljanjem stališč pa je potrebno imeti čas za pripravo in razpravo. Ker so razprave vezane na bolj ali manj zahtevne vsebine, je časovna omejitev lahko problematična. Mislim, da je potrebno vsako odločitev dobro premisliti in tudi časovno opredeliti. Ne vzeti nek kalup in dat vse v isti koš. Treba se je zavedati, da vsaka odločitev, ki je sprejeta v tem mestnem svetu, je vezana posredno ali neposredno na materialne dobrine. To si upam trdit.

Predno bi se odločili za omejitev razprav, bi se moral, bi morali dobiti zagotovilo, da bomo dobivali kvalitetnejše gradivo mestni svetniki na mizo. Da bomo mel strokovno podporo za preučevanje gradiva in pripravo predlogov tudi opozicijski svetniki.

Svetniški klub Nova Slovenija ima na delovni osnutek sprememb in dopolnitev poslovnika nekaj pripomb. Predvsem se ne strinjamo z ukinitvijo trifaznega postopka za sprejemanje poslovnika v mestnem svetu. In Statuta Mestne občine Ljubljana. Strinjamo se s predlogom Svetniškega kluba LDS, da se razprave svetnikov omejijo časovno, na svetniško skupino in samostojne svetnike. Pri čemer skupni čas za razpravo svetnikov istega svetniškega kluba, lahko traja petinštirideset minut. Tudi strinjamo se s tem, da razprava samostojnega svetnika lahko traja tudi največ trideset minut. Mislim, da bomo s tem kar veliko profitirali na času.

Mestni svet lahko zaradi zahtevnosti in obsežnosti gradiva, na predlog, tu imam malo spremenjeno stališče. Na predlog kolegija svetniških klubov in samostojnih svetnikov. Mislim, da bi morali ta kolegij, njemu dat določeno, določeno stališče oziroma določeno prednost. In mu dat tudi določena pooblastila. Saj – v vsakem primeru bi se potem tudi razpravljalo na mestnem svetu o tej časovni omejitvi. Predlagani roki za skrajšanje postopkov so pa nesprejemljivi. Saj onemogočajo kvalitetno pripravo za sejo mestnega sveta. Predvsem pa onemogočajo četrtim skupnostim, da bi lahko kvalitetno sodelovale pri pripravi gradiva. Predlagamo sedanje veljavne roke. Naj se skrajšajo iz trideset dni na dvajset. Naj se iz petnajst dni skrajšajo na deset. Rok sedem dni naj pa ostane nespremenjen. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa za konkretno in konstruktivno razpravo. Hvala. Gospod Pavlica.

GOSPOD MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa za besedo gospod župan. Sej zelo veliko je bilo že povedanega. Tako, da bom skušal nekaterih zadev se izognit. Ampak, vsemu se pa vendarle ne bom izognil. Mestni svet je predstavniški organ, ne? V tem organu smo zato, da v skladu z voljo naših volivcev razlagamo včasih pametne, včasih za nekoga manj pametne zadeve. Med nami so boljši govorniki in tudi slabši govorci. Nekateri znajo strnit svoje misli, nekateri ne znamo in smo raztreseni in tako naprej. Ampak, tudi to je sestavni del demokracije. To je sestavni del temu, čemur pravimo predstavniški organi. In ne nazadnje so res volivci tisti, ki na koncu rečejo – ta pa verjetno ker ne sodi, ker ni dovolj konstruktiven z vidika dela in za interese občanov in občanov našega mesta.

Danes smo v prvi fazi akta. Še dve fazi mam pred sabo. Gotovo zelo veliko časa, da lahko se dopolni akt z mnogimi stvarmi, ki so bile že danes rečene in mnogimi pripombami, ki so bile javno že v tem obdobju, preden je bila sklicana seja, že tudi predstavljene. Zame osebno je najšibkejši člen, da tako rečem, ali pa najšibkejša točka tega predloga, ravno položaj četrtnih skupnosti in onemogočanje večje demokracije. Ali pa pravzaprav vpliv četrtnih skupnosti na tiste omejene pristojnosti, ki smo jih že itak dali s statutom. Če želimo s statutom povečati vpliv četrtnih skupnosti, potem seveda je popolnoma nesmotrno, da pustimo organe četrtnih skupnosti v situaciji, da ne morejo resno vplivati na, na gradiva, ki se obravnavajo na - na seji mestnega sveta. In s tem seveda ne moremo tudi dosegati cilja te demokracije, ki smo jo postavili tudi s tem, da smo rekli, da se svetniki četrtnih skupnosti volijo pravzaprav po istem principu, kot mestni svetniki. Sami smo že večkrat rekli, da so četrtne skupnosti velike, v Ljubljani tako velike, da bi ble tam med prvimi dvajsetimi občinami v Sloveniji, če bi bile to samostojne občine. Skratka, ne gre za marginalne probleme, niti za marginalne skupnosti. In, če smo jim že dali to moč, po moje je tudi dostojno, da jim vendarle z roki omogočamo to, da se neprofesionalni ljudje, ki se, ki delajo v četrtnih skupnostih, seveda tudi ustrezno pripravijo na obravnavo gradiv in jim da... nam dajo tudi ustrezne pripombe.

Ko imamo že odprt poslovnik, mislim, da bi bilo dobro pogledat vsaj še nekatere zadeve, ki so se, ali se niso, v teh zadnjih petih, šestih letih, od sprejema poslovnika, izkazale v praksi, kot dobre, ali pa ne kot dobre. Vmes se je spremenila tudi neka zakonodaja. In mislim, da bi bilo dobro ponovno pregledat postopke sprejemanja proračuna. Tu v vmesnem obdobju je bilo kar nekaj sprememb Zakona o javnih financah in še druge ustrezne zakonodaje, ki se nanaša na gospodarjenje s stvarnim premoženjem. Prilagoditi bi bilo dobro postopke tudi z vidika amandmajev, vsebin, kaj je možno in kaj ni možno in tako naprej. Mislim, da bi bilo dobro tudi to poglavje prečesat. Mislim, da bi bilo dobro ponovno proučiti vlogo delovnih teles. Matičnih in zainteresiranih delovnih teles. Tu nesporno v praksi je mestni svet v drugi situaciji, kot je državni zbor. Kjer so profesionalci, ki so tudi ustrezno strokovno suportirani s stališči. Ampak, ko smo postavljali delovna telesa takrat in ko, tko, kot je zamišljeno v sedanjem poslovniku, vsi, ki ste bili že takrat člani mestnega sveta, se verjetno to spomnite. Smo seveda zamislili si, da bi mogla bit matična delovna telesa neko sito za, za predloge. Nekdo drug je že rekel prej, da, da naj bi se samo opredelila do predlogov. Da druge funkcije nimajo. Matična delovna telesa seveda imajo drugo funkcijo. Tudi funkcijo predlagatelja. Če smo zapisali funkcijo predlagatelja za matična delovna telesa, pomeni, da smo jim želeli dati tudi ustrezno strokovno podlago. In veljavo, če lahko predlagajo akte in odloke. Vendar se je v teh letih izkazalo, da so poročila matičnih delovnih teles izrazito formalistična. Kar pogledajte, v vseh teh letih je bilo izjemno malo poročil, ki so – seveda absolutno piše, neki sprejemamo, ne? Neki sprejemamo, neki zavračamo. Ne zavračamo. Več ali manj pa ni nekih vsebinskih razlogov. Kajti, če naj bi bila matična delovna telesa sito, pooblaščen sito mestnega sveta, potem bi seveda tudi tiste, ki niso...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Moment prosim... gospod Kovačič, vi ste hotel spoštovanje do sogovornika, ne? Izvolite, dajte mu spoštovanje prosim.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ja, vmes govorite, ne date...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Oprostite... A naredim pavzo, da boste naredili svoje?

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Vi lahko mirno govorite?

GOSPOD MILOŠ PAVLICA

V parlamentu...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Vas kaj moti gospod Pavlica?

GOSPOD MILOŠ PAVLICA

Ne, ne, ne moti mene. Me ne moti.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

No pa dajte.

GOSPOD MILOŠ PAVLICA

Ampak, vsak ma svoj način dela. To sem hotel reč, če pogledate ... definirali res matična delovna telesa, kot sito, potem bi moral tudi tisti, ki nismo člani posameznih delovnih teles vedet, zakaj je posamično delovno telo prišlo do nekega zaključka. Da neki zavrača, ali podpira. Pa, da ma nov predlog, ne? Tu mora, bi kazalo ponovno razmislit, skratka to funkcijo drugih teles. In sestavo teh odborov, kot vemo. Sestava je taka, kot pač je. Praktično vsa delovna telesa obvladuje pač ena skupina v mestnem svetu. Tudi vsa predsedniška mesta in tako naprej. Odloča pač v skladu z voljo, ki je legitimna, ne? Tisti, ki so na volitvah dobili večino glasov.

Ampak, ne – ta poročila pa ne opravljajo tiste funkcije. Mislim, da bi bilo dobro pretehtat ponovno, no. Vlogo teh. In kako jih bolj vpet v samo vsebino dela mestnega sveta.

Zdaj, ko, ko skrajšujemo razprave. Jaz se strinjam, da je mogoče marsikaj povedat v kratkem času. Vendar so točke, ki jih je zelo težko v kratkem času zapret. Gotovo gre tukaj za proračun. Gotovo gre tukaj za strategije. Jaz si enostavno ne predstavljam, kako bi lahko tisti, ki ste veliki športniki v tem mestnem svetu. Recimo strategija športa, ki smo jo trikrat umikali iz obravnav, ravno zaradi tega, ker je izjemno kompleksna, razpravljaj v parih minutah, ne? Verjetno ne. Mogoče to znate. Jaz nisem tak poznavalec športa. Ampak, težko si predstavljam, da bi strategije za predšolsko vzgojo, osnovno šolo, športa in podobne strategije, ekologije, energetske strategije, lahko obravnavali v bolj kratkem času. Podobno tudi, kot prostorski red občine. Ki je seveda izjemno zahteven. In definira naše pogoje življenja. In ne samo nas. Tudi vseh naših zanamcev. Za desetletja, da ne rečem za stoletja marsikje. Ko smo prostor opredelili v naprej. To so zahtevne zadeve in verjetno nekateri znajo. Ampak, nekateri pa tudi ne znamo to strnit v nekaj minut.

Moti me tudi tole – širitev dnevnega reda mestnega sveta. Mi smo se sicer v preteklosti resnično srečevali s situacijo, da nismo mogli razširiti dnevni red tudi z najbolj enostavnimi točkami. Pa smo morali zaradi tega sklicevat izredne seje. Jaz bi tuki predlagal, da, da gremo na širitev dnevnega reda aktualne seje samo v primerih, ko te točke ustrezajo pogojem za obravnavo po hitrem postopku. In skrajšanem postopku. Skratka, gre za enostavne zadeve. No, sej kje smo spremenil neko ime, neke šole, nekega vrtca. Pa smo morali zato sklicat izredno sejo. To je res noro. S takimi zadevami že. Ampak, če imamo neko vsebinsko zaledje, pa se mi zdi, da moramo dopustiti ljudem in svetnicam in svetnikom, pa tudi sicer meščankam in meščanom, da se opredelijo do, do gradiv. Zato bi jaz to širitev omejil na tiste točke, ki so dovolj enostavne. In tudi ne predstavljam si najboljše, kako bi peljali paralelno obravnavo aktov s podobno vsebino, ki jo sedaj predlog omogoča. Mislim, da je to treba še domisliti.

Predlagal bi, no, zdaj dvo, trofazno sprejemanje me..., no mislim poslovnika in statuta je ... /// nerazumljiv.../// predvsem zato, da se naredi temeljiti, temeljiti razmislek o teh aktih. Gre za temeljne akte. Gre za malo ustavo in veliko ustavo mesta, da tako rečem. In ravno zaradi tega je treba o spremembah, kar, kar nakazuje tudi postopek sprejemanja, s kvalificirano večino, temeljito razmisliti o rešitvah. Ampak, tudi če bi šli v dvofazni postopek, bi lahko to zadevo rešili na način, ki bi tud sicer predlagal zdaj županu, da pri pripravi druge, zadnje faze statuta, ne? Ali pa tudi poslovnika, vendarle naredi neko skupino iz vseh zainteresiranih svetniških skupin in samostojnih svetnikov, da že izven te razpravne dvorane poskuša najt neke kompromise, ali neke rešitve, ne? To lahko prinese k temu, da potem tukaj ne ponavljamo razprav vsi, ampak, da se najde neka enostavnejša rešitev. In v tistem pospeši postopke.

Skratka, jaz mislim, da ne smemo zanemariti dejstva, da smo predstavniški organ in imamo svojo legitimno pravico razpravljat. Seveda v, v skladu s svojimi zmožnostmi v tem, v tem prostoru. Res pa je, da demokracija temelji tudi na tem, da se znamo omejiti takrat, ko omejujemo pravzaprav svojo razpravo na druge. Tako, da se strinjam, da je treba nekatere zadeve izboljšati, ampak mislim, da bi z eno tako skupino, sestavljeno iz različnih svetniških skupin, lahko pospešil tud sprejemanje obeh teh aktov. In najdl, najdl ustrezne kompromise. Ker za enkrat jih še očitno nismo v celoti. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Kunič.

GOSPOD DR. JOŽEF KUNIČ

Hvala za besedo. Spoštovani gospod župan, spoštovane svetnice, spoštovani svetniki. Slišali smo, da so včasih razprave brez odgovornosti, kot da se ne bi zavedali svoje dolžnosti in da

nekateri razpravljajo preko vsakega razumnega časa. Zdi se mi, da to, vsaj upam, da to ni letelo na našo svetniško skupino, kjer se mi zdi, da razpravljamo odgovorno. In zdi se mi, da razpravljamo tako, da smo omejeni s časom.

Kar se tiče seveda omejitve časa: Sem za to, da se omejuje čas, vendar v nekem razumnem smislu. Namreč, tukaj so bile dane paralele z državnim zborom. Mislim, da to ni primerno. V državnem zboru so ljudje, ki pripravijo gradiva, in če imaš pripravljeno gradivo, si kot razpravljavec mnogo hitrejši in urnejši. Če pa prideš hitro iz službe, je pa razpravljat nekoliko težje in običajno so take razprave nekoliko daljše. Vsaj po izkušnjah. No, no... kar se tiče pa tudi paralel z Evropskim parlamentom, pa moram povedat, da seveda ta primerjava ni primerna, saj Evropski parlament nima velikih pooblastil. V Evropskem svetu se vse odloča. Tam pa ni razprava omejena. Je pa res, da je kultura razprave na visokem nivoju. Zaradi tega je treba bit previden pri teh primerjavah.

Zdi se mi, da bi bila najboljša rešitev, da je svetniška skupina omejena. In jaz podpiram seveda to, kar smo se mi tudi dogovorili. Petinštirideset minut za skupino in trideset minut za svetniško skupino, ki ima samo enega samostojnega svetnika. Zakaj se mi zdi, da je sedem minut neprimerno. Seveda, mnenje izrazit, za to rabimo par sekund. To sem proti, vzdržan, ali pa za. Za to ne rabim niti minute. Za to, da svoje mnenje izrazim. Da mnenje obrazložim, potrebujem nekaj dalj časa. Tudi v okviru sedem minut se mi zdi, da ni problema. In je sedem minut daleč dovolj za obrazložitev. Za argumentirat pa bo že ob enostavni razpravi zmanjkalo časa, tako, kot je gospodu Moškriču, ki je imel vse napisano, pa je hitro govoril, pa ni prišel...

.....konec 1. strani II. kasete.....

... skoz. Vendar cilj razprave ni samo tak, da povemo svoje mnenje, da to mnenje obrazložimo in da mnenje argumentiramo. Cilj razprave je tudi, da drugo stran prepričamo. Zato, da mene nekdo prepriča, pa običajno potrebuje več, kot sedem minut. In jaz, če želim nekoga prepričat, se mi zdi, da potrebujem tudi več, kot sedem minut. Taka je moja življenjska izkušnja. In seveda kaj ključnega prinese omejitev razprave? Ključno, kar bo prinesla je to, da druga stran, katera koli že je druga stran, ne more prepričat druge strani. To se mi pa ne zdi dobro. Zaradi tega še enkrat ponavljam, pa mislim, da nisem dolg, pa nimam občutka, da sem vas prepričal, ker imam žal premalo časa, sam si ga omejujem... ampak mislim, da ... mislim, da bi bilo dobro na svetniško skupino dat čas, naj se tisti svetnik pripravi na neko točko, in drug se bo na drugo. In jo bo ne le tako podal, da bo podal svoje mnenje. Da ne bo le obrazložil. Da ne bo le argumentiral. Ampak bo morda koga tudi prepričal. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Hvala. Sem skoraj prepričan...

.../// iz dvorane: Hvala ti.../// ...smeh iz dvorane....

Gospa Tekavčič. Razprava.

GOSPA PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Hvala. Spoštovani gospod župan, spoštovane kolegice svetnice, spoštovani kolegi svetniki. Zdi se mi prav, da sedaj, na začetku mandata mestni svet nameni nekaj časa razpravi o tem, kako bomo delali v naslednjih slabih štirih letih. Zato se ob tej priložnosti zahvaljujem tistim kolegicam in kolegom iz Liste Zorana Jankovića, ki so to s pritiskom na gumb, pred štirinajstimi dnevi omogočili. Kajti, zdi se mi veliko primerneje, da ta razprava poteka danes popoldne, kot pa da bi potekala tisto noč.

Vsekakor pa menim, da je sedaj, ko postavljamo okvire za to, kako bomo delali, tudi čas, da nekoliko širše spregovorimo o celotni problematiki. In seveda bom vesela, če bomo na koncu, po treh fazah obravnave, dobili dokument, ki nam bo omogočal učinkovito delo. Hkrati pa nam, ob njegovih določilih, ne bo potrebno zardevati pred osnovnimi standardi demokracije. Takšen dokument me bo razveselil bistveno bolj, kot pa, če bo po nekaj sejah nastal moj temeljit psihološki profil.

Danes smo veliko razpravljali predvsem o tem, ali omejevati razpravo, ali ne. Že prej sem v okviru replike gospodu Meršolu, čeravno sem razumela, kaj je želel povedati in soglašam, pojasnila, kakšno je moje stališče s tem v zvezi. Za kakšno zadevo je še minuta preveč. Človeka lahko tudi v minuti zelo užališ. V treh minutah mu lahko nalepiš cel kup nalepk in ga ožigosaš tako, da se sploh ne znajde v dani situaciji. Tudi to smo že doživljali v tem mestnem svetu. In seveda imamo nekateri več izkušenj s tem, drugi pa manj. Sicer pa menim, da razprave na tem mestnem svetu potekajo, vsaj v tem mandatu, dovolj kulturno, tudi v okviru obstoječega poslovnika. Dovolj organizirano. Seveda pa tukaj nismo na znanstvenih simpozijih. Smo v politiki. In jaz mislim, da je prav, da se eden z drugim slej ko prej zmenimo, da smo v politiki. Razen seveda, če je morda kdo prišel v ta mestni svet na podlagi natečaja? Ampak, se mi zdi, da ni. Ker se mi zdi, da so bile za vse volitve. In seveda, ker smo v politiki, tu vendarle veljajo tudi nekatera splošna določila politike, povezana s tem, kaj politika v bistvu je. Kaj pa je? Je način urejanja javnih zadev in borba za uveljavljanje svojih stališč. Tudi v dialogu, ali preko drugih metod. Seveda smo zato na trenutke tudi netvorni. Pa se kdo posluži regresije. Morda ne bila kdaj izrečena tudi kakšna vulgarnost v tem mandatu. Jaz je še nisem slišala. Priznam, da je bilo kar nekaj egocentričnosti. Zlasti ob sprejemanju inštituta... Inštituta? Proračuna. Pa se mi zdi, da smo takrat delovali kar precej sociocentrično. Tako, da smo se vsaj v večini prizadevali za ohranjanje pravic tistih ljudi, ki imajo najnižje prejemke. In, ki bi jih veliko krčenje sredstev močno prizadelo. Tu mislim predvsem tudi na vse dejavnosti, ki so vezane na mlade. Sigurno imamo različne sloge nastopanja. Enim teče beseda bolj gladko. Drugim morda manj gladko. So pa zato morda superiorni v čem drugem. Zato ni nič nenavadnega, če se pojavljajo pleonazmi. Seveda, nekateri moramo tu in tam poseči tudi po kakšnem mašilu, če nam zmanjka besed, ko lovimo misel, ki jo želimo utemeljiti. Verjetno bi se dalo okvalificirati marsikatero diskusijo tudi s tem, da je šlo za čisti lapurlatizem. Jaz se z vsem tem strinjam. Ampak vendarle, mi smo na področju politike. In se vsak, tako, kot najbolje vemo in znamo, in smo prepričani, da je najbolj prav, prizadevamo za uveljavljanje svojih stališč.

To je okvir, v katerem, znotraj katerega sem želela govoriti. In sem si zato morda zanj vzela tudi nekoliko več časa, kot je potrebno. Ker sem se želela odzvati, glede na to, da sem med zadnjimi razpravljavci nekatere današnje... nisem pa se mogla v naprej dobro pripraviti.

Sedaj pa, omejevanje razprave. Jaz se strinjam, da ni potrebno, da vsak v vsakem trenutku vse pove, kar se mu tisto jutro zazdi. Tudi to se nam dogaja. Zato je prav, da to delo organiziramo tako, da v naprej vemo znotraj katerih okvirov bomo razpravljali. Zdi pa se mi seveda pri tem primerno, da se v svetniški skupini sami dogovorimo, kaj bo kdo povedal. Ne nazadnje nekdo bolj obvlada eno vprašanje, drugi pa drugo. In bo zato morda enkrat govoril samo eden. Pa dosti bolj učinkovito, ker snov pozna, kot pa bi se zorganizirali trije, in bi se dva morala o nekaterih vprašanjih nekoliko bolj podučiti. Ker se morda s tematiko ne ukvarjata resno.

Kar zadeva roke za sklic, imam tu seveda zelo mešane občutke. Zato, ker se mi zdi, da ko gledam celoto vseh stvari, ki jih je potrebno opraviti v štiriletnem obdobju, ne vem, če nas bo res kaj rešilo, če bo posamezno gradivo pripravljeno štirinajst dni kasneje, kot bi sicer lahko bilo. Oziroma obravnavano potem na naslednji seji štirinajst dni kasneje. Verjetno bi prišlo potem, ko se to uteče, do štirinajstdnevni zamikov. Bi pa to seveda povzročilo velike težave v delu odborov. Ne nazadnje se nam je sedaj pokazalo, da že te sedemdnevni roki za vlaganje amandmajev velikokrat lahko povzročajo hude težave. Glede na to, da imamo sejo mestnega sveta običajno v ponedeljkih. Ta rok se izteče v nedeljo zvečer. Potem se organiziramo, kakor se pač vemo in znamo. Da o tem, kaj to pomeni za četrtne skupnosti, niti ne govorim. Danes je bilo slišati tudi, da ne znamo pisati tudi amandmajev. Da jih vlagamo vsebinsko nekorektno. Oblično nekorektno. Seveda, tudi vse to se dogaja. Saj ne nazadnje nimamo nobenega strokovnega suporta. Že kar nekaj let. Ta mestni svet deluje, verjamem, da tudi po moji krivdi, ker sem nenazadnje soodločala kar nekaj let o tem, kako bo deloval, v okvirih, ko je bilo tretjino svetnikov profesionalno zaposlenih. In so hodili sem v službo. In so imeli čas te stvari delat. Danes pa temu ni tako. In imamo velike težave, ko eden drugega s taksiji lovimo, da se podpišemo morda na isti list. Čeravno mislim, da bi to moralo soditi v pogoje normalnega delovanja mestnega sveta.

Zato mislim, ne? Da kaže to razpravo o omejevanju, o omejevanju razprave, združiti tudi s tem, da se pogovorimo o tem, kakšni bodo pogoji za delo svetniških skupin v prihodnje.

Mislim, kar zadeva večfazno spremljanje aktov, da je vendarle dvotretjinska večina tista, ki je dovolj velika varovalka, da se temeljni akti sprejemajo dvofazno. In, da niso potrebne tri faze, zaradi tega, ker to morda res celotno zadevo nekoliko zavleče.

Kar zadeva sprejemanje prostorskih aktov in faznosti v tej zadevi, je govoril že gospod Pavlica. Pa mislim, da še nekateri drugi. Zato tega ne bom ponavljala.

Bi pa rada nas vse skupaj spomnila na nekaj, kar je mogoče mal regresija, pa ni čisto vezano na tisto, o čemer zdaj teče beseda. Ampak vendarle, kot sem prej rekla, smo šli na volitve, vsak z namenom zato, da bo po svoje vplival na urejanje javnih zadev. Tisti, ki so kandidirali na listah v svetih četrtnih skupnosti oziroma v četrtnih skupnostih, pa prav tako. In veste, mi vsi skupaj moramo biti do te cele zgodbe zelo spoštljivi. Kajti, za malokaterega župana v Sloveniji, je oddalo glasove toliko volivk in volivcev, kot za svetniške liste v naših četrtnih skupnostih. Večina slovenskih občin je manjša od naše najmanjše četrtne skupnosti. In seveda, če si tisti župani želijo urejati stvari v svojih okoljih, si normalno tudi te svetnice in svetniki, ki so bili izvoljeni na demokratičnih volitvah, to želijo prav tako. Zato mislim, da moramo temeljito razmisliti o tem, ali kaže tu ustvarjati neko nepotrebno fronto. Saj po mojem trdnem prepričanju, kaže bolj ravnati v smeri, da bi jih dobili za zaveznike v delu mestnega sveta. Jaz sem zdele trenutno bla na obisku kar po veliko delih Ljubljane. In povsod sem dobila od svetnic in svetnikov, ki so bili izvoljeni na naši listi odziv. Pa saj mi bi radi sodelovali, zakaj na primer nas ni nihče zaprosil, da še mi damo podporo ustavni pobudi oziroma pobudi za presojo ustavnosti zakona, ki ureja novo financiranje. Saj bi tudi mi se oglasili. Saj smo posledično tudi mi prizadeti. In zato mislim, da mora it naš razmislek v tej smeri. Se pa zavedam, da smo v prvi fazi sprejemanja tega dokumenta. In, da bi lahko iz tega, kar sta župan in podžupan prej povedala, razbrala, da seveda obstaja tudi v največji listi v tem mestnem svetu pripravljenost, da te stvari skupaj še enkrat prediskutiramo in da potem akte v naslednjih fazah dobimo take, da bodo omogočali, kot sem na začetku rekla, učinkovito delo mestnega sveta. Hkrati pa tudi spoštovanje osnovnih temeljev demokracije, ob normalnih pogojih za delo posameznih svetniških skupin. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospa Kociper.

GOSPA MAŠA KOCIPER

Spoštovani. Pred skoraj dvema urama sem se pač javila za to razpravo. Zbrala pogum in želela povedat, kako gledam na spremembo poslovnika. In odgovoriti na nekatere pripombe, pa tudi žalitve same razprave naše svetniške skupine. Od takrat naprej je bilo večino tega, kar sem želela povedat že povedanega. Malo sem pa tudi pozabila. Tako, da naslednjič bom resno razmišljala o smiselnosti prijave k razpravi. In bom raje povedala, če bom imela kaj povedati, kar kot repliko.

No, kakor koli. Neke stvari pa vseeno. Pri tej debati o spremembi poslovnika, se mi zdi, da tehtamo, rečemo temu dve vrednote. Mislim, vsaj tako se je jasno izkazalo. Ena je večja učinkovitost dela, ena pa večja demokratičnost dela tega mestnega sveta. Kot je običajno pri vrednotah, jih ne moremo primerjati količinsko. Katera je boljša, katera je slabša. Argumenti se spopadajo. Nikoli ni enoznačnega odgovora. In tako je tudi tukaj. Sama se pač v tem trenutku za večjo učinkovitost dela, ker mislim, da mestni svet in tudi Ljubljana, to bolj potrebuje trenutno, kot večjo demokratičnost. Če velja rek, da imamo tri – če imamo eno omaro, napolnimo eno. Če imamo tri, pa napolnimo tri. Potem verjetno velja, pa ne mi zamerit, ker to ni žalitev, to je pač moje opažanje vašega dosedanjega dela. Da politiki, če imajo čas, govorijo petnajst minut. Če pa imajo čas, pa govorijo petinštirideset minut. Tako, da to se mi zdi pač samo eden od majhnih korakov k večji učinkovitosti. Ki jo verjetno tudi naši meščani pričakujejo od nas. In, če sem tudi jaz malo demagogika. Mislim, da so meščani s temi lokalnimi volitvami pokazali, da način dela tega, te mestne občine, kot je pač delala do sedaj, ni ustrezal. In so dali neko podporo človeku, ki je obljubljal večjo učinkovitost. Zato bom jaz podpirala vse, vsa prizadevanja župana k večji učinkovitosti. In ena od kolegic v - Svetniške liste Social demokratske stranke pravi, da je plačana za to, da govori na sejah mestnega sveta. Jaz razumem, da sem plačana oziroma, da sem tukaj – plačilo seveda sploh ni pomembno, zato, da nekaj naredimo. Ne pa da govorimo. In v tem smislu seveda bom podprla to spremembo poslovnika.

Pa še nekaj besed samo na temo, tudi na nekatere direktne žalitve nejavljanju naše svetniške skupine k razpravi. Mislim, da je popolnoma normalno, človeško in zdravorazumsko, ko človek, ko pride nekam na novo, se najprej malo razgleda. Skuša dojeti sistem. Se spoznati z materijo. In potem začne govoriti. Govoriti pa seveda čim bolj vsebinsko. In čim bolj smiselno. Seveda je sedem minut malo. Razumem jih pa kot izziv vsakemu posameznemu svetniku, da se dobro pripravi. Da pove tisto, kar pač želi povedati. Se pravi bistvo. Da pa ne pove kronologije dogodkov iz leta 62 naprej. Da ne žali, ali se posmehuje drugim svetnikom. In, da ne, kot se je zgodilo pri proračunu, kar me je zelo presenetilo, prihaja do ponavljanj, ko sem videla, da se člani nekaterih svetniških skupin – se javljali k besedi eden za drugim, in povedali to, kar je že bilo povedano. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Replike... gospod Cizelj.

GOSPOD BOŠTJAN CIZELJ

Hvala lepa. Kot prvo naj povem, da opazka, ali pa komentar kolegov, kolegic, ki so komentirali današnjo večjo aktivnost, ali pa povečano aktivnost Liste Zorana Jankovića oziroma neaktivnost do sedaj, ni nikakor žalitev. To je dejstvo. In nikakor ni nič slabega

mišljenega. Drugo bi bilo, če bi vaša lista veliko razpravljala, pa bi potem rekli – ne razpravljate, ali pa kar kol podobnega. To je prva stvar.

Druga stvar. Omenila ste večjo učinkovitost, pred demokracijo. V redu. Ampak, učinkovitost je posledica. Je rezultat. Do katerega pridemo s pravim orodjem. Človek za vsako delo potrebuje pravo orodje. In v tem primeru je edino pravo orodje mestnega sveta, ali pa katerega kol podobnega organa razprava. Zato izhaja, bom rekel parlament, kot mestni svet, iz besede parlare. In največja učinkovitost je pravzaprav trpela iz naslova pomanjkanja razprave. Ker ni bilo kritičnega mišljenja. Kjer je uprava prišla do sedaj. Govorim iz izkušenj še iz preteklih mandatov, največkrat s slabo oziroma površno pripravljenimi gradivi. In dostikrat smo kolegi in kolegice iz opozicije dal, po mojem mnenju dobre, konkretne predloge, za kar se je kasneje izkazalo. Ki niso bili potrebno upoštevani. In ravno to je tist problem. Pomanjkanje razprave. Pomanjkanje demokracije. In zaradi tega tudi ni učinkovitosti. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Gospod Kovačič, replika.

GOSPOD DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja, hvala lepa. No, od predsednice Statutarno pravne komisije, si res ne bi predstavljal, da postavlja učinkovitost pred demokratičnost. In na račun demokratičnosti, pač poskuša povečevati učinkovitost. Ampak, kakor koli že, pogledjte, nekdo je v Mojem boju napisal ravno to. Na račun učinkovitosti pozabimo na stranke. Pozabimo na razpravljanje. Kajti, na ta način ne bomo dosegli tistega, kar želimo. Pred nami je napredek. In mi bomo z učinkovitostjo ta napredek dosegli.

Poleg tega pa sama učinkovitost ne pomeni tudi kakovosti. Vi ste lahko učinkoviti s slabimi odločitvami, ki povzročajo škodo. Ne? In zato seveda govorit – smo za učinkovitost, pred demokratičnostjo, je tudi s tega vidika izredno sporno. Kajti, učinkovitost, predvsem vi morate sledit kakovosti. Odločitve morajo biti dobre, da bodo zagotavljale nekaj pozitivnega. Nek napredek. In seveda, z dose..., če dosežete kakovost, seveda poskušajmo to tudi čim bolj učinkovito to kakovost zagotavljat. Ampak zgolj, zgolj učinkovitost na račun demokratičnosti, na račun kakovosti, je pa škodljivo. Zato sem prej povedal, da je nekdo že nekoč ravno na račun učinkovitosti zanemaril tako demokratičnost, kot kakovost. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Jazbinšek.

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Ja, gospa Maša Kociper je napačno zastavila dilemo. Tukaj se ne tepeta učinkovitost in demokratičnost. Tuki je vprašanje, ali demokratičen mehanizem naredimo dovolj učinkovit. Kajti, boljšega v javni sferi, kot je demokracija, orodja ni. Za potrebe učinkovitosti. V podjetju je drugo. Tam tržni rezultati povejo, al pa bilanca prihodkov – odhodkov, povejo, kakšna je učinkovitost. Tu bi eventualno lahko rekli, da je merilo učinkovitosti, gospod Janković, volitve čez štiri leta. Ampak, in to se reče javno mnenje. Zdaj vam pa pač povem, zakaj mora bit demokracija. Zato, da tudi javno mnenje kej zve. O vašem delovanju. Štiri leta. Drugič, zakaj je pa tuki parlament? Ja zato, da ne reskiramo za štiri leta gospod Janković. Kaj se vse lahko zgodi. Zato, da sprot klešemo na demokratičen način. Ker boljšega ni. Boljšega indikatorja ni, kot opozicija. Me razumete? Okrog tega, kako ti klešeš odločitev, do odločitev,

do odločitve. To se prav, prava beseda je to seveda, kar je gospod Cizelj rekel, ne? Demokracija je pravo orodje učinkovitosti, v – v, v pogojih javnega subjekta. Kot je, rekel bi MOL. Zato seveda je tu not bila neka teoretična dilema, ne? Dilema, ki nima nobene, nobenega smisla. To seveda govorimo o orodju učinkovitosti.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa gospod Jazbinšek. ... Gospa... Gospod Sušnik.

GOSPOD PETER SUŠNIK

Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Nisem videl, ne? Se opravičujem, če sem koga preskočil. Ne...

GOSPOD PETER SUŠNIK

Bomo vsi prišli na vrsto menda, ne?...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Ja demokrati...

GOSPOD PETER SUŠNIK

Ja, še ni svetniški klub omejen. Gospa Kociper, zdaj, z vašo razpravo smo pravzaprav ugotovil, da je dejansko nujno, da se ta mestni svet poglobi vase, pa ugotovi, zakaj pa smo tukaj? Ker očitno ne delimo istega mnenja. Naše mnenje je, da smo tukaj zaradi tega, ker smo izvoljeni. Da najprej je naša naloga, da povemo svoje mnenje. In šele nato je naša naloga, da glasujemo, v skladu s tistim prepričanjem, do katerega smo prišli. Brez zunanjih pritiskov ali vplivov, ne? Nekako tako se šteje definicija parlamentarca, kar neposredno ta izvoljen mestni svet je. Nedolgo tega, sem bolj zato, da sem se razveselil, bral zapiske o govorih cenjenega tovariša Kardelja. Na raznih zborih centralnih komitejev in pa kongresov Zveze Komunistov Jugoslavije. Danes ugotavljam, da je neko vzporednico mogoče vleč med tem, kar ste povedali vi, in kar je povedal tovariš Kardelj v nedemokratskem svetu, kot utemeljitev, zakaj pravzaprav je ureditev taka, kot jo je tisti sistem predlagal v letih 48 in kasnej ta prava. In je potem seveda tud propadla. Je velik problem, če ne poznamo, kako deluje demokracija. To jaz priznavam, da nekateri morda res, kot ste sami ugotovili gospa Kociper, ste prišli in ste si ogledali situacijo. In ugotavljate, da to, kar vidite, vam ni všeč. Žal pač tako demokracija funkcionira, da nikoli nikomur ni popolnoma všeč. Ravno zato smo ta sistem zbrali, ker nekaj drugega je pa bilo, ko je bilo nekaj vsem všeč, al pa nikomur všeč. Tistemu smo se pa odpovedal. Jaz priporočam, da del sredstev, ki jih dobiva vaš klub, svetniški klub za izobraževanje in za usposabljanje mestnih svetnikov porabite in s kakšnim od vaših veleposlaništev v tujini, organizirate sebi in svojim kolegom, ki morda danes mislijo tako, kot vi, obisk kakšnega tujega zahodnega parlamenta. Da boste ugotovili, kako tam funkcionira demokracija. Po možnosti tudi mestnega parlamenta. Glede na to, da smo pobrateni s kar nekaj mest, z dolgoletnimi demokratičnimi tradicijami. Priporočam morda ogled zasedanja kakšnega mestnega sveta, kako tam stvar poteka. Celo v enoumju, ko pravzaprav so vsi

izvoljeni svetniki iz iste stranke. Kako pravzaprav poteka demokratično odločanje in predvsem razprava. Do takrat pa, dovolite, da se z vašim mnenjem ne strinjam, ne glede na to, da ima mogoče večinsko podporo. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospa Kociper, replika na repliko.

GOSPA MAŠA KOCIPER

Jaz sem prepričana, da kdor je želel, je razumel, da jaz govorim o tem, da se da tudi dovolj visok nivo demokratičnosti doseči z večjo učinkovitostjo. Se vam pa zahvaljujem, da ste na moj prvi poskus razprave, odgovorili s tem, da ste me poslali na deset mest, kjer se lahko podučim o svojem razmišljanju, in me primerjali z Edvardom Kardeljem. Pa ne vem še s kom vse....

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ja. A tud Hitler?....

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Ne. Lepo prosim, gospa Kociper....

GOSPA MAŠA KOCIPER

Tko, da hvala lepa. Pa samo še kratko. Ne vem, morda vam je znano, ampak zelo velik del splošne javnosti je na delo mestnega sklepa v prejšnjem mandatu gledal – gotovo ste slišali, kot na delo telesa, ki veliko govori, se veliko krega, pa malo naredi. Tako, da mislim, da to ni moje osebno mnenje. In, da smo to vsi slišali. In, da vse ostalo, kar ni tko, je sprenevedanje.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospa Bah Žibert. Replika.

GOSPA ANJA BAH ŽIBERT

Hvala. Spoštovana kolegica. Najprej se vam zahvaljujem za vaše mnenje. Vesela sem, da vem, kaj vam pomeni vrednota demokracija. Demokracija in kam jo postavljate. Pa si bom to zapomnila. Vendar pa, ne vem katera od naju je bila bolj demoagoška v svojih navedbah. Bi vas samo nekaj prosila. Če me že omenjate, bi bila zelo vesela, da me postavite tam, kamor sodim. Namreč, izvoljena sem na listi Slovenske demokratske stranke. In ne na listi, na katero ste me postavili vi. In tudi veliko bolj vesela bom, če me boste v prihodnje bolj natančno poslušali, če me boste potem želeli replicirati. Namreč, govorila sem o tem, da sem v mestni svet izvoljena zato, da govorim v imenu volivk in volivcev, ki so me sem postavili. In za to sem tudi plačana. Nikakor pa ne želim biti v mestnem svetu samo zato, da sem glasovalni stroj. Zato bi vas resnično še enkrat v prihodnje prosila, tako, kot jaz poslušam vas, poslušajte še vi mene. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Jarc.

GOSPOD MIHAEL JARC

Hvala. Čisto kratka razprava....

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Replika, pardon. Ne razprava.

GOSPOD MIHAEL JARC

Ne. Razprava....

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Pardon, se opravičujem, gospa Tekavčič. Replika.

GOSPA PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Hvala. Vidim, da kolegica noče v našo svetniško skupino, kamor jo je predsednica Statutarno pravne komisije postavila. No, vendarle se mi zdi potrebno, da eno stvar še povem, ker je gospa Kociper zdaj ponovila tisto, kar sem mislila, da...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Šššš.... Lepo prosim...

GOSPA PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

... natančno. Jaz se strinjam, da večinoma ljudje pričakujejo visoko učinkovitost. Ampak, se motite, če je v glavah ljudi misel predvsem o visoki učinkovitosti mestnega sveta. Ne. Stopnja uprave. Veste, res je sicer, da se je v prejšnjem mandatu veliko pisalo o tem, kako nekonstruktivne so seje mestnega sveta. Jaz priznam, da tudi zato, ker je včasih na – na tiskovnih konferencah županstva, nekako bil prst usmerjen na mestni svet, ki poskuša preprečiti določene pametne odločitve. Kar ni dobro. V nobenem primeru ni dobro. Mi smo se interno v naši svetniški skupini ob takih primerih vedno na nek način reagirali. Je pa res, da se ljudje veliko bolj jezijo, če ni zabetoniran pločnik, v zvezi s katerim nekajkrat kličejo na četrtno skupnost. Če se ne najde tista vreča peska, da bi neko mokro pot z njo zasuli. Če se nenehno okrog neke šole dogajajo neprijetne stvari, vezane z vlomi in tako naprej. O vsem tem na mestnem svetu čisto nič ne razpravljamo. Zato mislim, da seveda je potrebna visoka učinkovitost mesta. Mestne uprave. In mestnega sveta. Ne zgolj mestnega sveta. To, kar se dogaja na mestnem svetu, je pravzaprav najmanjši delček. To je najmanjši delček tega, kar pogojuje kvaliteto življenja in dela v mestu. In jaz se strinjam, seveda, učinkovitost je že v redu. Ampak, ne na ceno uspešnosti. Uspešnost pomeni pa delat ta prave stvari. Veste, vi lahko zelo učinkovito delate narobne stvari. Pol pa boste mel vruga. In boste na primer danes zelo učinkovito delal pisalne stroje. Bo vaša firma zelo hitro propadla. In pogledjte, zelo

učinkovito so se neke točke vehementno vrstile na sejo mestnega sveta. In kaj je bilo potem? Mestni svet je bil neučinkovit, ker je dovoljeval, da gradivo ni pripravljeno. Ne? Pa bi bilo to vse odveč, če bi bila učinkovitost in uspešnost dosežena v poprejšnjih fazah. Zato sem jaz tudi za to, da se po nepotrebnem razprave ne opravljajo. In, da se skrajšujejo. In seveda, bom malo takih razprav pol mela v naslednjem letu, kot zdaj, ko lahko tkole neomejeno govorim. Kot kaže, a ne? Ampak, vendarle, ne – ne pozabljat, da ni mestni svet tisto zlo, ki prispeva k neučinkovitosti urejanja mestnih zadev. Nikakor ne mestni svet. Tukaj sedi petinštirideset ljudi, ki razpravlja o pogojih. Šeststo jih pa po različnih lokacijah skrbi za to, da se stvari uresničujejo.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Gomišček, razprava.

GOSPOD DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Najlepša hvala. Jaz ne vem, zame je stvar veliko bolj preprosta, kakor vidim za kakšne druge ljudi. Bil sem izvoljen v ta mestni svet, kot svetnik. Tolk in tolk ljudi je podprlo mojo listo. In kaj je moje edino orožje? Moje edino orožje je to, da svoje mnenje na zasedanju mestnega sveta povem. Edino. Lahko je trapasto povedano, lahko je ne vem kako, ampak to je edino moje mnenje. Če bo trapasto povedano, jaz upam, da bojo čim prej direktni prenosi, da se bo videlo, kdo trapasto govori. In tisti naslednjič ne bo izvoljen. To prosimo že tretji mandat in tega nismo uspel dobit. To je, kar se informiranja tiče ljudi. In kar se neumnih govorov in predolgi govorov tiče. Dejmo to nekako spraviti skoz. In bomo mel. Ampak, jaz za enkrat vidim to, kot edino moje orožje in zaradi tega bom vztrajal, da bom lahko govoril tolk, tolk, da bom – tako, kakor je kolega Kunič res fantastično povedal, prepričal tiste, ki mislijo drugače. Saj vem, da se ne boste pustili prepričat, ampak vsaj orodja, da vas poskušam prepričat, prosim mi ne vzet. Tako, kakor ga jaz vam ne bom vzel.

Moram reč, da jaz župana zlo zastopim, ko, kot zakono..., ko kot izvršilna veja, skuša čim več pristojnosti na sebe. In ena izmed pristojnosti je ta, da podpiše čim višje zneske. Logično. Na ta način bo lahko on učinkovito, kar se njega tiče, upravljal. Ampak, zdaj prihajamo v eno diskrepanco. On hoče čim večje zneske podpisovat. Mi bi moral pa čim manj govorit. Enostavno, to ne gre skupaj. Jaz sem za to, da govorim, on je pa za to, da podpisuje. In potem dejmo obadva čim višje to stvar. Če on zastop svojo stran, zakaj, zakaj ne bi zastopil moje strani. Jaz mislim, da je to čist logično in mislim, da – da tle ni nobenih dilem, ne?

Dobro, zdaj jaz ne bi šel v Evropski parlament, pa ne vem kaj, kolk majo tam svoj čas. Poglejmo eno našo slovensko gospodarsko družbo. Na enem nadzornem svetu je dialog med upravo in člani nadzornega sveta stalno. To je to, kar je kolega Kovačič rekel, ko se govori o strategiji, se ta mnenja krešejo in se govori tolk časa, dokler ni nekaj, kar mislijo lastniki, da je dobro in kar misli uprava, da je dobro. Nobene omejitve. Pa so učinkoviti. Pa morajo dnar dobivat. Tako, da če gledamo primer iz gospodarstva, morajo bit učinkoviti in ni nobenega omejevanja besede. Če gledamo na univerzo. Ker nas je nekaj iz univerze. Ha, tam je v kodeksu devet točk, ena izmed njih je, da se pusti svobodno mišljenje in svobodo govora. To je ena izmed devetih točk. Vam bom drugič prinesel, k – odkimujete. Garantirano. Tko. Jaz moram reč, da jaz si še skoz predstavljam ta mestni svet tko, kukr so, sem bral nekje, naši predniki okol lipe sedel, se pogovarjal in mogoč mal medice pil.

Zdaj pa, da ne bom, ne bom... ne bom govoril samo na pamet, bi jaz rad povedal, ker je bilo dost govora o analizi zadnjih štirih mesecev. Poglejmo analizo zadnjih štirih mesecev, pa da se ne bom ponavljal, sem si clo po točkah zdaj napisal. Da bom bolj urejen zgleda. Prva točka – delovno gradivo. Rekli smo, da smo zlo učinkoviti zaradi delovnega gradiva, ki nam ga

pripravi mestna uprava. Današnja točka, je blo sigurno najbolj sporna stvar ta, kako in zakaj omejiti pravico govora za nas svetnike. Glejte, v 11. členu je napisano. V prvem odstavku 63. člena, se pika na koncu drugega stavka nadomesti z vejico in doda besedilo, ki lahko traja največ sedem minut, pri čemer pa skupni čas za razpravo svetnikov istega svetniškega kluba, lahko traja največ trideset minut. To je vsakemu logično. Jaz mislim, da ga ni človeka tukaj, kljub temu, da kakšni mal čudne stvari govorimo, da ne bi tega zastopil. Ne? No, zdaj pa pogledjmo naprej, piše – obrazložitev delovnega osnutka. Zdaj pa pogledjmo, kaj je tukaj k 11. členu, kaj je obrazložitev. Vam preberem, pa bom mal skrajšal, da ne bo tako dolgo. V 63. členu je omejena trajanje razprave svetnika največ na sedem minut, pri čemer skupni čas za razpravo svetnikov istega svetniškega kluba, lahko traja največ trideset minut. To mam jaz v obrazložitvi. To pomeni, da lahko samostojni svetnik razpravlja največ sedem minut. Da svetniški klubi, ki imajo štiri ali manj svetnikov, ne morejo razpravljati trideset minut, ampak vsak svetnik največ sedem, sedem minut. To v primeru, da je članov svetniškega kluba največ pet, in vsi skupaj razpravljajo največ trideset minut. Pri čemer noben svetnik ne more razpravljati več, kot sedem minut. To je pa obrazložitev tega. Lepo vas prosim. To je ena izmed stebrov učinkovitosti. Jaz bi si predstavljal tukaj analizo zadnjih dveh let. Pogledano kolk svetnikov in kolikokrat so govorili več, kot sedem minut. Kolikokrat več, kot deset minut, kolikokrat več, kot pet minut. In to statistiko bi mel. In mislim, da če bi mi videli, da svetniki na splošno ne govorijo več, kot deset minut, z redkimi izjemami, bi zelo hitro vedel, kje je tista omejitev. Če bi mi vedeli statistiko, koliko en svetniški klub je razpravljal na posamezno točko, bi tudi vedel, ali je smiselno narediti eno skupno omejitev, ali ne. To si jaz predstavljam, kot gradivo in utemeljitev za tako točko. To si jaz predstavljam. Ne pa, da mi povejo v treh stavkih še enkrat, ali pa še.. trikrat ponovljeno. Tle je pa res trikrat ponovljeno. Prvo. Delovno gradivo.

Drugo. Govorimo o odborih. Jaz govorim zdaj za te zadnje štiri mesece. K sem se tud neki naučil. Odbori. Vlogo sem zastopil. Sta dve različni vlogi. Ena je ta, da se informira. Druga je ta, da se pripravi in gre korak naprej. Prva stvar – a. Točka a. Predsedniki vseh odborov so iz ene listi. Iz ene liste. To sigurno ne pomeni, da je demokratičnost zelo velika. Je še celo naslednja stvar. Vsi, vse poslanske liste v teh odborih nimajo svojih predstavnikov. Jaz ne vem, kako si predstavljate, da se bodo potem v odborih vse zmenili. In kako eni ljudje ne bojo potem tukaj razpravljali več, kot sedem minut, ne? Ker oni sploh niso meli možnosti za odboru se izjasniti. In stališča izmenjati. Točka a.

Točka b. Edino, res tvorno debato, če izvezam odbor za... Komisijo za volitve in imenovanja, je bila debata na skupni seji Odbora za zdravstvo in socialno varstvo. In Odbora za varstvo okolja. Na tej debati smo točno vsi soglasno podprli diktico, kdo naj bi polnil proračunski sklad oziroma sklad za urejanje tistih deponij. Vsi smo soglasno podprli. Kaj je bilo na mestnem svetu? Ena predsednica ni sploh dobila besede, da bi izjavila. Drug predsednik je kot drugi dobil. Čeprav sta bili to telesi, ki sta bili matični telesi. In finančniki so nas prepričevali, da smo mi ozko gledali in da ne vemo kaj je stroka. To je moja edina izkušnja z odbori v teh štirih mesecih. Jaz se opravičujem, mislim, da se ne ponavljam. Ampak, zdaj sem res razdelil, da ne bi slučajno vas dolgočasil, pa ne vem, pa ne vem kaj naredil, ne? To se pravi, izkušnja odborov. In kaj je ta izkušnja odborov prinesla? Prinesla je izredno sejo čez en teden. Na izredni seji, se bo potrdilo odlok, al ne vem kako se temu reče, o ustanovitvi tega sklada, ki dejansko totalno negira strokovno mnenje dveh, zame strokovnih odborov.

Potem tretja točka. Jaz nisem nobene velike debate med upravo, pa mestnim svetom, v teh štirih mesecih doživel. In tudi ne vidim, da bi v spremembi poslovnika to se kje notri prišlo. V glavnem mi debatiramo med sabo. Zdaj upam, da niste užaljeni, če rečemo, da do zdaj niste ne vem kok debatirali. Ampak, kakor kol je, načelniki praktično ne odgovorijo, ali pa odgovorijo eno tako splošno frazo. In gremo naprej na naslednjo točko. Če gledamo

gospodarske družbe in če rečemo, da je uprava, pač mestna uprava, ali pa uprava gospodarske družbe, mi smo pa nadzorni svet. Mestni svet. Potem bi do te debate nujno moralo prihajati, če govorimo o učinkovitosti.

No, potem pa čisto na splošno. Men ste omejili debato po tem poslovniku oziroma spremembi poslovnika. Saj jaz verjamem, da je ne bo, ne? Ne bo tko prišlo. Ampak, men ste omejili debato na sedem minut. Mojim kolegom lahko tudi na sedem minut. Jaz sem pa prepričan, da se na kakšno stvar, v katerem odboru tudi sem, bolj spoznam, kot moji kolegi. To ni nobene logike. Jaz si predstavljam, da ene stvari znam jaz bolj povedati, druge moji kolegi. In zaradi tega je zelo nes pametno in neučinkovito omejevat znotraj posameznih skupin čas, ki odpade na posameznega svetnika. Ena stvar. In druga stvar, ki jo jaz vidim, z njo. Zunaj, med samimi svetniškimi skupinami. Jaz lahko govorim sedem minut. Kolega Jazbinšek trideset minut po tem predlogu. A smo kaj? A smo kaj rešili?

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Kje to pravite? Pa kje to piše, da on trideset minut po predlogu?

GOSPOD DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Pa brez ... sedem, a – pardon. Ker je lista. Ja, pardon.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa.

GOSPOD DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

No...ne... dobro... kar naprej govorimo to, da... bi....predlogi, mislim bli na mestu, da se v okviru posameznih svetniških skupin odredi ena določena količina časa, ki ga ima celotna svetniška skupina na razpolago. Jaz mislim, da to je smiselna stvar. In se kaže. Moram pa reči, da tukaj prihajam pa mal v nasprotje s kolegom iz Nove Slovenije. Ker mislim, da dva člana svetniške skupine, ne bi smela met enako časa na razpolago, kakor nas tukaj, ki nas je osem. Ali pa vas nasprot, ki vas je triindvajset, ne? Tko, da jaz mislim, da si je treba to razdelati. Ampak, jaz mislim, da smo po teh debatah vsi videli, da demokracija ni isto, kakor neučinkovitost. In mislim, da so se tudi nekak nakazale rešitve v kero smer se bo dlo. In tudi mislim, da bo v drugem gradivu to pametno rešeno. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Črni. A, pardon... pardon, pardon. Gospod Božič. Replika.

GOSPOD PETER BOŽIČ

Replika. In sicer, pogledjte, kolegice in kolegi. Ta seja danes, je men še enkrat ponovno potrdila, da je treba omejiti čas. Meni je zelo žal. Gledal sem na uro, gledal sem na uro, kok časa je vsak od vas razpravljaj. Vi ste dogovorjeni za to, da razpravljate sam vsak po dvajset do petindvajset minut. In to ste tudi storili. Ko ste govorili... ne govorim za tebe Meta... Ko ste govorili, ste govorili vse mogoče stvari. Od uprave, do odborov. Replika na repliko. Temu, ko sem se jaz učil novinarstva pri Mirotu Poču, v starih komunističnih Kardeljevih časih, mi je rekel – kako se mi je... mi je razložil, kako se piše reportaža. Predvsem se ne smeš ponavljati.

In predvsem ne smeš prevzet modela – Pričam ti priču. Vi delate danes tukaj natančno tko. Tri razprave so bile za dons, za mene edino sprejemljive. In sicer od Ku..., gospoda Kuniča, od gospoda Moškriča in od gospoda Slaka. In, ko sem jaz Slaku rekel – tko, med tem, sem rekel – gospod Slak, če bi vsi tko razpravljat, ne bi bilo treba nič omejevat poslovnika. Je rekel – sem bil trideset let v gospodarstvu. Verjetno je to res. Da gre tukaj za dva različna načina mišljenja. Tam je treba hitro reagirat. In je treba met argumente hitro pri rok. Povedat to, un, tretje. Jasno, artikulirano. Če je v politiki, se gre pa vse, kakor pravijo Srbi – okruglo na čošak. Jaz, dragi kolegi, jaz se bom potrudil in bom do naslednje seje pripravil iz magnetograma...

.....konec 2. strani II. kasete.....

...povem, ker sem se tud naučil na Delu, ko sem bil novinar pisat ekonomično. Vam povem, da tega ne bo tri četrt tiptkane strani. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Gospod Jazbinšek, replika na gospoda Božiča.

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Ja, gospod Božič seveda ma svoje mišlejske take in drugačne telovadbe. Vendar, jaz bom povedal, zakaj je bil gospod... no... Gomišček, no... zakaj je bil Gomišček demenca, ne? Tok dolg. On je povedal, da je nebuloza v enem členu, ki se v obrazložitvi ponavlja člen trikrat. In samo člen trikrat, brez statistike. Jaz razumem Petra Božiča. On ima tajno statistiko. Kdo je kok govoril. In to tajno statistiko je seveda tud objavil v Žurnalu. Deset dni nazaj. On seveda govori iz tajne pozicije. Mar bi tisto statistiko dal v obrazložitev. In potem bi se videl nesmisel omejevanja sej. Če bi on s tisto statistiko, s katero je v Žurnalu nastopal, seveda v, dal to v gradivo. In potem bi se videla dostojnost njegove statistike iz sploh dostojnost njegove teze o omejevanju razprave. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Cizelj. Replika na gospoda Božiča.

GOSPOD BOŠTJAN CIZELJ

Hvala lepa. Nekaj je že kolega Jazbinšek povedal. Ampak, vseeno, ponovno se je potrdilo tisto, kar pravzaprav si iz naslova demokracije in učinkovitosti ne bi smel dovolit. Da bi sedaj drug drugemu dopovedovali, kaj je bilo kvalitetno, in kaj ni bilo. Nič hudega, če pač nekdo od kolegov ponovi neko drugo stvar. Ja, danes smo več ali manj vsi govorili o temu omejevanju časa. Ja, ker je to dejansko problem. Ampak, zdaj, jaz si ne znam predstavljam kaj zdaj. Zdaj bomo mel redaktorja, ki bo pač odločal, ali je bila razprava primerna, ali ni bila primerna. Oprostite, zdaj se bomo šli neko uredniško politiko znotraj mestnega sveta. In to je tisti problem. Mogoče gre za novinarsko neko hibo iz prejšnjih časov, ko je bilo pač vse nekako diktirano, kaj in kako. Ampak, oprostite, zdaj smo v mestnem svetu. Demokracija je. Jaz mislim, da ima vsak pravico povedat. Še enkrat. Se pa strinjam, da župan, ali županja, al kdor pač bo vodil mestni svet, vzame besedo, če nekdo res, bom rekel nekako zaide in začne

pripovedovati stvari, ki nimajo veze z neko stvarjo. Ne moremo se pa zdaj pravzaprav to, da bomo lahko govorili in razpravljali samo stvari, ki bodo vseč županu in pa njegovi listi.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Meršol, ni replike na gospoda Cizlja, ne? Ne morete met na njega repliko. Gospa Dakić. Repli...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ne, glejte. Ne učite nas izigravanja zadev, ne? On je prosil repliko na gospoda Cizlja, ne? Ne. Na to ni možno – replika. Vi stari mački to obvladate. Bi lahko na gospoda Božiča, ne? Replika. Pa bi govoril o Cizlju. In mislim, da to nima smisla, no.... Ker pol, ker pol res, da končamo, no... pol je res to otroški cirkus. Enkrat je rekel v parlamentu gospod Bučar, ne? Ne mi afne guncat, ne? Pa to je tudi si za zapomnit. Da ne bomo šli na Kardelja, ne? Gospa Dakić, na gospoda Gomiščka.

GOSPA JADRANKA DAKIĆ

Replika. Mogoče bi bolj sodila na naslednjo sejo. Zato, ker se nanaša na diskusije okrog proračunskega skalda. Ampak, da ne bomo takrat spet govoril kej na pamet. Bi povedala samo to. Vsem predsednikom omenjenih treh odborov je bilo razloženo, zakaj ne morejo biti sprejeti predlogi takšni, kakršni so bili oblikovani. Zato, ker pač so v nasprotju z veljavno zakonodajo. In zato predlagam, da v izogib taki diskusiji, ki bo naslednji teden. Prejeli boste iste strani – smo bili napoteni, da se o čem poučimo in kej naučimo. Predlagam isto. Tako, da se poučite o veljavni zakonodaji, ko boste naslednji teden diskutiral o proračunskem skladu. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Gospod Gomišček, replika na gospo Dakićevo. ... Takrat boste, ko bom jaz rekel...Izvolite gospod Gomišček. Lepo prosim....

.../// iz dvorane – nerazumljivo...//

GOSPOD DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Jaz kolegico Dakićevo pomirjam, da ne bom mel nobenih debat naslednji ponedeljek, ker bom z veseljem smučal.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

No, jaz bom pa rekel gospod Gomišček, to je pa ena vrsta cirkusa, no. Ko vam je lepo probala dopovedat, da če ste že tok korektni, ne? Če nas že pošiljajo, da naj gremo neke liste gledat, kako je parlamentarna demokracija. Je potem tudi fajn vedet, kaj je zakonito. In srečno smučanje, ne? Pa pazite se, ne? Na smučanju. Hvala lepa. Gospod Jazbinšek, replika na...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Gospa Dakić je bila seveda žaljiva. Niso ti predsedniki teh odborov čisti imbecili. In takšna, kot je utemeljitev, zdele v tistem gradivu, ki bo za naslednjo sejo, je sledeča. Zakonodaja prepoveduje, zdaj vam bom pa jaz povedal kaj ni napisano, kar bi moralo bit. Ker nič ni napisan. Sam pogledajte si zakon o gospodarskih družbah. Samo to je napisano. Pa ga razlagajte sami po svoje. Tam notr piše med vrsticami, da lastnik ne sme iz naslova lastniških upravičenj, kanalizirat dobiček iz podjetja v MOL. Ste slišali to? To je razlaga tistega, kar je tam not napisan. Da Zakon o gospodarskih družbah prepoveduje. Podjetje ma v večinski lasti naši. Pa niso javna podjetja. Da prepoveduje javnim podjetjem, ki naša podjetja sploh niso javna podjetja. Da prepoveduje Holdingu. Ampak, kar na enkrat. Da javnim zavodom prepoveduje. Kar na enkrat. Iz Lekarne iz javnega zavoda je lahko prišlo 20 milijonov. Iz drugih javnih zavodov pa ne more pridet notr. In tudi, bom tkole povedal. Če nimajo zavore v zakonu, nimajo zavore v zakonu o – o – o posamezni branži, je tudi iz javnih podjetij moč dobiti brez spremembe njihovih ustanovitvenih aktov. In, da si bomo tlele lekcije delil na ta način. Oprostite, z naslova Zakona o gospodarskih družbah. Ne? In bit žaljiv pr tem, ne? To bo pa drugič seveda debata...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

... dejte se.... Čas je potekel.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Hvala lepa... Jazbinšek lepo prosim! Ne?!

.../// iz dvorane - nerazumljivo...///

Midva sva se zadnjič zmenila, ne? Da ne vpijete, govorite artikulirano. Jaz pa vpijem.../// nerazumljivo.../// ... ne morete več.... Ne, ne gre več. Če ne se ne konča do jutra, ne? Gospod Čerin...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Gospod Čerin prosim. Razprava.

GOSPOD ALEŠ ČERIN

No, jaz se zelo malokrat javljam k razpravi. Pa ne zato, ker ne bi imel kaj pametnega za povedat, ampak, pač, ker ocenjujem, da ne bi nič prispeval, ne k demokratičnosti, ne k čemu drugemu. In sreča, da nihče med nami ni pogruntal kerga, kerga avtorja misli gospod Kovačič in ga primerja s spremembami poslovnika. Tudi jaz nisem zastopil. Če ne bi odreagiralo. Ker nisem pač tako pameten, ne?

Javno mnenje o delu mestnega sveta in učinkovitosti v prejšnjem mandatu so pokazale volitve, pa tud še kej družga. Kako so mediji spremljal te dolgotrajne seje, ki so trajale pozno

v noč, vsi vemo. In vi se boste spomnili, vsi predstavniki svetniških skupin, da takoj po volitvah, še preden smo se konstituirali, smo se pogovarjal z, praktično z vsemi vami. In vsi ste rekli, da so, da je treba poslovnik spremeniti. Ne čisto natančno. Nismo se zlo natančno pogovarjal z vami kaj pa kako, ampak, vsaka svetniška skupina, ki tukaj sedi, ste rekli – ste si bili edini, da je treba v nečem pač poslovnik menjati. In na podlagi lastnega opažanja in tudi vaših, smo za to pač šli z nekim predlogom, ki je tuki v, v razpravi. Naj vam še rečem to, kar je bilo slabo povzeto v nekaterih medijih, nekateri od vas ste namreč tako izjavljali medijem. Mi smo neuradno to verzijo, ki je tuki pred vami, poslali vsem svetniškim klubom in samostojnim svetnikom, kakšen teden, preden smo jo uradno ven poslal in vas prosil za vašo mnenja. To ni noben očitek, jaz vam samo to povem, da smo hoteli, še preden gremo, gre župan uradno s predlogom, da dobimo neke vaše odzive. In razen enega pisma gospoda Dimitrija Kovačiča, ki ga je pač poslal in ki je bilo tudi povzeto v medijih. In, ki ga vsi pač tudi poznamo. Drugih odzivov takrat v tisti fazi nismo dobili. Zato je bil pač predlog tak, kot je bil. Prav nič se ne bojimo argumentov, pa debate, pa drugačnih mnenj, kot je bilo danes v razpravi večkrat očitano. Prav nasprotno. Slišal sem celo pohvale od nekaterih od vas, s te strani, pa tudi kakšne druge. Da marsikakšne pripombe, predloge, ki so argumentirane, radi sprejmemo in da take prakse v prejšnjem mandatu niste bili navajeni.

In spremembe in dopolnitve, ki so pred nami, je treba gledati v paketu. Največ debate danes je bilo okrog omejevanja časa za razpravo, manj pa o drugih stvareh. Ampak, je treba kot celoto gledati. Jaz se strinjam z vsemi vami, ki ste rekli, da je veliko odvisno od kvalitete pripravljenih gradiv. Vsekakor. Veliko sprememb se nanaša na roke. Sklica sej. Zlasti tudi glede širitve možnosti dnevnega reda. In, če gledamo kot cel paket, kot celoto, mislim, da lahko prispeva k učinkovitejšemu delu nas vseh tukaj, ki smo.

Tako, da glavna sprememba in glavna atrakcija teh sprememb seveda ni omejevanje razprave. Ampak, je treba gledati spremembe, kot celoto. Zanimivo je, da nihče od vas v današnji razpravi ni omenil enega inštituta, ki je pa predviden v poslovniku. In sicer, ob posebej pomembnih zadevah, se lahko čas za razpravo podaljša. To je posebej določeno in tega recimo nihče ni videl in nihče ni izpostavil.

In ponovil bi, ne vem, ali je posrečeno izbran rok sedem minut, pa trideset minut. Pač, to je predlog. O katerem ste diskutirali. In o katerem bomo seveda vsi razmišljali. Toda, gotovo se boste strinjali z menoj, da tisti, ki v določenem času, zdaj ne vem, ali je to tri minute, ali pet minut, ali kaj – ni sposoben povedati glavnih zadev, pač izkorišča svojo nesposobnost, ali pa, ali pa demokracijo.

Pozabljate, ali pa pozabljamo še eno stvar. Zakaj pa je v poslovniku, zakaj so pa že zdaj v poslovniku omejitve? Glede replike, pa kontra replike, pa ne vem kaj. In te zadeve ste vi že dorekli z določenim rezonom v prejšnjih mandatih, in so sigurno dobre. To ugotavljamo iz sej, ne? In, če so te omejitve, zakaj na nek način ne bi bile omejene tudi ostale razprave. Kajti, demokracija je krasna zadeva, veste? Dokler kdo ne začne izkoriščati, ali pa izrabljati v kakšne druge namene. Ne pa v dobro Ljubljank al pa Ljubljančanom. In v skrajni fazi, kar smo bili tudi priča v tem štirimesečnem mandatu, povzroča pravo torturo nad, nad večino. Tko, da me veseli, da velika večina je ocenila, da so nekatere spremembe potrebne. Največ debat je bilo pa o tem, o tem omejevanju in sem prepričan, da bo v naslednjih dveh fazah razprave poslovnika, da bomo našli skupno rešitev. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIČ

Hvala lepa. Replika gospod Sušnik. Kovačič. Tekavčič, Gomišček, Jazbinšek. Gospod Sušnik, izvolite.

GOSPOD PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Začnimo pri tistem, kakšen inštrument omogoča podaljšanje razprave. Verjetno podoben, kot odločanje o tem, da praviloma seja traja šest ur, sedem ur. Ali praviloma je odmor, ali pa ni. Stvar večine, ki želi preprečit razpravo manjšine seveda, ne? To se pravi, tukaj imamo dobre izkušnje iz preteklih sej, štirih mesečnih. Kako pravzaprav bo ta pravica omogočala uresničitev tistim, ki bi se je želel poslužiti.

Kot drugo, ta poslovnik, ki danes velja, je nastal kot kompromis. Tako rekoč soglasen. S strani vseh tistih, ki so v tem mestnem svetu v preteklosti delovali. In zaradi tega, moram reč, da mene osebno preseneča, da župan pač pravi, mi smo ocenili, da potrebujemo in mi vam dajemo predlog. In mi bomo razmislili o tem. Pravzaprav sedanja zakonodaja županu daje več ali manj protokolarno vlogo, pri vodenju mestnega sveta. Kaj šele pri vplivanju na poslovnik. Jaz bom zelo zadovoljen, če se pač oblikuje skupina, kot je že predlagala dr. Tekavčičeva. V kateri bi imeli vsi svetniški klubi nekaj za povedat okoli tega. Tisti, ki malo dlje tu sedimo. O tem, kaj pravzaprav je v sedanjem poslovniku verjetno potrebno resne debate in sprememb, katere stvari so bile pa v preteklosti prediskutirane. Ker tako, kot so replike omejene časovno, je bila tudi debata. Jaz sem šel nazaj pogledat zapis neke komisije, v kateri sem takrat sodeloval. Poleg nepravnikov, je pet eminentnih pravnikov sedelo več ur. Celo več dni. In razpravljajo o tem, kaj je ustavno dopustno in kaj ni demokratično dopustno, glede omejevanja razprav. In kakšen je pravzaprav možen inštrument za preprečevanje zlorab poslovnika, kot se je takrat temu reklo. Zato seveda na hitro spisane določbe, ki zgledajo vsečne, učinkovite, ni nujno, da to tudi dejansko v praksi so. Jasno je, da so nekatere spremembe poslovnika potrebne. Jasno je, da so vsi v tem zboru od petinštirideset navzdol, ne župana, ki je šestinštirideseti in zgolj vodi in sklicuje seje. In ima na njih pravico razpravljat. Vsi zainteresirani za to, da se javno mnenje, na katerega se večina sklicuje pri utemeljevanju sprememb poslovanika, obrne v prid temu, da se pravzaprav mestnemu svetu da neko veljavo. Ali pa vendar. Topogledno seveda bi želel, da seveda v naslednjih fazah zbližamo stališča o tem, kaj je učinkovitost, kaj je dobro za ta mestni svet. In kaj ščiti manjšino pred večino in pred njenim glasovanjem o tem, kaj praviloma velja in kaj praviloma ne velja. V okviru tega mislim, da bi moral župan resno prisluhniti tudi pobudam tistih, ki morda poznamo delovanje mestnega sveta. Predvsem poznamo delovanje tudi pozicij, ki so bile prepričane v svoj prav. In se je na koncu izkazalo, da tega prav, niso imele prav. In vas svarim pred tem velikopoteznim štartom na spremembe pravil. Kajti pravila načeloma so za to, da ščitijo vse strani, predvsem šibkejše. Ko pravil ni več, takrat rata zelo, zelo čudno. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Kovačič.

GOSPOD DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. Spoštovani gospod Čerin. Zelo spoštujem to, kar ste povedal. Rešpektiram ta stališča. In mislim, da v tem je jedro razprave. Kajti, povedal ste svoje stališče, ga argumentiral, s pozicije, za katero mislite, da drži. Ja, pa nekateri drugi kolegi, so poskušal argumentirat nasprotno stališče. Da tak način, kot je predlagan glede omejevanja razprave, ni ustrezen. In smo to tudi poskušal s svojimi argumenti povedat. In to je pravilno. Izmenjujemo svoja stališča. Poskušamo povedat zakaj imamo mi prav, in ne vi. In vi seveda obratno.

Ne morem si pa seveda dovtol tistega, kar ste uvodoma povedal. Da ste poskušal en del moje navedbe nečesa, kar je nekdo zapisal v nekem svojem delu, primerjat oziroma povedat, da sem jaz s tem želel to osebo primerjat z nekom od nas, ki tukaj sedimo. Tega si pa ne bom dovolil! S tem sem jaz samo opozoril, kako nevarno je lahko govoriti o tem, da je učinkovitost

pomembnejša od demokratičnosti. Ne? In, da seveda je bolje, da imamo več učinkovitosti in na drugi strani manj demokratičnosti. Demokratičnosti ni nikoli premalo. In jaz sem povedal samo to, da je nekdo nekoč v nekem svojem delu zapisal ravno to. O čemer sem povedal, da je nevarno razmišljati na tak način Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospa Tekavčič.

GOSPA PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Hvala. Še enkrat se bom oglasila zato, ker želim ponovno poudariti, da sem naklonjena temu, da se poslovnik spremeni. Da ga bom tudi v tej fazi podprla, torej spremembe poslovnika, s pripombami iz razprave. Da pa želim, da vendar eden drugega razumemo, kaj pripovedujemo. Pretirana gorečnost zagovarjanja idej trenutnega šefa, lahko marsikoga, ko gledamo njegove izjave na časovni premici, potisne v hudo zadrego. Zato prosim podžupana gospoda Čerina, naj se ne še on ujame v past, da spominja na prejšnje mandate. Ker se bo sicer lahko znašel kakšen porednež, al kako že to po novem reče naš predsednik. Kak porednež, z dobrim spominom, ki vas bo spravil v neprijetno situacijo. To, kar ste zdaj govorili o tem, kako v tem mandatu vaša lista dobrohotno omogoča sprejemanje posameznih stvari, je naravnost smešno. Tukaj pa moram vzeti v bran obe prejšnji županji. Tako, kot je rekel Sušnik. Je nastal poslovnik, po katerem sedaj delamo v mandatu, ko je bila županja gospa Potočnikova. In ta ga je podpisala, če se ne motim. V uradnem listu. Skorajda soglasno je bil sprejet. Dolgo smo se pogovarjali o tem. Pogovarjali smo se tako, da smo rekli, ne glede na to, kdo bo opozicija, ali pozicija, omogočimo eden drugemu, da bomo normalno delali. Županja Danica Simšič je delala po tem poslovniku, in v naših klopih še vedno sedi svetnik, ki je bil pravi ekspert za to, da jo je opozoril, če se je slučajno mal zmotla. Ali pa skrenila, po njegovem mnenju iz poti. In bog ne daj, da zdaj začnemo mi tako opozarjati. Čeravno, kot pravim, če bi mi bili na časovni premici dosledni sami sebi, bi ta gospod moral tudi zdaj to početi.

Zato prosim, a ne? Da res skušamo razumeti, zakaj se opozicija prizadeva, da pojasni to, kakšna je po njenem videnju njena vloga in kaj je res učinkovitost, kaj pa je zgolj leporečje. Danes je ogromno leporečja. Seveda. Jaz se strinjam, mi se pogovarjamo o tem, kako bomo delali in kako bomo uvajali, uveljavljali vsak svoja stališča. In meni se zdi zelo lepo, gospod Božič, če se tebi zdi, da so nekatere zadeve uporabne, druge zadeve pa niso uporabne. Pa tudi sem zadovoljna, če tle poveš. Veliko boljše, kot če boš spet pisal v Žurnal. Pol bo pa Jazbinšek repliciral. Ampak, veš, stvar je tudi v tem, da je treba kdaj poslušati tudi tistega, ki dobro misli, ki podpira določeno stvar. In mu pustiti digniteto, da lahko za neko stvar glasuje.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Gomišček.

GOSPOD DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Mogoč bi rekel samo to, kot repliko kolegu Čerinu, da jaz sem že večkrat rekel, da v tem mestnem svetu, se za moje pojme več poslušamo in hočemo večjo sintezo narediti, kot prej. Resno mislim to. Zato tudi mislim, da je ta debata bila smiselna. In mislim, da bote naredil popravke v, ker nekako mislim, da smo se vsaj delno prepričali drug drugega, ne? Sem pa proti temu, da bi vi enačil učinkovitost pa demokracijo. Oziroma eno, da eno ne pogojuje drugega.

To sem pa zlo proti. Še posebej mlajši ljudje. Za starejše bi še kako zastopil, ker smo živel v takem obdobju.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Jazbinšek.

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Ja. Glede možnosti razširitve razprave. Po posebnem sklepu seveda večine v mestnem svetu, je pač treba vedet, da je demokracija procedura. In si previdnost bomo mi seveda, glede dolžine razprave, z dvotretjinsko večino uredil. Moram pa reč, da bom pa seveda, gospod Čerin, jaz vam ne verjamem. Zato bom vztrajal na dveh tretjinah. Jaz vam ne verjamem. Da boste od časa do časa dobrohotni in nam razpravo podaljšali. Tega vam enostavno ne verjamem.

Zdaj pa, kako v sedmih minutah obdelat na primer ta proračunski sklad za gradbene odpadke. Ki ga bomo mel na naslednji seji. Ko bi moral najprej obračunat s stališčem, ki govori, da na kapitalski osnovi, da iz premoženja v mestni svet kej notr dobit, ni možno. To je prvo dejstvo. Tega odloka. Ste me razumel? Ampak, iz Te-To-la smo mi lansk let, al predlanskim dobil denar. Iz profita. Zakaj ga letos ne bi mogli dobit? Al pa še iz koga družga. Kako v sedmih minutah povedat, da ma ta odlok kiks v odnosu na tri resorje? Da je lažni, lažni - lažni rezervni sklad? Ker ma devetnajst milijonov predvidenih, da bojo imobiliziral. Imobiliziral v letu 2007. To pomen, da so to skrite rezervacije. Kako povedat, da ni skladen z Zakonom o varstvu okolja, kar se sanacij tiče? In kako povedat seveda, da iz zdravstva denar ne more, ena k ena it v sklad gradbenih odpadkov? In kako v sedmih minutah povedat, kakšni so problemi vsebinski v odloku samem?

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Komu je to replika gospod Jazbinšek? O odloku?

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Gospe Dakićevi, gospodu Čerinu...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

In tako dalje...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Ne morete...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Na sedem minut...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Ne morete...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

To je replika na tisto, kar ste rekel...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Gospod Jazbinšek, ne morete gos...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Saj sem končal...

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

... gospe Dakičevi in gospodu Čerinu replicirat, ne? In ne zlorablajte ta...

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

... razložil primere....

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Gospod Jarc, razprava.

GOSPOD MIHAEL JARC

No, gospod... ah, najprej pozdrav. Drage svetnice, spoštovani svetniki in gospod župan. Ravno kar ste dokazal, da se pač da razprava omejiti. Ne glede na to, ali je eksplicitno to v poslovniku navedeno, ali ne. 62 člen, drugi stavek pravi. Razprava pri točki dnevnega reda je omejena na vsebino gradiva, o katerem se glasuje. Ravno kar ste dokazal, da se da razpravo omejiti. Ko ste gospodu Jazbinšku vzel besedo. Ker pač ni govoril o vsebini gradiva, o katerem bomo glasovali. Isto ste naredil pri meni, ko ste mi vzel besedo, ko ste, ko po vašem mnenju nisem razpravljajal v skladu z vsebino točke, ki je na dnevnem redu. Tudi v sedaj veljavnem poslovniku ne piše, da so razprave neomejene. Nihče v preteklem mandatu tega instituta ni izkoriščal. Če ta je poskušal izkoristiti, je tudi prejšnja županja vzela besedo. Ne glede na to, ali je tisti govoril, ali ne, so se zadeve glasovale. A veste? Tako, da jaz, kot opozicijski svetnik, ne pristajam na nobeno natikanje nagobčnika svetnikom opozicije, z eksplicitnim omejevanjem časa razprave. Saj tukaj smo vendar pametni ljudje. Pametnemu dovolj. In pa s časovnim skrajševanjem sklica sej.

Vsak poizkus, ne glede na razpravo gospoda Čerina, ki je pač hotel zrcalo obrniti drugač, spremembe statuta in poslovnika s strani vladajočih, nista popolnoma nič drugega, kot to, da se demokratično pravo razlaga, kot sredstvo za doseg ciljev vladajočih oziroma vladajočega. Jaz, gospod župan sem na lastni koži skusil, kako vi zlorabljate statut. Veljavni statut. In te točke, te točke tega člena, katere zlorabe ste se poslužil sedaj ne spreminjate. Jaz sem, kot mestni svetnik, tako, kot vi opravičen vlagati točke dnevnega reda. Jaz sem dvakrat, na tretjo in četrto sejo poskušal vložiti točko dnevnega reda. In je niste vložili. In zdaj pač zbiram podpise za izredno sejo. Je niste vložili. Torej, vi bi najrajši delal brez poslovnika. In brez

statuta. Vi pravzaprav se obnašate, kot tist francoski kralj, ki je rekel – tik pred razsvetljenstvom – država, to sem jaz. Vi bi želel za sebe reč, Mesto, to sem jaz. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIČ

Hvala lepa gospod Jarc. Slavko Slak. Replika prosim.

GOSPOD SLAVKO SLAK

Hvala lepa gospod župan. Rad bi repliciral gospodu Jarcu na tisti del njegove razprave, ko je rekel, da nihče v prejšnjem mandatu ni zlorabljal poslovnika. To žal ne drži. Poslovnik se zlorablja skoz. Tud danes. Skor v vsaki razpravi in skor v vsaki repliki. Žal so morda določeni členi zapisani tako, da se seveda to omogoča. Pa vendar, tud sam se v nekem delu strinjam z vami, ko pravite, da že sedanji poslovnik pravzaprav lahko, ob striktnem spoštovanju, na nek način omejuje razprave. In skrajšuje tudi replike in podobne stvari. Vendar je očitno, ne? Precej mehkega tkiva oziroma precej težko določat, kdaj se je kdo dovolj oddaljil od teme razprave, da se mu vzame besedo in naj ne bi to verjetno povzročal veliko hude krvi. Zaradi tega verjetno najbrž in še najbrž zaradi česa drugega, res večina smatra, da so določene spremembe poslovnika potrebne. In tu dejansko ni po moje nobenih dilem. Dileme so samo o tem, ali so te predlagane spremembe prave, ali ne. In zato danes razpravljamo. Imamo še dve razpravi pred seboj. In jaz verjamem, da se bomo medsebojno uspešno prepričali in prišli do neke učinkovite in prave rešitve. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIČ

Hvala lepa. Razprava gospod Istenič.

GOSPOD GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa gospod župan. Spoštovane kolegice in pa kolegi. Jaz bi mogoče današnjo razpravo, ker mislim, da sem tuki zadnji razpravljavec, probal mogoče pogledat iz enega drugega mojega zornega kota. Namreč, jaz se sprašujem predvsem kdo rabi ta poslovnik? Predvsem sem prepričan, da poslovnik rabimo mi, svetnice in svetniki. S katerim si bomo nekje organizirali in dorekli svoje delo, ki ga mislimo, bom rekel uspešno in odgovorno opravljati v tem mestnem svetu.

Zato pričakujem, da vse, vsi prisotni svetnice in svetniki dajo svoje pripombe in pa predloge. Predvsem, če lahko rečem, da na podlagi štirimesečnega dela, analiz, ki ste jih opravili, da date tiste predloge, in nam, ki smo mogoče še dalj časa v tem mestnem svetu poveste, kaj nas pri dosedanjem delu, kaj vas moti. Konec koncev jaz sem odprt človek, ki mi vsakdo lahko pove, da mam mogoče kdaj predolge razprave, da mogoče kakšno stvar mim pihnem. Jaz sem odprt človek. Vsakdo mi to lahko pove. In prepričan sem, da je le potrebno povedat, in skupno videt, kako bomo lahko to naše skupno sobivanje in organizacijo teh sej mestnega sveta primerno organiziral.

Ne morem se pa strinjat s tem, da nam bo mestna uprava delegirala delo, ki jo bomo morali mi, svetnice in svetniki delat. Namreč, glejte, danes smo slišal, da mestna uprava ne opravlja svojega dela. Mestnih svetnikov je petinštirideset. Uprave je 600. Več ali manj se ljudje, naši prebivalci pa prebivalke Ljubljane pritožujejo predvsem na mestno upravo. Ne pa toliko na mestni svet. In konec koncev vsi lahko pričakujemo eno uspešno, učinkovito delo te mestne uprave, katerega en del smo tudi mi. Zdaj, kako si mi lahko, bom rekel zamišljamo eno učinkovito, uspešno, clo lahko rečemo produktivno mestno upravo? Je tako, da bodo izdelki,

ki bodo prihajali iz mestne uprave kvalitetni, dobro pripravljeni. Oziroma, da bodo gradiva, ki jih bomo tudi mi, kot eden uporabnik teh storitev, ki jih dela mestna uprava, dobili kvalitetno pripravljena gradiva. Ampak, ne samo to. Ne samo kvalitetno pripravljena gradiva. Predvsem potrebujemo tudi ostale informacije, ki jih pa po navadi nekateri, ki imajo boljše ali slabše veze v mestni upravi, lahko, ali pa ne morejo pridobiti. Tako, da, jaz moram reč, da če tuki tehtamo in poskušamo dobiti en sistem bolj učinkovit in uspešnejši, kje lahko najprej potegnemo prve korake. Prepričan sem, da se to da narest s tem, da poskušamo mestno upravo najprej narest bolj učinkovito in uspešno. Namreč, jaz se ne morem strinjati s tem, da bi sami sebi omejevali čase na proceduri. Namreč zakaj? Zato, da bo mestna uprava lahko dalj časa pripravljala gradiva. Mestna uprava ne bo planirala v naprej katera gradiva bodo prišla na sejo mestnega sveta. Smo si mi svetnice in svetniki pripravljene skrajšati svoj čas... da bomo manj časa porabili, da bomo lahko kvalitetno prebrali gradivo. Da se bomo lahko posvetovali s strokovnjaki. Da se bomo lahko posvetovali s sveti četrtnih skupnosti. Nasprotno, jaz bi celo predlagal, da se roki, ki so vezani na pripravo gradiva, ki ga dobimo svetnice in svetniki, še podaljšajo. Namreč, mi moramo od mestne uprave zahtevati, da so gradiva, ki prihajajo k nam kvalitetna in pravočasno. Ne da bomo mi v časovnem gepu – žepu, v časovni stiski, vse to gradivo predelal in se potem tudi pri tem odločal. Naj mestna uprava naredi svoje prej. In mi si pustimo to, da bomo mi imeli kvaliteto, da bomo lažje odločali. Smo mi tisti, ki bomo sprejemal določene akte. Bomo imeli pripravljeno gradivo, se bomo lahko pripravili. Nič nas ne stane. Samo mestna uprava bo morala planirati v naprej. Kaj bo šlo. In, če bo planirala in če bo pri tem uspešna, imamo učinkovito in uspešno mestno upravo.

Zdaj, ne morem se strinjati s tem, da bi omejeval čas razprav. Zato, ker to se mi res ne zdi demokratično. Sem pa za to, da se skupaj dogovorimo, kateri oziroma kateri časovni okvir je primeren za razpravo. Tukaj pristajam na to, da se da, bom rekel z dialogom, z diskusijo, in z argumenti najdt prava sredina.

Jaz sem prepričan, da bomo svetnice in svetniki uspel. Mogoče tud s kakšno skrinjico, v katero bi lahko dajal pripombe in pa predloge mestne upra..., to se prav svetnikov in svetnic, na naše delo, da lahko zberemo dost večji nabor vseh predlogov in pa idej, kako lažje organizirati naše delo. Predvsem pa mislim, da mora res biti prvi korak v tisti poslovni odličnosti in uspešnosti, ki jo probamo v tem mestnem svetu zagotoviti, predvsem narest pri mestni upravi.

Tako, da jaz upam, da bo naše delo učinkovito, da bomo uspešni. In upam, da tudi, če bo gradivo prišlo kvalitetno na sejo mestnega sveta, bomo tudi mi, kot mestni svetniki, sprejemali gradiva z manj razprave in bomo dosegli tisto, kar si danes vsi skupaj želimo.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. S tem je razprava k tej točki zaključena. Pa, preden dam to na glasovanje, si vseeno predstavljam, da bom poskušal odgovoriti na vaše – nekaj vprašanj, kako si jaz to vidim. Ker vaše pripombe predvsem smatram, da so bile pripombe meni dane. In moram tudi se zahvaliti za nekaj zelo konstruktivnih pripomb, katere bodo sigurno upoštevane.

Ampak, zdaj imamo spet tisti problem, ne? Ko sem jaz poskušal dopovedati, da se po taki dolgotrajni razpravi sploh ne poslušamo več, in kaj pomeni omejiti časovno razprave, a je vpliv na manj demokratičnosti? Jaz bi predvsem rekel, ne? Da je več demokracije, z več učinkovitosti. Kajti, enostavno se je treba pripraviti. Vi se kolegi lahko smejite, ne? Vidim, da me danes poučujete o vsem tistem, kar smo nekateri tudi dal skoz v življenju. Gospodarske družbe. Podjetništvo. Predvsem tisti, ki nikoli niste bili. Poučujete me o delu nadzornih svetov, ki so se v svoji praksi izkazali s svojim delovanjem in poznavanjem nadzornih svetov. Konec koncev nekateri imamo tisto licenco A, ki pomeni kako se vodi. Celotno razlaga, da se strategija v podjetju sprejema v sedem dni. K sreči v tej sobi sedi nekaj ljudi, ki ne

samo, da so direktorji velikih podjetij, so tudi sami lastniki. In me prav zanima, kako se oni sami s sabo pogovarjajo, ne samo sedem dni, ampak tristo štiriinšestdeset dni v letu, ne? Ker vsak dan mora vedet kaj se dogaja.

Ampak, da se vrnem na to razpravo. Videl sem dve ključni točki. In to, kar je rekel, ne? Gospod Franci Slak, ko je imenoval tiste dneve, ne? Je rekel dvajset, deset, sedem. Mislim, da bomo to zlo upoštevali, ali pa celo malo podaljšali, da bomo lahko prišli do tega, da dobimo materiale. Da trideset minut neomejeno v sredini skupine, se mi zdi zelo korektno. Deset minut za posameznega svetnika. Za vsako točko, če je pripravljena, izjemno. Drugače pa pravite, o čem se pa govorimo? Govorimo o tem, ne? Da ta omejitev časa pomeni, da bomo razpravljali o Mestni občini Ljubljana in o njej dobrobiti. Ne pa o vseh sosednjih občinah, kot imate nekateri navado in željo. Pravite, učinkovita. Dajte organizacijo mestne uprave, dajte organizacijo Holdinga, da bo učinkovita. Ja, v štirih mesecih, mimogrede, ne? Je zamenjanih šest načelnikov. Dva direktorja. Pripravlja se, če kdo misli, ne? Da se to da naredit še bolj, ne? In, če kadri obstajajo, ki se lahko v javni upravi tako menjajo kadri brez problemov, naj pa pove. Mimogrede, vse, kar ste imeli omejitev do sedaj, imate neke probleme, ki se zdaj pojavljajo, ki – če kdo za njih ni vedel, ali pa za njih ni mogel odgovarjat, smo vsi tisti, ki smo na novo tu, ali kot v županstvu, profesionalno, ali pa, bom rekel v tej sobi, kot mestni svetniki. In potem se vprašam pravzaprav, kje pa je tista učinkovitost in demokratičnost, ki je bila prej. Ne? Jo pa v bistvu zdaj jaz omejujem v vašem mnenju, da ne boste mel kontrolo nad mano? Povejte mi eno zadevo, ki jo nisem podal javno, transparentno in celo razmišljam, da vpeljem eno točko, kjer bi vam poročal, kaj se je zgodilo med dvema sejama. Da sploh veste, ne pa da preberete v časopisih. Ampak, ali kdo od vas razmišlja, ko o tem govorimo, da to, kar je za mesto dobro, lahko samo deluje, kot učinkovita mestna uprava, ki je predpogoj. Profesionalni neodvisni odbor. In kadar rečete, ne? Vaši predsedniki so v vseh odborih. Je to eno sprenevedanje. Kajti, na začetku ste zavrnil določena predsedniška mesta. In tretjič, jaz tudi trdim, da učinkovit mestni svet. Zlo fajn je, če se materiali preberejo, ki morajo bit jasni, transparentni. Tudi tu sprejemam predloge, kako naj jih pripravimo, da bomo znali razpravljati. Ne sprejemam pa, da kateri koli danes reče, da je profesor Koželj, ki je vodja – eden od odborov, nestrokovnen. Da ne more filter naredit. Ker je njegovo telo posvetovalno. Zame je na področju urbanizma njegova beseda zakon. Enako tudi druge. Težko je očitati, predsednica Statutarne komisije, ko pove svoje mnenje, ki je iz pravne stroke. In zlo zanimivo je, da, pri nekaterih se opaža, ne? Da pač karkoli rečejo, rečejo, saj, jutri bo pozabljeno. Bo pa lahko danes belo, jutri pa črno. In, jaz bi zelo rad bil, da bi bile te naše razprave vsebinske. Če imate kaj za sporočiti, kaj za vprašat. Ali je problem Gratela. Ali je problem o – proračunskega sklada, ne? In Občine Brezovica. Ali je problem vstopne vize v Slovenijo. Ja, kar dajte tu vprašat. Jaz sem pripravljen na vsako vaše vprašanje odgovoriti. Ampak, ne sprejemam pa, da se v bistvu tisti, ki smo na novo in ki želimo, ne? Nekaj naredit, na ta način žalimo.

Pa še ena stvar. Niti eden v tej sobi, z nobene strani, nikoli ni rekel, da nobeden od nas, ali pa od vas, nima pravice do svojega mnenja. Gre samo za vprašanje, ali to lahko narediš v treh, petih, petnajstih, ali petdesetih minutah. In če sebe opazujete, kako seja poteka proti koncu. Boste videli, da že sami člani posamezne liste se ne poslušate, kaj drugi govori. Kar pomeni, da – nekdo, ki je rekel, da je imel prav, ko je rekel, ne? Govorim zato pač, da čas jemljem. In za tako sejo, ne? Sem jaz proti.

In zato pravim, ne? Razprava, ne? Ki je bila, je zame, tudi gospod Franci Slak – dal kar konkretne predloge. Nekateri so dopolnili. Predvsem mi je pa všeč njegov predlog za dopolnitev – gospoda Kunič. Če se dobro pripraviš, mogoče pa res se da tud v nekaj nekoga prepričati v manj časa, kot v štirinajstih dneh, ali pa ne vem v štirinajstih mesecih. Ker konec koncev, če bomo to delal, ne? In, če nam ni bilo jasno sporočilo vsem skupaj, da Ljubljana ni sprejemala takega načina dela. Ne mestne uprave. Ki je bila prepočasna, preokorna. In še nekaj časa bo trajala. Ne mestnega sveta. In, če me kdaj vprašate, zdaj, ko ste me vprašali

kako si predstavljam? Da, nekatere vaše predloge bom absolutno podprl. Ker se mi zdijo konstruktivni. Ampak, ta trenutek se ukvarjamo s tremi področji, ki mi dajate napotke. Naj še vam povem. Eno je odnos z državo. Glavno mesto, pa država imata pogodbo, ki je mrtva črka na papirju. Zdaj smo prvič v dogovorih, v razgovorih. Pogovori med podžupani in ministrstvi tečejo zelo konstruktivno korektno. Mislim, da bomo zaključili ta teden. In potem je odvisno – ta zadnji razgovor, predsednik vlade, pa jaz. To je eno področje.

Drugo področje so te projekti, ki so bili navedeni in ki so bili sprejeti z visoko večino. Pa jih ni dvaindvajset. Jih je petinštirideset. In niti eden od teh projektov ni nekaj novega. Da bi si jaz zamislil. Vse to, kar je bilo v projektih narejeno, ... vse to, kar je bilo narejeno v vseh teh letih, da se pač v tem času ni opravilo.

In tretje področje, kar je pa zame osebno najtežje, je spremeniti filozofijo delovanja mestne uprave. Da smo servis. Da smo na enem mestu, da smo v korist Ljubljančanom. In, če vi mislite, ne? Da tudi ta seja, tudi današnja, je zame izjemna. Včasih je mal zabavna. Mal se pohecamo. Ampak, v principu, če izluščimo, je veliko dobrih predlogov. So naše seje odbora, kjer so vsi načelniki, mnogo bolj trde. Ker tam pa ni demokracije. Tam je pa izvrševanje v korist Ljubljane. Tam je pa stroka. In jaz sem povedal, še enkrat bom pred vami povedal. Načelnik, ki ne pripravi, tako materiala, da ga odbor trikrat zavrne, ne more bit načelnik. Ker, če ne zna razložiti, zakaj je vsebina, potem je nekaj narobe.

Lahko tudi povem, da sem obiskal skoraj vse oddelke. V mnogih od njih je bil župan prvič. Zakaj me niti ne zanima. Ampak, enostavno sem hotel slišati vse zaposlene, ki imajo visoko izobrazbo, kakšni so njihovi predlogi ravno po tem vprašanju. Učinkovitosti, da boste vi bolj zadovoljni, da boste lažje delali. In jaz, če me še enkrat vprašate, pri današnji seji, tukaj sedim. Ne razumem, kdo je opozicija, pa kdo je pozicija. In tudi ne razumem, zakaj se žali Lista Zorana Jankovića? S katero točko pravzaprav smo pa mi v nasprotovanju? In vse razprave, ko govorimo v javnosti, ker pač to možnost so nam na volitvah dali, na koncu koncev so glasovanja, če gledate nazaj te štiri mesece, so bila v večini z veliko, veliko večino. In to je tudi, jaz, če me vprašate, bi zelo vesel bil, da vse potrdimo. Da najdemo tak kompromis, da bomo pri vsaki točki mel soglasje. Kar ni možno. Ne razumem pa nobenega od vas, ki mu v principu nihče ne nasprotuje, ta čas, ko traja razprava, ne? Pa piše romane. Klepeta vmes. Dela nekaj družga. Nobenega ne posluša. Še svojo listo ne posluša. In pol rečete, zakaj me omejujete pri demokraciji? Saj se ne poslušamo. In zato pravim, prosim, ne? Da pridemo z eno idejo ven. Jaz še vedno, po štirih mesecih, sem izjemno zadovoljen s tem, kar teče razprava. Mislim, da imamo en dober nivo, da se dobro razumemo. Na koncu s temi predlogi, kar smo jih sprejeli do zdaj – so dobri.

Zagotavljam pa še eno zadevo, da boste vedeli. Ne boste me dobili...

.....konec 1. strani III. kasete.....

...krivo. Jaz vam lahko tudi povem, na primeru Gratela, ki je prišel, pa je rekel – bomo dal donacijo, ampak ne bomo povedal to. Bomo skril. Ne, ne boste skril. Ker, vse, kar se bomo zmenili, ne? Obljubim, boste dobili jasno. Za vsak papir, ki ga bom podpisal, če ga hočete, ga lahko imate takoj. Brez kakršnih kol... In to smo tudi dolžni narediti. Ker ne vem, kaj bi jaz pred vami skrival? In kakšne misli bi jaz imel?

In zato pravim, še enkrat, se strinjam z vami, ne? Ko pravite, ne? Naj bo uprava bolj učinkovita. Pomagajte jim, da bo bolj učinkovita. Opozarjajte na napake. In dejmo narediti eno sinergijo med delovanjem mestne uprave, odbora in mestnega sveta. Da bomo mi tudi pokazal se Ljubljančanom, kot tisti, ki smo sposobni se dogovoriti. In ne na neke nebuloze nakladati. In v principu, vsem tistim, ki ste mel konkretne predloge, hvala lepa za predloge. Pa tudi, če

vsi niso sprejemljivi. Ampak, verjemite, da o vsakem od njih razmišljam. Vse tiste prazne besede, ki so bile pa namenjene samo temu, da se ne posluša, in demagogije odklanjam. In bom vedno odklanjal. In lepo vas prosim, ne? Jaz se trudim, da nobenega ne podučujem o političnem delovanju. Še vedno mislim, da... mislim, v tej sferi, mogoče moja napaka... ampak, vsaj pustite mi to, pa ne podučujte me o gospodarskih družbah. Hvala lepa.

Ugotavljam navzočnost.
Rezultat navzočnosti: 37.

Glasujemo

O SKLEPU:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Delovni osnutek Sprememb in dopolnitev Poslovnika Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, skupaj s pripombami iz razprave.

Glasovanje poteka.

.../// Iz dvorane: obrazložitev glasu...///

Izvolite gospod Kovačič. A ha? Kaj moram zdaj? Brisat?....

GOSPOD DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja, tole utripa tle še...

GOSPOD ZORAN JANKOVIČ

Bomo pogledal kok časa, no... Gledamo...ne obvladam tehniko. Kaj moram naredit?...

GOSPOD DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. Hvala lepa za besedo. Glede na današnjo razpravo in glede na končni govor gospoda župana, ni kakšnih posebne, ni kakšne posebne pripravljenosti, da bi se sledilo določenim pomislekom, ki so bili izrečeni. Mislim, da je gospod župan povedal, da odklanja demagogijo, ampak potem bi človek pričakoval, da bi bil ta zaključni nastop drugačen, kot je bil. Poln ravno te demagogije, ki, ki jo odklanja. In mislim, da to ni pristop, konstruktivni pristop k temu, da bi se poslušal, da bi upošteval pomisleke, da se bi rešpektiral in da bi na ta, na tej podlagi pripravili poslovnik, ki bo pomenil pomoč vsem nam, da bomo bolje, lažje in ne nazadnje tudi konstruktivno delali. Zato bom seveda glasoval proti delovnemu osnutku. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIČ

Hvala lepa gospod Kovačič. Gospod Jarc.

GOSPOD MIHAEL JARC

... /// nerazumljivo...///... poslovník. Povedal sem, da sem dvakrat vložil točko dnevnega reda. Dvakrat jo ni dal na sejo. Tako, da jaz nimam nobene garancije, da se bo tak ali drugačen poslovník spoštoval in bom zato glasoval proti. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Gospod Jazbinšek, obrazložitev glasu.

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Ne bom glasoval, zaradi vaših zadnjih besed, ki so bile zaključne. Govorili ste nekaj o praznih diskusijah. Jaz jih nisem zasledil tuki. Zato se ne bom glasovanja udeležil.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa gospod Jazbinšek.

Zdaj, jaz nimam glasu, ne? Ampak, gospod Jarc, zakaj sem jaz to dal ven. Govoriva o šolah, o zapiranju šol. Dal sem ven iz preprostega razloga. Ker tisti trenutek, ko je vlada napisala v predlog razgovora z Mestno občino Ljubljana, da eventualno, govorim o zapiranju šole. Smo mel tu na mestni upravi tok in tok staršev. Tok in tok učiteljev in tok sindikata. In dokler ne bo ta strategija, ki sem jo jasno povedal, glede nove stanovanjske politike, bomo to držal. Ni pa noben problem, ta tema pride na vrsto, tako, da boste prišel. To vam pa jaz zagotavljam. Točko.

Glasujemo zdaj, prosim.

A,... pardon, se opravičujem, gospa Tekavčič. Izvolite. Obrazložitev glasu.

GOSPA PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Hvala. Sej bom govorila v svojem imenu, pa hkrati tudi v imenu svetniške skupine, da ne bomo štirikrat povedal. Čeravno ste že iz moje razprave prej razbrali, da bomo mi ta osnutek verje..., mislim, da bomo mi ta osnutek podprli. Z željo, da pridemo do dokumenta, s katerim bomo uredili delo v mestnem svetu. In, ki bo dobil tolikšno podporo, kot ga je prejšnji dokument. In bo seveda vključeval nova določila v zvezi s tistimi anomalijami, ki jih sedaj ugotavljamo. Ter hkrati omogočal vsem nam, svetnicam in svetnikom normalno delo tudi znotraj določenih pogojev za naše delo.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala. Še kdo obrazložitev, da ne bom spregledal? Če ni...

Glasujemo

O SKLEPU:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Delovni osnutek sprememb in dopolnitev Poslovnika Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, skupaj s pripombami iz razprave.
In to sem resno mislil. In ne vem, kje je gospod Kovačič videl, da zavračam.

Izvolite, glasujte zdaj.

Rezultat glasovanja: **32 ZA. 9 PROTI.**

Sklep je sprejet. Ker je petindvajset dosti, hvala lepa za razumevanje.

Točka 13.

AD 13.

Prehajamo na pravni pregled akta, kadar predlagatelj ni župan.

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje. Po sklicu ste prejeli še Sklep o določitvi pristojnega delovnega telesa. Amandmaje predlagatelja, svetnika gospoda Mihe Jazbinška, Poročilo pristojnega Odbora za lokalno samoupravo. Poročilo Statutarno pravne komisije ter pred današnjim zasedanjem, pa še nove pripombe predlagatelja... Prosim gospoda Miho Jazbinška, da poda uvodno obrazložitev.

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Jaz se bom vezal na eno od zadnjih besed. Izrečenih v vašem govoru. In sicer ta sklep proba povečat učinkovitost dela Statutarno pravne komisije. To je vse, kar ima ta sklep v sebi notr. Kajti, bom čisto kratek, pa predhodne, predhodnih reči ne bom povedal. Ampak, Statutarno pravna komisija je sprejela sledeč sklep. Na to, ko sem hotel nekaj, rekel bi stvari, da bi bile jasne. Ker so bili v preteklosti zapleti. Sklep se glasi:

Statutarno pravna komisija se zaveže sprejeti Poslovnik Statutarno pravne komisije, v katerem bo uredila pravni pregled aktov, kadar predlagatelj akta ni župan. In zato ne podpira sprejema tega sklepa.

Skratka, Statutarno pravna komisija se je razglasila za opravilno nesposobno, dokler ne bo mela poslovnika. Tako enostavno se glasi ta sklep. To se pravi, razglasila se je za neučinkovito. Kdaj bo seveda sprejela poslovnik, da bo lahko ona funkcionirala v popolnoma enostavnih stvareh, jaz mislim, da Sveti nikoli, ne? Svetnik in od katoličanov, in od pravoslavcev. In mislim, da je ta beseda ob Svetem nikoli prava.

Jaz sem seveda tuki v sklepu, bom prečiščen sklep prebral. Ponujam nekaj, kar pomeni nek poslovniški sklep. Ne? Seveda ga ponujam jaz, iz naslova svetnika in mestnega sveta, ki kontrolira neučinkoviteže. In eden od teh je pač Statutarno pravna komisija, in je akceptirala očitno intencije v tem sklepu. Ker je rekla, bomo naredili poslovnik. Kjer bomo to not opredelil. Ampak, hudiča, zakaj ne more prej funkcionirat kar na osnovi recimo poslovniškega sklepa. To je sklep o pravni preveritvi akta, ki ga sprejema Mestni svet MOL. Akt, ne? Kadar predlagatelj akta ni župan.

Torej Statutarno pravna komisija mestnega sveta preveri skladnost akta z... MOL z ustavo, zakoni, podzakonskimi akti ter predpisi MOL, tudi v primerih, kadar predlagatelj akta, ki ga sprejema mestni svet MOL ni župan. To so primeri, da ona enostavno ni preverila. In je to tud napisala. Napisala je, da nekdo ni preveril. Ampak, ona ma to nalogo, da preveri skladnost akta z zakonom. In tega eno sejo nazaj ni naredila. Mislim, da je pošteno, da opravi svoje delo. Da preveri.

Drugič. Statutarno pravna komisija Mestnega sveta MOL pridobi od pristojne službe, ali oddelka Mestne uprave MOL, pisni osnutek preveritve, za potrebe poročila komisije Mestnemu svetu MOL. Najkasneje do sklica seje komisije, ker se bo obravnavalo gradivo akta pred obravnavo na seji Mestnega sveta MOL. Zakaj gre? Zakaj gre? Komisija rabi neko stališče od strokovnih služb. Kere so te, jaz ne izpostavljam. Da lahko sploh funkcionira. Razen, če misli, da lahko na seji preverja vse, kar je treba. In seveda preverka, ali so akti skladni z zakonodajo, kadar je predlagatelj župan, to je cel inštrumentarij uprave, njegovi razvojni kolegiji in tako dalje in tako naprej. Ampak vendar tak akt pride na koncu do tega, da mora statutarno pravna komisija preverit. V primeru, enem od teh, preverka ni bila narejena.

Gradiva so pa menda obstojala. Meni je bilo rečeno, da se dela na nekem aneksu in tako dalje in tako naprej. Aneksa se ni pokazal. Skratka, šlo je za stališče, jaz bi temu rekel – »fonhinten«. S strani služb. Kadar so bile vprašane. In vse, kar hočem je to, da kadar predlagatelj ni župan, da se to stališče zgodi ene tri, štiri dni prej, pred, pred komisijo. Da lahko predlagatelj eventualno napačnemu stališču oporeka.

In tretji sklep je, da pristojna služba in oddelek istočasno komisiji, dostavi osnutek preveritve iz drugega odstavka tega sklepa tudi predlagatelju akta iz prvega odstavka.

To je vse, da bi se artikulirano postopalo. Pri čemer seveda nisem zadovoljen s tem, da mi tu komisija obljublja – pol, ko bo sprejet poslovnik, ne? Da se seveda to sprejme, v dobrobit tistemu, kar je gospa Maša Kociper prej jasno povedala. V dobrobit, v dobrobit učinkovitosti. Seveda tuki pa ne gre za razmerje med, rekel bi učinkovitostjo in demokracijo. Tle gre za vprašanje pravne države. In tuki se bo učinkovitost dosegla s pravno državo, s pravnimi postopki, tko, kot je to seveda treba.

Na vas je, da se odločite, ne? Da glasujete za te amandmaje, ki niso škodni. Ki jih pripoznava statutarno pravna komisija, kot tiste, ki jih bo vgradila v poslovnik. Ne? Zato seveda apeliram, da najprej za amandmaje glasujete, in potem da glasujete tudi za, rekel bi cel, skupen sklep. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa gospod Jazbinšek.

GOSPOD MIHA JAZBINŠEK

Učinkovito bomo končal s tremi glasovanji.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Ali... gospod Janko Möderndorfer, predsednik Odbora za lokalno... Stališče odbora?

GOSPOD JANKO MÖDERNDORFER

Ja, Odbor za lokalno samoupravo, ki je bil določen za matični odbor, je seveda tematiko obravnaval in ni sprejel amandmajev, ki jih predlagal najprej na samo gradivo predlagatelj, in na koncu seveda tudi glasoval o predlaganem sklepu, kateri ni bil sprejet. In ga zato seveda ne more podpret. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Prosim gospo Mašo Kociper, predsednico Statutarno pravne komisije.

GOSPA MAŠA KOCIPER

Statutarno pravna komisija je o tej točki razpravljala in sprejela sklep, ki ga je prebral gospod svetnik Miha Jazbinšek. In sicer Statutarno pravna komisija se zaveže sprejeti Poslovnik Statutarno pravne komisije, v katerem bo uredila pravni pregled aktov, kadar predlagatelj akta ni župan. In zato ne podpira sprejema tega sklepa, kot je razvidno že iz omenjenega akta.

Torej, predlagamo sprejetje poslovnika, ki bo veljal za vse in bo urejal to vprašanje na splošno, ne pa za posameznega svetnika. Bodisi opravično ali opravično nesposobnega. Hvala.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Ugotavljam navzočnost. ... Nihče se ni javil. Gledam okrog, ne?... Izvolite, razpravo odpiram. K razpravi. Nihče se ne javlja, ne? Ja... Izvolite gospod Sušnik.

GOSPOD PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Zame je samo vprašanje - deklarativne narave se razpravlja o tem, da seveda smo vsi v službi Mestne občine Ljubljana in, in meščanov. Ta sklep, ki ga je pripravil kolega Jazbinšek, ne bi bil potreben, če se seveda smatra, da je vseh petinštirideset članov mestnega sveta, enakopravnih pri zastopanju svojih stališč v dobrobit Ljubljane. In pri čemer bi se smatralo, daje mestna uprava servis vseh organov, tako, kot pravi to zakon. In bi pregledal tudi tiste pobude, ki prihajajo ne samo od župana, ali pa znotraj uprave, temveč tudi tistih, ki prihajajo s strani mestnih svetnikov. Meni se zdi sporno stališče Statutarno pravne komisije o sprejemu poslovnika, za katerega ne vemo, kaj natančno bo uredil in kakšna bo njegova formalna veljavnost, vizavi oddelkov mestne uprave. Mi zato v Svetniškem klubu SDS bomo podprli predlagani sklep in amandmaje predlagatelja. V upanju, da seveda se bo mestna uprava aktivno vključila v preglede gradiv, ki jih bodo pripravili svetniki za obravnavo na mestnem svetu. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Ja, prosim..

GOSPA MAŠA KOCIPER ?

Jaz v bistvu predlagam proceduralni sklep, da se ta točka, da se o točki 13 ne razpravlja in ne glasuje. Ker je v bistvu brezpredmetna. Obrazložitev je ta, da se bo ta poslovnik sprejel in se bo o njem tako ali tako moglo razpravljati.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala lepa. Glasujemo o tem, da se o tej točki ne razpravlja in ne glasuje.

Ugotavljam navzočnost.

26.

Glasujemo... glasujemo zdaj prosim.

Rezultat glasovanja: **ZA 22, 9 PROTI.**

Sprejeto. O točki več ne razpravljamo, ker bo šlo na eno od naslednjih... oziroma drugače bo urejeno.

Prehajamo na točko 14.

AD 14.

IZGRADNJA KOMPLEKSA ŠUMI. OPERATIVNI SKLEPI ZA ZAŠČITO JAVNEGA INTERESA

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje. Po sklicu ste prejeli Sklep o določitvi pristojnega delovnega telesa. Pripombe predlagatelja, Poročilo pristojnega Odbora za urejanje prostora ter urbanizem ter Poročilo Statutarno pravne komisije, pred današnjim zasedanjem pa še nove pripombe predlagatelja gospoda Mihe Jazbinška.

Prosim gospoda Jazbinška, da poda uvodno obrazložitev... Pardon, gospod Jazbinšek... moment. Proceduralno...

GOSPOD JANI MÖDERNDORFER

Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki. Glede na to, da ta tematika, ki jo je seveda predlagatelj zakonito vložil, v sami fazi pogajanja, predlagam, da po 106. členu, o tej točki ne razpravljamo in ne glasujemo. Zato, da damo možnost, da se dokonča faza pogajanja in seveda temu primerno bo potem prišel predlog s strani samega sklepa. Hvala lepa.

GOSPOD ZORAN JANKOVIĆ

Hvala. Ne morete oporekat... Dajem...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Gospod Jazbinšek nimate besede. Sedite dol lepo prosim in gremo...

Ugotavljamo navzočnost.

Rezultat navzočnosti...

Glasujemo, da se o tej točki ne razpravlja. Proceduralno je bilo...

Glasujemo zdaj.

Rezultat glasovanja: **23 ZA. 9 PROTI.**

Sprejeto.

Hvala lepa. S tem zaključujem današnjo sejo.

ŽUPAN

Zoran JANKOVIĆ

Zapisala:

Elizabeta Vadnal Gorjup

Ljubljana, 23. marec 2007

